

Μιλούν

Τάσος Γιαννίτσας

στην Αγγελική Μπιρμπίλη, σελ. 14

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης

στον Δημήτρη Μαστρογιαννίτη, σελ. 22

Άννα Κουρουπού

στον Τάκη Σκριβάνο, σελ. 18

ATHENS voice

THE
No 1
FREE PRESS
IN GREECE
Since 2003

Το Weekend των Γκαλερί

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη, σελ. 16

Με αγάπη!

Στο STORMY WEATHER,
δεν ξέρεις τι να πρωτοδιαλέξεις.
Εκατοντάδες μικρά και μεγάλα
χρήσιμα πραγματάκια,
διαλεγμένα για το καταπληκτικό
design, την υψηλή ποιότητά
τους αλλά και την προσιτή τιμή
τους. Μαζί τους, όλα τα βιβλία
της Athens Voice και η
ολοκληρωμένη συλλογή
Moleskine

STORMY WEATHER

Πανεπιστημίου 41 / Στοά Νικολοπούδη / 105 64 Αθήνα / τηλ.: 210 322 15 64

Μερικά πράγματα για να εγκαταλείψεις τη χειρότερη χρονιά

>> Ήταν αυτή η πιο δύσκολη χρονιά; Θα υπάρξουν κι άλλες ίδιες σαν το 2016; Μπορούμε να αντέξουμε κι άλλο τέτοιο χρόνο;

>> Δεν θυμάσαι τα μονοθεματικά χρόνια, τις μονότονες δουλειές, τις ίδιες συζητήσεις. Όλα είναι επαναλαμβανόμενα, όλα είναι ίδια, δηλαδή χαμένα. Τι έγραφες το 2012; Το 2015; Το 2009; Ίδια προβλήματα, ίδιες σκέψεις, ίδια αδιέξοδα.

>> Δεν θυμάμαι τίποτα απ' αυτό το χρόνο. Μόνο λίγα χαμογελαστά ή δακρυσμένα πρόσωπα.

>> Χάνουμε τα χρόνια μας. Δεν προχωράμε. Παίζουμε στο ίδιο έργο. Κομπάρσοι στο έργο της ζωής μας. Μιας ζωής που μοιάζει όλο και πιο πολύ με δελτίο ειδήσεων.

>> Μάθε κόλπα. Καλλιέργησε την υπομονή. Μην καείς στις καθημερινές εντάσεις. Δεν είναι όλες οι μάχες δικές σου.

>> Μην γίνεις ίδιος. Μην μισήσεις. Μην παρασυρθείς από τη γοητεία της σύγκρουσης, μην ενδώσεις, μην προσχωρήσεις ούτε μια στιγμή στο εμφυλιοπολεμικό κλίμα. Δεν είμαστε ποτέ «εμείς» και «αυτοί». Οι άνθρωποι αλλάζουν, προχωράνε, εξελίσσονται.

>> Η δημιουργία αποκαλύπτεται. Ο χρόνος είναι σύμμαχος. Η αμάθεια είναι ο μεγαλύτερος εχθρός.

>> Καμιά φορά πρέπει να σιωπήσεις για να μιλήσεις σοβαρά.

>> Πόσο συχνά λες έπεσε η γραμμή, δεν είχε σήμα, τελείωσε η μπαταρία, δεν πιάνει το τηλέφωνό μου; Πόσο συχνά θέλεις να κρυφτείς από όσα σε κυνηγάνε;

>> Θεωρείς κι εσύ ότι η αναγνώριση κλήσεων είναι η μεγαλύτερη εφεύρεση του ανθρώπου;

>> Υπάρχει κάποιος εκτός από σένα που να ξέρει τι ονειρεύεσαι;

>> Οι άνθρωποι είναι δύο ειδών. Εκείνοι που δεν μπορούν ούτε μια ώρα μόνοι τους. Και μερικοί άλλοι.

>> Η αγάπη γεννάει παντοτινές οφειλές.

>> Δεν σου χρωστάω τίποτα. Μην το πεις ποτέ εσύ αυτό. Της χρωστάς τα πάντα. Αντιθέτως, εσένα δεν σου χρωστάει κανείς.

>> Καμιά φορά η υπερβολική αγάπη σε κάνει να φοβάσαι.

>> Ωριμότητα είναι να εγκαταλείψεις κάποιες μάχες.

>> Όταν είμαστε νέοι συναντάμε στη ζωή κάποιους ανθρώπους που προσπερνάμε από βιασύνη και την πραγματική τους αξία αντιλαμβανόμαστε πολύ αργότερα. Συνήθως είναι πια αργά. Τους έχουμε χάσει.

>> Η επιθυμία και όχι η εκπλήρωση μας κρατάει στη ζωή.

>> Αν οι άνθρωποι δεν αγαπηθούν, δεν μεγαλώνουν. Μένουν μικρά παιδιά γεμάτα αγωνία για επιβράβευση και αναγνώριση.

>> Η πλειοψηφία των ανθρώπων δεν είναι ούτε άσχημοι ούτε όμορφοι. Ουδέτερα χαρακτηριστικά, τους λείπει η ένταση. Οι πιο πολλές μέρες κυλάνε ίδια, χωρίς πλοκή. Αυτός είναι ο τρόπος που ζουν οι περισσότεροι άνθρωποι.

Περνάς τη μια μέρα μετά την άλλη, χωρίς προορισμό, χωρίς κάποιο σκοπό στη ζωή σου.

>> Πρέπει να είσαι ευχαριστημένος για κάθε απλή μέρα που περνάς εδώ κάτω.

>> Οι άνθρωποι που λένε το κελάρι, η πελούζα, το playroom, το basement, το δείπνο. Μην τους κάνεις πολύ παρέα. Η αυλή, η αποθήκη, το υπόγειο είναι λέξεις, λέξεις για να συνεννοούνται οι άνθρωποι μεταξύ τους, όχι statement.

>> Ανέκφραστα βλέμματα, ερπετοειδή χαμόγελα. Βγάλ τα από τη ζωή σου.

>> Οι εραστές προσφέρουν αυτό που προσφέρουν και τίποτε άλλο. Μην ζητάς ποτέ στον έρωτα. Καμιά φορά, όμως, τα ζητιανάρια της αγάπης είναι ακαταμάχητα.

>> Ανησυχείς για το μέλλον σου; Έχεις δικίο να ανησυχείς. Συντομεύει κάθε μέρα που περνάει.

>> Είμαστε αυτά που είδαμε, αυτά που κάναμε, αυτά που ζήσαμε.

>> Για πρώτη φορά στη ζωή μου νιώθω οίκτο για τον πατέρα μου. Οι άντρες, μεγαλώνοντας μόνο, νιώθουν πόσο οδυνηρά δύσκολο είναι να κουβαλάς το βάρος που λέγεται καθήκον.

>> Μερικές φορές θέλεις μόνο, όπως μετά από ένα μεγάλο ταξίδι, να γυρίσεις απλώς σπίτι σου. Δεν μπορείς στ' αλήθεια να ξαναγυρίσεις πίσω. Μπορείς όμως να βρεις το καινούργιο κάτω από το παλιό.

>> Ξεκίνα με τις σωστές ερωτήσεις. Ο περισσότερος κόσμος ρωτάει πώς. Λίγοι γιατί.

>> Να μη βλέπεις απλώς, να κοιτάζεις. Να μην ακούς απλώς, να αφουγκράζεσαι.

>> Όσο περισσότερο ενεργοποιείσαι, τόσο περισσότερο θα επιζήσεις.

>> Έχεις 16 μέρες ακόμα για να αποχαιρετήσεις αυτή τη χρονιά, να αφήσεις πίσω σου ό,τι σε κούρασε, σε βάρυνε, σε γέρασε.

>> Γιατί είναι κόκκινα τα μάτια σου; Η πικρία είναι θανάσιμη για την ομορφιά.

>> Χαμογέλασε πάλι. Σε 16 μέρες έρχεται ένας εντελώς καινούργιος χρόνος. Δεν θέλεις να τον ζήσεις;

>> Ποιους θέλεις μαζί σου σ' αυτό το ταξίδι; Οικογένεια είναι οι δικοί σου άνθρωποι. Δικοί σου είναι οι άνθρωποι που δεν σε κάνουν να ντρέπεσαι ποτέ.

>> Να συγχωρείς. Να καταλαβαίνεις. Να δικαιολογείς. Να μην κρατάς κακία. Να μην ξεχνάς.

>> Δες το όχι σαν απώλεια αλλά σαν ένα παιχνίδι. Δεν χάνεις άλλον ένα χρόνο από τη ζωή σου. Απλώς αλλάζεις πίστα, πας σε ένα ανώτερο επίπεδο. Κάθε πίστα είναι πιο δύσκολη από την προηγούμενη. Δεν έχεις όμως τρελή επιθυμία να τη ζήσεις;

>> Μην χαθείς αυτές τις μέρες. Σε λίγο ξεκινάει ένα καινούργιο ταξίδι, η πτήση 2017. Δεν πρέπει να λείψεις. Μην χαθείς κι αν χαθείς στείλε μήνυμα: Χιούστον, do you copy?

>> Εδώ Γη. Σε λαμβάνουμε δυνατά και καθαρά.

Θέατρο
Δεκέμβριος 25 →
Ιανουάριος 8

Σύλλας Τζουμέρκας
Γιούλα Μπούνταλη

ΑΠ' ΤΑ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΧΑΜΗΛΑ ΕΝΑΣ ΔΟΛΟΦΟΝΟΣ ΣΤΟ ΤΟΚΥΟ

Χριστούγεννα στη Στέγη με θρίλερ.
Σασπένς, αγωνία και μια απαγωγή.
Βάλτε άνετα παπούτσια, ντυθείτε ζεστά
και ακολουθήστε μας στη σκηνή,
στα φουαγιέ της Στέγης και τα στενά της Συγγρού.

ONASSIS
ΣΤΕΓΗ

sgt.gr/theatre

«Μαμά, δεν φταίει η πανοέληνος χτες που έχουν όλοι νεύρα. Είναι έτσι εδώ και πέντε μέρες».
(7χρονας πιτσιρικάς στη μαμά του, Ελευσίνα, Πέμπτη απόγευμα)

Στο τρένο από Θησείο προς Κηφισιά.
Φωνή από μεγάφωνο:
Επόμενος σταθμός ΚΑΤ.
Πιτσιρικάδες που κάθονται:
Ρε συ, Λαρισαία είναι η εκφωνήτρια;
Και σκάνε στα γέλια.
(Τρίτη μεσημέρι)

«ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΣΕ ΑΠΟΣΤΑΣΗ 8 μ. ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ»
(Ταμπέλα στην πόρτα της νέας Εθνικής Βιβλιοθήκης στο Ίδρυμα Νιάρχου)

Στο μετρό Θησείο-Ακρόπολη, περνάει υπέρβαρη τουρίστρια. Μαγκίτης τύπος με στριφτό τσιγάρο, αραχτός και ψιλολιώμα, την κόβει και λέει:
«Πεσες... Άγαλμα, να 'ούμε».
(Δευτέρα μεσημέρι, Θησείο)

«Το 'πε, το 'πε ο γιατρός, τις ντομάτες μου να τρώς! Συνεργαζόμαστε με όλα τα ταμεία που δεν έχουν μιά!»
(Πέμπτη πρωί, λαϊκή στη Δωδώνη, στα Σπύλεια)

Ο 4χρονος γιος του Κώστα Μορφίρη ανακοινώνει με σοβαρό ύφος στους γονείς του:

«Ετοιμάζω μεγάλη γκρίνια στον παιδικό σταθμό».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Ήνταμπουν τούτον το καρκασιαλίκι δαχαμέ;
(Arte povera automobile στην Κύπρο)

i

ΤΟ ΕΞΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο STMTS (Σταμάτης Μήτσιος). Γεννήθηκε το 1993 στην Αθήνα και είναι τελειόφοιτος την ΑΣΚΤ της Αθήνας. Έχει συμμετάσχει σε εκθέσεις σε Ευρώπη και ΗΠΑ. Έργα του έχουν εκτεθεί στο Μουσείο Μπενάκη, Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, National Hellenic Museum Chicago, US κ.ά. Από το 2012 ασχολείται και με την τέχνη του δρόμου. Έκθεση με έργα του («Crossing the lines») φιλοξενούνται στην Αίθουσα Τέχνης Αθηνών (ως 14/1).

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΟΛΟΙ

Το Μουσείο Θεάτρου Μπολσόι, που φέτος κλείνει 240 χρόνια, εκθέτει τους απίστευτους θησαυρούς του στο ελληνικό κοινό σε παγκόσμια πρώτη! Μην χάσετε αυτή τη μοναδική ευκαιρία.
(Στο Μέγαρο Μουσικής από 20/12 έως 12/2/17)

THE YOUNG POPE

Το νέο μας κόλλημα. Εξαιρετικός Jude Law στο ρόλο του αντι-ήρωα «Νεαρού Πάπα». Διά χειρός Paolo Sorrentino. Προβάλλεται από την Cosmote.

ΤΟ TWEET ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

«11 ευρώ μέχρι τα Χριστούγεννα»
(@anastassio 1968)

ΤΗΝΙΑΚΟΝ

Πάει, έκλεισε μετά από 80 χρόνια. Πού θα ξαναβρούμε ποικιλία με μπίρα 200 δραχμές, τώρα;

ΕΔΑΦΟΥΣ - ΕΔΑΦΟΥΣ

«Ανοιγοκλείνω τα μάτια στο σκοτάδι. Μήπως πετάξω».

Καιρό είχα να διαβάσω τόσο τρυφερά χαϊκού.
(Χάρης Μελιτάς «Ελαφρόπετρα, χαϊκού με τίτλο» εκδ. Μανδραγόρας)

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΙ

Η νέα πλουτοκρατία.

ΣΤΟΛΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Σαν να ακολουθήσανε τις οδηγίες από δημοσιο-υπαλληλικό εγχειρίδιο.

ΓΥΜΝΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΣΕΙΣ CELEBRITIES

Η νέα μάλιστα.

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΔΩΡΑΚΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Φεστιβάλ σάχλας, πεταμένων υλικών, σπατάλης χαρτιού και παγομάρας. Κρίμα τα λεφτά.

ΒΛΑΧΟ-CELEBRITIES

Που φοράνε μπλουζάκια ροκ συγκροτημάτων. Οι Kiss το ξέρουν πως φοράτε το λογότυπό τους με γκλίτερ;

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ

Δεύτεροι στην Ευρώπη, με πρώτους τους Βούλγαρους και τελευταίους τους Σουηδούς και τους Άγγλους.

ΜΟΔΑ ΕΝΤΟΝΑ ΦΡΥΔΙΑ

Κορίτσια, παρακάμφε την. Μόνο η Φρίντα μπορούσε να υποστηρίξει τέτοια μόδα.

ΜΑΚΙΓΙΑΣ INSTAGRAMER

Κάποιος make up artist να τις αναλάβει πακέτο όλες;

UNPLUG

#ITTAKESCOURAGE

ray-ban.com

Ray-Ban

GENUINE SINCE 1937

Με την αγορά **Ray-Ban**® οράσεως
ΔΩΡΟ οι φακοί

Η προσφορά αφορά σε ΦΑΚΟΥΣ Silver αξίας 70€
και ισχύει μέχρι εξαντλήσεως των αποθεμάτων.

GrandOptical

ΖΩΝΤΑΝΟΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ

Βόλτες στο Avenue με «club animateur» και για γιαπωνέζικα είδη στο κέντρο

Χριστουγεννιάτικες δραστηριότητες για παιδιά, στο Avenue, με «club animateur». Και sayonara, δηλαδή γιαπωνέζικα είδη στο κέντρο.

Εξηγούσα στην κόρη μου ότι τα Χριστούγεννα δεν ήτανε τέτοιο πανηγύρι όταν ήμουν παιδί, προ οκτακοσίων ετών: στολίζαμε τα σπίτια διακριτικά, παίρναμε δωράκια, αλλά δεν έπαιζαν όλα τα μαγαζιά Τζίνγκλμπελς, δεν ακούγαμε τον Ρούντολφ το ελαφάκι από το πρωί ως το βράδυ επί ένα μήνα πριν τα Χριστούγεννα και γενικά δεν γινότανε το νταβαντούρι των τελευταίων 20+ χρόνων. Όπως με τον Άγιο Βαλεντίνο, τις Απόκριες, το Πάσχα, το Χαλοουίν, έτσι και τα Χριστούγεννα είναι μια αφορμή να τρώνε, να πίνουν και να ψωνίζουν οι άνθρωποι. Απλώς τα Χριστούγεννα είναι πιο λαμπερά και φασαριόζικα από όλες τις άλλες γιορτές του χρόνου, ίσως επειδή συνοδεύονται από την Πρωτοχρονιά και την εξτράβαγκαντ προσωπικότητα του Αϊ-Βασίλη –

«Το εργαστήριο του Αϊ-Βασίλη!!!» φώναξε η κόρη μου πάνω σ' αυτό, άρπαξε την κολλητή της από το χέρι και πήδηξε πάνω από λυτούς και δεμένους με φόρα... γιατί όντως, εκεί στη μέση του εμπορικού κέντρου «Avenue», είχε στηθεί ένα μικρό εργαστήρι με ζωτικά, με ποδιές και μυτερά καπέλα που έφτιαχναν χάρτινα στολίδια χριστουγεννιάτικου δέντρου.

Τα ζωτικά, σε δεύτερη ανάγνωση, ήταν παιδάκια 4-8 ετών – οι μαμάδες και μπαμπάδες κρεμόντουσαν γύρω από το φράχτη του εργαστηρίου και χαζεύανε τα σπλάχνα τους. Τα οποία σπλάχνα, ανά 15 λεπτά, έβγαζαν όλα μαζί τις ποδιές και τα μυτερά καπέλα και έδιναν τη θέση τους στην επόμενη ομάδα παιδιών.

Τώρα, όποιος ξέρει από παιδιά, χλομιάζει με την ιδέα «ντύνω και ξεντύνω ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ μικρών παιδιών». Εδώ τσαταλιάζεσαι να το κάνεις με ένα, δύο, τρία ή όσα παιδιά έχεις σπίτι σου, ποια οργάνωση απαιτείται για να μεταμφιεστείς 25 παιδάκια αντάμα; Πώς δεν σφάζονται μεταξύ τους τα παιδάκια, πώς δεν τσουρομαδιούνται για ένα τσόχινο καπέλο; Ποια υπεράνθρωπη δύναμη τα κρατάει στη σειρά;

Καλά, για να μην τραβάει η αγωνία: η ομάδα των ειδικών που κουμαντάρει τα πιτσιρίκια λέγεται «**Μπόμπος club animateurs**» και διοργανώνει τα πάντα, από παιδικά πάρτι και εκδηλώσεις μέχρι... το «**Εργαστήρι Looney Tunes του Avenue**», που ενθουσίασε την κόρη μου και τη φιλενάδα της. («Ήταν για μικρότερα παιδιά τελικά», μου είπε αφού φιλοτέχνησε το αριστουργηματικό στολίδι της, «αλλά κάθισα επειδή όλο και κάτι μαθαίνεις σε κάτι τέτοια».)

Το Avenue μου φαίνεται το πιο φιλικό προς το χρήστη από τα εμπορικά κέντρα, είναι το λιγότερο χαστικό, λόγω συμμαζεμένου μεγέθους. Η ιδέα του εμπορικού κέντρου, όπως η ιδέα των γκαν-γκαν Χριστουγέννων, επίσης δεν υπήρχε κατά την παιδική μου ηλικία, άρα ο λόγος που δεν τα πολυ-χωνεύω δεν είναι

Μπόμπος Club Animateurs,
2107247726

Soya Athens,
Απόλλωνος
33, Σύνταγμα,
2103236324

ότι έχω ψυχικά τραύματα επειδή χάθηκα σε ένα εμπορικό κέντρο στα 5 μου (δεν υπήρχαν, λέμε, ειδικά στην Καβάλα, κυρίως ψαραποθήκες και παντοφλάδικα θυμάμαι...). Τέλος πάντων οι κοπέλες και τα αγόρια του «Μπόμπος κλαμπ» με το Εργαστήρι τους δίνουν στους γονείς ένα πολύτιμο 15λεπτο διάλειμμα, και μάλιστα δωρεάν – έβλεπα μαμάδες με τρελαμένο βλέμμα να αρπάζουν καφέδες στο χέρι, μπαμπάδες να βγαίνουν έξω για τσιγάρο, παππούδες να σωριάζονται στα παρκέ... καλά, παππούδες δεν είχε, τα εμπορικά κέντρα μαζεύουν βασικά μαμάδες, όταν σφίγγουν τα κρύα. Σε πιάνει ένα κλειστοφοβικό το χειμώνα με μικρά παιδιά στο σπίτι, θέλεις να δεις κόσμο, ακόμα και χωρίς να ψωνίσεις τίποτε.

Κι όσο κι αν δεν χωνεύεις τα εμπορικά κέντρα, όλο τον Δεκέμβριο είναι στολισμένα σαν λατέρνες, με φωτάκια να ξεχειλίζουν από παντού, μπάλες, αγιοβασιλίδες, κουδουνάκια, ελαφάκια και εορταστικά τζιτζιρι-μίτζιρι να κρέμονται από ταβάνια και σκαλωσιές. Είναι ωραία, με έναν κιτς τρόπο: δεν θέλεις να παραδεχτείς ότι σου αρέσουν, τα αντιμετωπίζεις με σαρκασμό αλλά... (το λέω στα μουλωχτά) σου φτιάχνουν τη διάθεση.

Μια μέρα άσχετη στο επίσης στολισμένο κέντρο της Αθήνας πέρασα έξω από το «**Soya Athens**», υπέροχο κομψό μαγαζάκι με γιαπωνέζικα πράγματα κάθε είδους: τσαγιερά, φλιτζανάκια για πράσινο τσάι, σουρωτήρια, πλατέλες, πλατάκια, σεרבίτσια, μπουλάκια, σουπιέρες, sous-plat από μπαμπού, ξύλα κοπής, chopsticks, εργαλεία και υλικά μαγειρικής, γιαπωνέζικα διακοσμητικά και ό,τι χρειάζεται κανείς για να μαγειρέψει όχι απλώς σούσι, αλλά οποιοδήποτε γιαπωνέζικο πιάτο. Το «Soya Athens» εκτός από κομψό και ανάλαφρα ντιζαϊνάτο, είναι και χρήσιμο για όσους ενδιαφέρονται για κομπλικέ κουζίνας – κατά καιρούς οργανώνουν εκεί σεμινάρια γιαπωνέζικης κουζίνας, και μπορείς να ρωτήσεις ότι θέλεις για γιακιτόρι (=γιαπωνέζικο σουβλάκι), τεμπούρα (=γιαπωνέζικα τηγανητά), καϊ-κού (=γιαπωνέζικη ποίηση) και καβασάκι. Για να μη πω χαράκιρι και το μελαγχολήσουμε.

Ο συνάδελφος **Δημήτρης Γαλάνης**, μια μέρα μετά, από σύμπτωση, ανέβασε στο φρέισμπουκ φωτογραφίες του «Soya». Και του ζήτησα να μου τις στείλει, πράγμα που έκανε επειδή είναι καλός άνθρωπος. Μπαί δε γουέι, οι μίνι τσαγιέρες του «Soya» είναι υπέροχες, και ακόμα πιο υπέροχες για χριστουγεννιάτικα δώρα που δεν έχουν τίποτε το χριστουγεννιάτικο... **Α**

COSMOTE

ο κόσμος μας, εσύ.

**Για σένα που θέλεις την επιχείρησή σου
μεγαλύτερη και πιο ανταγωνιστική.**

Ολοκληρωμένες λύσεις επικοινωνίας COSMOTE Business One. Για να έχεις υπηρεσίες τηλεφωνικού κέντρου, να στέλνεις και να λαμβάνεις τα fax & τα φωνητικά μηνύματα των πελατών σου στο email σου και να απολαμβάνεις πολλές ακόμη υπηρεσίες επικοινωνίας. Και όλα αυτά με τα αξεπέραστα δίκτυα COSMOTE 4G/4G+ και VDSL που υποστηρίζουν την επιχείρησή σου για να λειτουργεί πιο αποτελεσματικά και πιο παραγωγικά.

cosmote.gr/businessone

**COSMOTE
Business One**

Ομιλία

Internet

Smart Office

Cloud

ΟΜΙΛΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για τη βελτίωση των κινηματογραφικών τρέιλερ ώστε να μη μαρτυρούν ολόκληρη την ταινία)

ΑΠΑΘΩΡΡΗ
ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Troll του Μαξίμου
που πρέπει να δι-
καιολογήσει τις δη-
λώσεις Παρασκευ-
όπουλου για τη
Χρυσή Αυγή

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Δηλαδή, ο Νίκος Παρασκευόπουλος ζητάει να επιτευχθεί σύγκλιση με μια οργάνωση που θέλει να εκτελέσει όποιους κάνουν προτάσεις να αποποινικοποιηθεί το κάψιμο της σημαίας;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ2

Sorry, αλλά δεν περνάει από το μυαλό του Αλέξη Τοίπρα ότι το γεγονός πως τώρα συγκυβερνά με κάποιον που θεωρούσε «μπούλη» δεν συμβαίνει επειδή άλλαξε ο Πάνος Καμμένος αλλά ότι «μπουλοποιήθηκε» αυτός;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ3

Πώς έγινε και αυτή την εβδομάδα δεν μάθαμε «πού ξεκουράστηκε το Σαββατοκύριακο» ο Κώστας Καραμανλής;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ ΝΟ4

Αφού υποτίθεται ότι οι χρήστες του Facebook αισθάνονται μοναδικοί, πώς ανέχονται στο τέλος της χρονιάς να έχουν ακριβώς ίδιο βιντεάκι με όλους τους άλλους;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...

«Παραγγελόριο»: Το χρονικό διάστημα που έχεις αποφασίσει να περιμένεις το delivery, πριν αποφασίσεις ότι θα πάρεις τηλέφωνο να ρωτήσεις τι έγινε. ●

Συμπέρασμα από το καλοκαίρι που ο Αλέξης γνώρισε τον Πάνο: Τα μέλη της ΚΝΕ, όταν βρίσκονται σε διακοπές με sleeping bag, επιτρέπεται να γιορτάζουν την Παναγία.

● Επίσης, όταν είσαι «μπούλης» αποφεύγεις να πηγαίνεις στη Μύκονο γιατί κανείς δεν σε κάνει παρέα και προτιμάς μέρη που ο ανταγωνισμός είναι μικρότερος.

● Πάντως, το μόνο σίγουρο είναι ότι από εκείνες τις διακοπές Αλέξη Τοίπρα και Πάνου Καμμένου στη Νίσυρο, το μόνο που έμεινε αδιόριστο ήταν η κιθάρα...

● Α, και ότι στο πανηγύρι της Παναγίας, ο Καμμένος θα έφαγε το κρέας και ο Αλέξης τις πατάτες...

Δηλαδή, σύμφωνα με τον Πάνη Βαρουφάκη ο Σόιμπλε ήθελε να ξεφορτωθεί τον Σαμαρά, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ.

● Άρα η απόφαση του ΣΥΡΙΖΑ να οδηγήσει σε εκλογές τον Γενάρη του 2015 ήταν στην πραγματικότητα σύμφωνη με τα σχέδια της Γερμανίας...

● Άρα, γιατί αποκαλούν τους νεοδημοκράτες «τρόικα εσωτερικού», αφού στην πραγματικότητα εκείνοι ήταν που εξυπηρέτησαν τα σχέδια των δανειστών;

-Πώς λέγεται το τεθωρακισμένο στην «πασοκτζίδικη» διάλεκτο του μαυροσκούφη Τσακαλώτου; -Σκληρή μπουγάτσα με Ευκλείδη.

Όταν ο Βασίλης Λεβέντης κατηγορεί τη Νέα Δημοκρατία ότι

του παίρνει τους βουλευτές, δεν θυμίζει υπερβολικά απατημένη που κατηγορεί την άλλη γυναίκα ότι της παίρνει τον άντρα;

● Δηλαδή και στις δύο περιπτώσεις κανείς δεν αναγνωρίζει στην πέτρα του σκανδάλου καμία απολύτως ευθύνη.

Τι κάνεις όταν πρέπει να βγάλεις ένα πλεόνασμα αλλά δεν θέλεις να μειώσεις τα έξοδα (του κράτους;)

● Αυξάνεις τα έσοδα. Δηλαδή, τους φόρους.

● Οπότε και το ΔΝΤ έχει δίκιο όταν λέει πως η υψηλή φορολογία είναι απόφαση της κυβέρνησης και η κυβέρνηση έχει δίκιο όταν λέει ότι το ΔΝΤ λέει ψέματα...

● Δηλαδή η κυβέρνηση προτιμά να αυξήσει τους φόρους παρά να θίξει τους πελάτες της...

● Οπότε οι φόροι που πληρώνουμε όλοι δεν είναι φόροι. Είναι το κόστος για να μην «υποταχούμε σε «νεοφιλελεύθερες λογικές» και κλείσουμε κανέναν από τους οργανισμούς - φαντάσματα του Δημοσίου

Η κυβέρνηση σχεδιάζει, λέει, ειδικά επιδοτούμενα προγράμματα για να κρατήσει τους νέους στην «αγροτική παραγωγή» και να μη φεύγουν στο εξωτερικό...

● Είναι ένας ασφαλής τρόπος να φύγουν πιο γρήγορα στο εξωτερικό...

● ...μόλις δουν τον τρόπο με τον οποίο θα επιδοτηθούν τα προγράμματα.

① Δηλαδή να μην ποζάρει ένας άνθρωπος με στιλό - υπερόηλο του James Bond και αμέσως να αρχίσουν να τον κοροϊδεύουν ότι ξέχασε το χαρτί...

② Ο Πάνος Καμμένος κατά την προσφιλή του συνήθεια να μεταμφιέζεται ανάλογα με το περιβάλλον, εκείνο το καλοκαίρι στη Νίσυρο είχε μεταμφιεστεί σε «γκρού-βαλο» κατασκηνωτή

③ Μια προφητική συνάντηση στη μαγευτική Νίσυρο, που ξεκίνησε από παρεξήγηση και κατέληξε σε ένα μεγάλο έρωτα...

④ Ο Αλέξης Τοίπρας χρησιμοποιεί τις γνώσεις του ως μηχανικός για την αναστήλωση του Παναγίου Τάφου

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

1 Αλέξης Τοίπρας

«Πήραμε μια απόφαση, μέσα από την υπεραπόδοση των στόχων, να διαθέσουμε τα έσοδα τώρα, για τη στήριξη των πιο αδύναμων»

Μετάφραση «Ξέρετε πόσο αδύναμοι οικονομικά ήταν οι μετακλητοί πριν τους διορίσουμε;»

2 Αρχιεπίσκοπος Ιερώνυμος

(για τις τουρκικές προκλήσεις) «Είμαστε μεταξύ πολλών ανθρώπων που μας ζηλεύουν και είναι φυσικό να υπάρχουν αυτά, από τα βάθη των αιώνων»

Μετάφραση «Όλοι είναι εχθροί μας. Είμαστε έθνος Ανάδελφον. Οι ξένοι θέλουν το κακό μας. Μόνο εμείς στην Εκκλησία θα σας σώσουμε...»

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΕΙΝΑΙ... YELLOW!

Το νέο πρόγραμμα καθημερινής επιβράβευσης

Την καθημερινότητά μας πιο εύκολη και πιο χαρούμενη κάνει η Τράπεζα Πειραιώς, με το καθημερινό πρόγραμμα επιβράβευσης yellows, τα οποία μπορούμε να συγκεντρώσουμε με απλές και καθημερινές συναλλαγές και να τα χρησιμοποιήσουμε ώστε να κάνουμε τις αγορές, τα ψώνια και τη διασκέδασή μας πιο άνετα και οικονομικά.

Το μόνο που χρειάζεται είναι η εγγραφή και η αποδοχή των όρων του προγράμματος και τα yellows μας βοηθάνε να καλύψουμε από τις καθημερινές μας ανάγκες, μέχρι και τη διασκέδασή μας!

Για να κερδίσουμε yellows πρέπει πρώτα να γίνουμε Μέλος του Προγράμματος, κάνοντας εγγραφή και αποδοχή των όρων του σε ένα από τα εξής κανάλια της Τράπεζας: στην υπηρεσία winbank web & mobile banking, στα καταστήματα της Τράπεζας Πειραιώς, στο 18218, εφόσον έχουμε κωδικούς winbank phone banking, δηλαδή είμαστε εγγεγραμμένοι στην υπηρεσία.

Στόχος της Τράπεζας είναι να επιβραβεύει την εμπιστοσύνη των πελατών της, διευκολύνοντας την πρόσβασή τους σε ένα εύρος σημαντικών αγαθών και υπηρεσιών, ανταποδίδοντας ένα μέρος της αξίας τους και μάλιστα με τρόπο εύκολο και ευχάριστο. Για την υλοποίηση του προγράμματος εργάστηκε μια πολυάριθμη ομάδα στελεχών και συνεργατών της Τράπεζας και ήδη η μεγάλη ανταπόκριση του κοινού δικαιώνει την όλη προσπάθεια. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε μόλις δύο εβδομάδες από την έναρξη του Προγράμματος έχουν εγγραφεί πάνω από 170.000 μέλη.

Οι Πελάτες που γίνονται μέλη συλλέγουν yellows με:

- την εγγραφή τους
- τη χρήση της υπηρεσίας winbank web & mobile banking
- κάθε πληρωμή λογαριασμού κοινής ωφέλειας & ασφαλίσεων μέσω πάγιας εντολής
- κάθε νέα Προθεσμιακή Κατάθεση «Στα Μέτρα Σου με επιβράβευση yellows»
- όλες τους τις συναλλαγές με κάρτες της Τράπεζας Πειραιώς που συμμετέχουν στο Πρόγραμμα, πιστωτικές, χρεωστικές και προπληρωμένες.

Ειδικότερα, στους Συνεργάτες του Προγράμματος και στην υπηρεσία προσφορών yellowday, τα μέλη του Προγράμματος κερδίζουν 10 φορές περισσότερα yellows με τις αγορές τους.

ΟΙ 18 ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

Τα yellows που κερδίζουμε, μπορούμε να τα εξαργυρώσουμε στους 18 Συνεργάτες του Προγράμματος: Attica, Avis, Ερρίκος Ντυνάν, e-FOOD.gr, Grecotel, Ήρων, Hondos Center, intersport, Μασσούτης, Media Markt, Public, Shell, Σικαβενίτης, Ticket365.gr, Travelplanet24, Όμιλος Υγεία, Wind και Χαλκιάδακης και φυσικά στην ανανεωμένη υπηρεσία προσφορών yellowday του Ομίλου της Τράπεζας Πειραιώς... κερδίζοντας 10 φορές παραπάνω yellows. Μάθε περισσότερα στο yellow.piraeusbank.gr

ΠΕΙΤΕ ΚΙ ΕΣΕΙΣ... YELLOW, ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΑΝΤΑΜΕΙΒΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΘΑ ΜΑΣ ΦΤΙΑΧΝΟΥΝ ΤΟ ΚΕΦΙ!

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΕ ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Κάτι τρέχει με την Τουρκία, κάτι πολύ άσχημο και ανησυχητικό

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Το πρωί της Τρίτης που μας πέρασε έφθασε αυτή η φωτογραφία στην ηλεκτρονική μου διεύθυνση. Ο αποστολέας είναι ένας πολύ καλός φίλος, ο οποίος πρόσφατα προσήχθη στα κεντρικά της Κρατικής Ασφάλειας της πόλης στην οποία διαμένει και ανακρίθηκε. Αμέσως μετά, όπως προβλέπει ο νόμος, υποχρεώθηκε να περάσει και από το νοσοκομείο όπου οι γιατροί πιστοποίησαν πως δεν υπέστη βασανιστήρια. Ο φίλος μου ζει υπό καθεστώς «αναμονής» έως την επόμενη προσαγωγή ή σύλληψη.

Η φωτογραφία προφανώς έχει τραβηχτεί σε μία σχολική αίθουσα. Τα παιδιά ποζάρουν με μία αγχόνη στα χέρια ακολουθώντας την προτροπή του Μεγάλου Καθοδηγητή. Πίσω ακριβώς και πάνω στον τοίχο μία επιγραφή πληροφορεί τον απληροφόρητο πως έχει αναρτηθεί ένα ιδιότυπο «εικονοστάσι». Αποκαλείται η «Γωνιά των Ηρώων». Μία τουρκική σημαία που καταλήγοντας σουρώνει για να αποκτήσει ενισχυμένο κύρος, κοσμεί τη γωνιά αυτή της σχολικής αίθουσας. Ο δάσκαλος, προφανώς υπερήφανος για το θεάρεστο έργο του, ποζάρει αυστηρός, αυτός ο φρουρός του οθωμανικού ήθους. Το σχολείο λειτουργεί στην Κωνσταντινούπολη και φέρει το όνομα Gazpirali. Ο δάσκαλος ονομάζεται Erekmen για να υπάρχει και γραπτή μαρτυρία, διότι η ζωή αφήνει ίχνη έστω κι αν το σύστημα με την όποια φασιστική του εκδοχή επιχειρεί να εξαφανίσει τα πειστήρια του εγκλήματος. Η φωτογραφία έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα (για πόσο άραγε) «gazetepor.com».

Αν η μνήμη αποτολμούσε κάποια άλματα θα κατέληγε σε αντίστοιχες φωτογραφίες από την πολιτιστική επανάσταση του Μάο, όπου τα παιδιά του Δημοτικού κάρφωναν τους γονείς τους για ιδεολογική παρέκκλιση, στιγμιότυπα από καλοντυμένα ξανθά παιδιά να χαιρετούν με το χέρι τεντωμένο τον άορατο Αρχηγό την εποχή του Ναζισμού, χαμογελαστά πρόσωπα να σείουν σημαία σε κάποια γωνιά της ζούγκλας της Καμπότζης κατά την περίοδο του Πολ Ποτ.

Στην Τουρκία του Ταγίπ Ερντογάν και του ανεκδιήγνητου πρωθυπουργού του Γιλντιρίμ, αυτού του άξεστου λακέ, τα παιδιά του Δημοτικού εκπαιδεύονται να θεωρούν τις αγχόνες ως μία φυσιολογική και αναγκαία συνθήκη της ζωής. Όπως τα παιδιά στην πόλη του Χαλεπίου, που σύμφωνα με μαρτυρίες των διεθνών παρατηρητών θεωρούν φυσιολογικό να πέφτουν βόμβες γύρω τους, να βλέπουν νεκρούς στο διάβα τους, να πεινούν και να κρύβονται. Όταν ο φόβος μετουσιώνεται σε ρουτίνα. Διαβάστε, αν θέλετε, το σχετικό άρθρο της γαλλικής «Liberation» της Τρίτης 13 Δεκεμβρίου που έχει συνταχθεί πάνω στα ερείπια της ομορφότερης ενδεχομένως πόλης του Λεβάντε, λίγες ώρες πριν καταληφθεί και το τελευταίο οχυρό των «επαναστατών» από τις δυνάμεις του Άσαντ. Άλλη μία ανθρωποθυσία για το απολύτως τίποτε στο όνομα του Αλλάχ για τους μεν, στο όνομα του κόμματος Μπάαθ για τους δε, στο όνομα της δυτικοσερνάμενης και κουνάμενης Αραβικής Άνοιξης δήθεν τάχα μου, για τους άλλους.

Πίσω στη σημερινή Τουρκία. Στα δεκάχρονα παιδιά στο σχολείο οι δάσκαλοι δίνουν μια λίστα με βιβλία που οι μαθητές πρέπει να διαβάσουν στον ελεύθερο χρόνο τους. Έπεσε στα χέρια μου αυτή η λίστα. Διαβάζω από πάνω προς τα κάτω. «Μωάμεθ ο Πορθητής», «Σουλεϊμάν Ο Μεγαλοπρεπής», «Μπαρμπαρόσα, ο κυρίαρχος των Θαλασσών», «Τα λαμπρά μυαλά των Οθωμανών» και πάει λέγοντας. Μια βουτιά στο φανταστικό παρελθόν του σημερινού νεο-Οθωμανισμού, μία ιδιότυπη λατρεία του «άπιστου» ηρωικού συλλογικού κατευθυνόμενου υποσυνειδητού, μία επανάληψη της αταβιστικής

λόγω ευκολίας ιστορικής παρέκκλισης κάθε κοινωνίας, η οποία δεν έχει τίποτε άλλο να επιδείξει εκτός από το «ένδοξο παρελθόν». Σας θυμίζει τίποτε αυτό το αρρωστημένο και μακάβριο χούι;

Στους κοινόχρηστους χώρους των σχολείων, ακόμη και εντός των αιθουσών διδασκαλίας τα παιδιά παρακολουθούν συνεχώς video από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου. Πρόκειται για μία «μηχανή» δημιουργίας εξαρτημένης ιδεοκατάληψης. Όπως ενεργεί κάθε δικτάτορας που σέβεται (λατρεύει) τον εαυτό του.

Τη Δευτέρα που μας πέρασε ο Μήτσος πέρασε από μία συστημική τράπεζα για να πληροφορηθεί σχετικά με τα απαραίτητα τραπεζικά έγγραφα που χρειάζονται για την αγορά ενός οικήματος στην Ελλάδα από πολίτες της Τουρκίας, αλλά και την απόκτηση της άδειας παραμονής. Έμεινε εμβρόντητος όταν ανακάλυψε πως στο τραπεζικό υποκατάστημα είχε δημιουργηθεί ειδικό τμήμα με άριστα πληροφορημένους υπαλλήλους. «Έχουμε καθημερινή ροή ενδιαφερόμενων Τούρκων» είπε ο υπάλληλος. Στο Παλιό Φάληρο, όπως πληροφορούμαι, που το προτιμούν οι Ρωμιοί αλλά και οι Τούρκοι, οι τιμές των κατοικιών αιφνιδίως ανέβηκαν και, μάλιστα, όπως συνηθίζεται σε αυτή τη χώρα. Αγαρμπα και αψυχολόγητα. Μυρίστηκαν εισαγόμενα πίκρα οι δικοί μας οι ελλαδίτες και το μαυραγορίτικο επανήλθε στην επιφάνεια. Τζιρος να γίνεται.

Ο τρόμος. Οι δύο εκρήξεις στο Μπεσίκτας, με τα διαμελισμένα κορμιά των αστυνομικών κατά κύριο λόγο, υπενθύμισαν στον Ταγίπ Ερντογάν πως η επιλογή του οδηγεί

κατευθείαν στην Κόλαση. Διεθνώς όταν υφίσταται αποσχιστικό στρατιωτικό κίνημα τύπου PKK, τα κράτη επιχειρούν να ενισχύσουν την πολιτική έκφραση του κινήματος (βλέπε IRA ή ETA) προκειμένου να εξισορροπηθούν τα πράγματα αλλά και για να υπάρχουν πάντα διέξοδοι στα αδιέξοδα. Ο Ερντογάν το επιχειρήσε με τον ιδιότυπο διάλογό του με τον Οτζαλάν, με τη συμφωνία σταδιακού αφοπλισμού του PKK, με τη δειλή υιοθέτηση της φιλελευθεροποίησης θεσμών και δράσεων στη νοτιοανατολική Τουρκία, στα σχολεία και τα Media, και όχι μόνο. Το πράγμα λειτούργησε για λίγο και το κυβερνών κόμμα σώρωνε στις εκλογές στις περιοχές των Κούρδων. Οι νέες επιλογές οδήγησαν στη μαζική ανάφλεξη της μπαρανταποθήκης. Ο πόλεμος στη ΝΑ Τουρκία οδήγησε στη μεταφορά των μαχών εντός των μεγάλων πόλεων διά της Τρομοκρατίας. Μόλις πριν από λίγα εικοσιτετράωρα ο πρωθυπουργός Γιλντιρίμ σε τηλεοπτική του δήλωση ανέφερε τη φράση κλειδί. Είπε: «Θα εκδικηθούμε για το συμβάν στο Μπεσίκτας».

Ένα κράτος που χρησιμοποιεί τη λέξη «εκδίκηση» για ένα τόσο αδιέξοδο εσωτερικό πρόβλημα οδηγεί αναπόφευκτα τα πράγματα σε γενικευμένη ρήξη. Πρόκειται για παράκρουση. Οι προοδευτικοί Τούρκοι που αισθάνονται τις εξελίξεις αντιλαμβάνονται πως η υπόθεση οδηγεί αναπόφευκτα είτε σε εμφύλια έκρηξη, είτε σε ένα νέο και εκτεταμένο στρατιωτικό πραξικόπημα, είτε σε μεϊζονες δολοφονίες, είτε σε απώλεια εδαφών και μίνι ή μάξι διαμελισμό. Οι λόγοι αυτοί είναι αρκετοί για να τους οδηγήσουν σε εκούσια εξορία. Αυτό συμβαίνει αυτή την περίοδο.

«Η Πόλη δεν μας σκάνει άλλο. Δεν είναι αυτή που ζήσαμε. Δεν μας ανήκει πλέον. Δεν μπορούμε να ζήσουμε πια εκεί». Πα σκεφτείτε να συνέβαινε αυτό σε έναν Παριζιάνο, σε έναν Βερολινέζο, σε έναν Αθηναίο, γιατί έχει συμβεί και αυτό στο παρελθόν. Για μπείτε στη θέση των δημοκρατικών ανθρώπων της Κωνσταντινούπολης, της Σμύρνης, της Αττάλειας, των Καγκιρών, των καθηγητών, των καλλιτεχνών, των συγγραφέων, των επιστημόνων, των αστών εμπόρων, των κοσμικών γενικότερα, που πίστεψαν και γαλουχήθηκαν με τον καημό της σύγκλισης με τις δημοκρατικές κοινωνίες της Δύσης. Αρχισε να ρέει το ρεύμα της «Μεγάλης Φυγής» που προϋδαίνει για την επερχόμενη μεγάλη καταστροφή. Τα όμορφα όνειρα όμορφα καίγονται και γίνονται στάχτη. ■

→ n.georgiadis1@yahoo.com

Ο Αϊ-Βασίλης δεν μένει πια εδώ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

ενώ το κράτος ξοδεύει συνολικά πολύ περισσότερα από τότε.)

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που εκλέχτηκε λέγοντας ότι θα πάρει τα λεφτά από τους πλούσιους και θα μοιράσει στους φτωχούς, μετά την αποτυχία της πολιτικής της το 2015 έβαλε νέους φόρους σε πλούσιους και φτωχούς. Για να μη φανεί το μέγεθος της αύξησης το μπόρασε στην καθημερινή κατανάλωση, ποντάροντας στο ότι οι πολλές μικρές αυξήσεις θα περάσουν απαρατήρητες.

Η αύξηση του ΦΠΑ και των άλλων φόρων, πάνω στις αυξήσεις που είχαν επιβάλει οι προηγούμενες, επιβαρύνουν δυσανάλογα τα νοικοκυριά με πολύ μικρό εισόδημα. Τον ίδιο ΦΠΑ πληρώνουν πλούσιοι και φτωχοί, μόνο που στους πρώτους τρώει από το περιόρισμα, αλλά στους δεύτερους τρώει εισόδημα που δεν φτάνει. Οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι άνεργοι, οι φτωχοί, που ξοδεύουν όλα τους τα χρήματα σε τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης, βυθίστηκαν περισσότερο στη φτώχεια.

Έτσι μια φτωχή οικογένεια εργαζομένων με παιδιά και 7.000 ευρώ ετήσιο εισόδημα –που τα βγάζει πέρα με χίλιες στερήσεις– χρηματοδότησε μέσω παλιών και νέων φόρων το πλεόνασμα, από το οποίο η κυβέρνηση αποφάσισε να ενισχύσει το ζευγάρι των

συνταξιούχων με εισόδημα πάνω από 20.000 ευρώ (850x2X12=20.400).

Είναι φανερό ότι η κυβέρνηση δεν επιλέγει το πού θα δοθούν οι ενισχύσεις με κριτήριο το ποιος έχει τη μεγαλύτερη ανάγκη, ούτε με το πώς θα πιάσουν καλύτερα τόπο. Μοιράζει χρήματα που μάζεψε από τη φορολόγηση ακόμη και των φτωχών με κριτήριο το κομματικό όφελος.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Τα μέσα ενημέρωσης δημιούργησαν την εντύπωση ότι οι συνταξιούχοι είναι οι πιο αδίκημένοι της κρίσης και η κυβέρνηση, πέρα από την πελατειακή στόχευση, επιδιώκει και επικοινωνιακά οφέλη, εκμεταλλευόμενη τη γενική συμπάθεια προς τους συνταξιούχους. Ανάλογη είναι και η καλλιέργεια συμπάθειας προς τους «ενστόλους», όπως ανάλογη ήταν και η στάση της κυβέρνησης Σαμαρά όταν τους έδωσε μέρος των ενισχύσεων του 2014 (το υπόλοιπο είχε δοθεί σε φτωχά νοικοκυριά, ανεξάρτητα από το αν τα αποτελούσαν συνταξιούχοι, άνεργοι ή εργαζόμενοι).

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλοί συνταξιούχοι ζουν σε συνθήκες φτώχειας και χρειάζονται ενίσχυση πολύ μεγαλύτερη από αυτή που παρέχει η κυβέρνηση Τσίπρα. Δεν μπορούμε όμως να αγνοούμε ότι το

ελληνικό κράτος ξοδεύει κάθε χρόνο περισσότερα από 15 δις για συντάξεις, αναλογικά τα περισσότερα σε ολόκληρο τον κόσμο. Πώς γίνεται, τώρα, το κράτος να δίνει τόσα πολλά και να έχουμε τόσους φτωχούς συνταξιούχους; Γίνεται γιατί υπάρχουν προνομιακές-χαραστικές συντάξεις και κυρίως επειδή υπάρχουν 700.000 συνταξιούχοι κάτω των 65 ετών (οι μισοί κάτω από 59) και επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό με 7,7 δις. Μάλιστα η μέση σύνταξη στους συνταξιούχους κάτω των 65 είναι κοντά στα 1.200 ευρώ, ενώ στους άνω των 65 είναι 800.

Ο λόγος που υπάρχουν τόσοι φτωχοί συνταξιούχοι είναι η άλλη όψη του νομίσματος των χαρακτηριστικών ρυθμίσεων και των συντάξεων σε νέους ανθρώπους. Το ελληνικό πελατειακό σύστημα δεν είναι μόνο η κύρια αιτία της χρεοκοπίας, είναι και ένα εντελώς άδικο σύστημα που σε άλλους μοιράζει προνόμια και άλλους αφήνει αβοήθητους στη φτώχεια. Τις αδικίες του πελατειακού συστήματος υποσχέθηκε να συντηρήσει ο ΣΥΡΙΖΑ. Υποσχόταν τη συνέχιση των «κεκτημένων» και δεν εντόπιζε κανένα απολύτως προνόμιο που θα ήταν δίκαιο να περικοπεί, για να ενισχυθούν όσοι χρειάζονται προστασία. Η συνέχεια είναι γνωστή.

Οι τελευταίες παροχές είναι καταδικασμένες στη συνειδηση των πολιτών, γιατί όλοι γνωρίζουν ότι τα χρήματα αυτά έχουν μαζευτεί από το στύψιμο φορολογουμένων και επιχειρήσεων. Το παραμύθι δεν πιάνει. Το κράτος Αϊ-Βασίλης δεν μένει πια εδώ. ●

17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2006

Το φυλλάδιο βγήκε από την εφημερίδα σαν γλώσσα από στόμα του φιδιού. Travel Plan, φίλε, ή Manos, δεν έχει σημασία. Ένα φοινικό-δενδρό και μία γκόμενα πάνω σε εξωτική αμμουδιά. Πιθανότατα όλα ψεύτικα είναι, αλλά, εν προκειμένω, το δύσκολο είναι να βρεις την γκόμενα. Εκεί με τον έναν ή τον άλλο τρόπο θα πας. Θα πουλήσεις κανένα χαρτί ή, δεν πάει στο διάολο, θα πάρεις ένα δάνειο. Όχι στο Μπαλί, προς Θεού, όχι στο Μπαλί. Καλύτερα να πας στο Λουτράκι, αν είναι να πας στο Μπαλί. Θα ξημερώσει παραμονή Χριστουγέννων, θα έχεις hangover από τα ποτά και θα σου χτυπήσουν την πόρτα του bungalow ελληνάκια για να σου πουν τα κάλαντα. Σρι Λάνκα, που έχει λιγότερο κόσμο και μικρότερο κίνδυνο να πέσεις επάνω σε γνωστό. Βιέννη πήγαμε πέρσι και δεν ξανακάνουμε την ίδια μαλακία. Στην πρωτοχρονιάτικη συναυλία, ρε φίλε, αν έχεις τον Θεό σου. Και χτυπούσε το κινητό του άλλου με την «Τζουτζούκα». Τον είχε δει στην τηλεόραση η παρέα από την Αράχωβα και πήραν να του κάνουν πλάκα. Και μετά ήταν ο εφιάλτης με τα κωλόπαιδα που έτρεχαν στην πλατεία και από πίσω η μαλάκω η μανά τους, να τους φωνάζει να μην κρυώσουν. Το καλοκαίρι στο νησί φοβούνται μην πνιγούν, το χειμώνα μην κρυώσουν. Και δεν φοβάει κανένα, ρε πούστη μου. Τώρα που το σκέφτομαι, μπορεί εμείς να την κάνουμε για Ζαγόρια. Ναι, καλός, ωραίος ξενώνας με τζάκι στο δωμάτιο και φασολάδα σε μεγάλο τραπέζι, ξέρεις και καλά όλοι μαζί Christmas Eve, να ακούγεται διακριτικά το σαξόφωνο και ο Dean Martin, ενώ εσύ κοιτάς το χιόνι. Μαγεία, φίλε. Θα το χαρούν και ο σκύλος με το τζιπ. Να τα βάλω να πατήσουν λίγο χιόνι, τα πονάω και τα δύο στην πόλη. Να πάρουμε όλοι μια ανάσα, δεν πάει άλλο η μιζέρια, το κέρατό μου μέσα. Γαμώ.

Τι είναι αυτό στο πάνω χείλος σου; Εφαγες κουραμπιέ ή ετοιμάζεσαι να περάσεις καλά τις γιορτές, κουφάλα; Τι παθαίνουν όλοι και βγάζουν ένα δίσκο με κουραμπιέ; Και δεν υποφέρεται το κιτς αυτών των καλαθιών. Γιατί σώνει και καλά να είναι καλάθι; Η διαφημιστική που δουλεύει η Ρίτα στέλνει μεταλλικό κουτί με ένα malt, δύο τράπουλες, ένα κουτί μάρκες κάτι σοκολατάκια και το CD με Σινάτρα. Θυμάσαι, ρε, που όταν πήγαινε καλά το χρηματιστήριο άκουγαν όλοι κάτι Παβαρότι και τενόρους; Κολλούσες στο μποτιλιάρισμα, άνοιγες παράθυρο να φύγει ο καπνός και έπαιζε ο άλλος από δίπλα το «Ο Sole Mio». Έτσι και είχες Sport FM ντρεπόσουν, το χαμήλωνες. Ναι κοίτα, εντάξει, στην περίπτωση που μείνουμε όλοι εδώ να ψαχτούμε για Πεντελικό ή Μεγάλη Βρετανία. Αλλά, ρε φίλε, παραμονή Χριστουγέννων θέλεις πολιτικό μέσο για να κλείσεις τραπέζι εκεί. Οι τιμές είναι ok, λογικές. Δηλαδή τα δίνεις. Τρία κατοστάρικα το ζευγάρι. Decent. Με γαλοπούλα, κάτι κουκουνάρια, σπαράγγια (γάμπσέ με), χρωματιστά τυριά, σουφλέ σοκολάτας και ένα malt για το τέλος, με το πούρο. Μεταξύ μας, δεν είναι άσχημα γιατί έτσι γλιτώνεις και το ταξίδι με την οικογένεια. Άλλο πέντε ώρες και άλλο πέντε μέρες, αγόρι μου. Κοίτα, ρε συ, στο φυλλάδιο. Και Αμερική, γιατί όχι; Μην είσαι κορόιδο, με 72 άτοκες, πέντε νύχτες στο Μαϊάμι. Τζάμπα είναι, ρε, με την ισοτιμία ευρώ-δολάριο. Αν βγάλεις τα αεροπορικά, πιο φθηνά σου βγαίνει να πας Μαϊάμι παρά να πας στη Ρόδο. Α, άμα θέλετε να κοιτάξετε για σπιτί, καλύτερα να μείνετε εδώ, μήπως και πετύχετε μεσίτη. Ρε συ, ο τύπος ούτε καθηγητής ιατρικής να ήταν για ραντεβού. Και έχουν σκάσει κάτι γαμώ τις ευκαιρίες. Με τριακόσια χιλιάρικά, 120 μέτρα σύνορα Μαρούσι-Πεύκη. Καινούργιο, μην το συζητάς. Και δεν είναι και ροζ. Τζάκι, αυτονομία, πάρκινγκ. Είκοσι πέντε χρόνια το δάνειο. Άνετα. Στη χειρότερη περίπτωση θα το ξοφλήσεις με το εφάπαξ. Κανένα άγχος. Μα, τι λες; Τίποτα δεν θα γίνει, ρε μαλάκα. Μια χαρά θα πάνε τα πράγματα. ● → giannakidis@protagon.gr

**ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΟ
JOHNNIE WALKER RED RYE FINISH**

**ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΓΝΩΡΗ
ΓΕΥΣΤΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ!**

Το νέο Johnnie Walker Red Rye Finish είναι το αποτέλεσμα δουλειάς ετών των master blenders του Johnnie Walker που θέλησαν να δημιουργήσουν μια ξεχωριστή γευστική εμπειρία, πέρα από τα συνήθη όρια. Έτσι, δημιουργήθηκε ένα αυθεντικό scotch whisky που παλαιώσε σε βαρέλια american bourbon και whisky σίκαλης (rye) δημιουργώντας μια γευστική πρόκληση με πρωτόγνωρα βελούδινη υφή και νότες γλυκιές βανίλιας. Είναι το 1^ο δημιούργημα μιας σειράς περιορισμένης έκδοσης από το Johnnie Walker. Ένα μοναδικό, συλλεκτικής αξίας Johnnie Walker, που θα κυκλοφορήσει σε περιορισμένο αριθμό φιαλών μέχρι το Σεπτέμβριο του 2017, οπότε και θα παρουσιασθεί το N° 2.

**JOHNNIE WALKER.
KEEP WALKING.**

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

ΤΑΣΟΣ ΓΙΑΝΝΙΤΣΗΣ

Υπάρχει λύση στο εθνικό μας αδιέξοδο;

Πώς θα καταφέρουμε να δράσουμε συλλογικά και «να κάνουμε κάτι»

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

«Ανισότητες, φτώχεια, οικονομικές ανατροπές στα χρόνια της κρίσης» είναι ο τίτλος της μελέτης που υπογράφουν ο πρώην υπουργός Τάσος Γιαννίτσης και ο καθηγητής Σταύρος Ζωγραφάκης (κυκλοφόρησε πρόσφατα από τις εκδόσεις Πόλις). Σαν χρονικό μιας προδιαγεγραμμένης ήττας, της δικής μας, αυτό το «αυστηρό» βιβλίο αποπειράται να αναλύσει και να τεκμηριώσει με στατιστικά στοιχεία τι πήγε στραβά και γιατί αποτυγχάνουμε συνεχώς με τις επιλογές μας. Μπορεί η παράθεση αμειλικτών οικονομικών στοιχείων και δυσάρεστων πολιτικών ερμηνειών να κρύβει και συναίσθημα; Αγωνία; Ναι, όταν προέρχεται από κάποιον που έχει προσπαθήσει από διαφορετικές θέσεις να αποτραπεί αυτή η απελπιστική κατάσταση. Όμως εδώ είμαστε, μια κοινωνία εξαντλημένη που δεν καταφέρνει να σηκώσει το «πέπλο της άγνοιας», να παρακολουθήσει τη σύνθετη πραγματικότητα όπως διαμορφώνεται στον έξω κόσμο, να προσαρμοστεί, να αντιδράσει στο παράλογο, στο εύκολο, στο ψέμα, στο λαϊκισμό, να δράσει συλλογικά. Ίσως, αν με υπομονή διαβάζουμε «ενοχλητικά» βιβλία σαν αυτό, να μπορέσουμε να προβληματιστούμε, να «επαναστατήσουμε», να φρενάρουμε την πτώση. Να επανασυνδέσουμε την ιστορική μας μνήμη με το παρόν ώστε να οικοδομήσουμε, όσο το δυνατόν συντομότερα, ένα στέρεο μέλλον.

Παρά την εδραιωμένη πεποίθηση, λέτε στο βιβλίο ότι το εισόδημα από εργασία και κεφάλαιο μειώθηκε μέσω της αυξημένης φορολογίας για να καλύψει το αυξημένο βάρος των συντάξεων. Μιλάμε για μια ανακατανομή εισοδήματος προς τις συντάξεις; Και τότε γιατί επικρατεί η αντίληψη των συνεχών μειώσεων; Το εισόδημα τόσο από εργασία (μισθωτοί, ελεύθεροι επαγγελματίες, αγρότες μισθωτοί), όσο και από κεφάλαιο (εμπορικές δραστηριότητες, τόκοι-μερίσματα, ενοίκια, αγρότες μη μισθωτοί) μειώθηκε ως αθροιστικό μέγεθος σε όλη την οικονομία λόγω της κρίσης. Μεταξύ 2008 και 2012 το πρώτο μειώθηκε κατά 27,4% και το δεύτερο κατά 37,7%. Οι αυξήσεις φόρων στο εισόδημα φυσικών προσώπων, στην ακίνητη περιουσία και στους έμμεσους φόρους (ΦΠΑ, φόρος πετρελαίου, ποτών κ.λπ.) μείωσαν επιπλέον τα εισοδήματα κατά μέσο όρο άλλο 9% περίπου. Αυτά εκτιμήθηκαν για την περίοδο 2008-2012, αλλά επειδή μέχρι τέλη του 2014-5 δεν υπήρξαν δραστητικές αλλαγές στη φορολογία, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι ισχύουν και για το διάστημα μέχρι τα τέλη του 2015.

Οι συντάξεις, σε αντίθεση με τις μειώσεις που προαναφέρθηκαν, σημείωσαν αύξηση (+12,8%) ως συνολικό μέγεθος (εισόδημα) στην οικονομία, σύμφωνα με τις φορολογικές δηλώσεις των νοικοκυριών. Πάντως, ως εισόδημα ανά νοικοκυριό σημείωσαν μέση μείωση 5,8%, που είναι η μικρότερη σε σύγκριση με την αντίστοιχη μείωση κάθε άλλης πηγής εισοδήματος από αυτές που προαναφέρθηκαν.

Η ιδιότυπη αυτή εικόνα και το παράδοξο που υπονοείτε οφείλεται στο ότι μεταξύ 2008 και 2012 πέρασαν στη σύνταξη γύρω στα 550 χιλιάδες άτομα (και ακόμα περισσότερα αν φτάσουμε στο σήμερα). Αυτό οδήγησε στην αύξηση του συνολικού ποσού για συντάξεις στην οικονομία και στη διόγκωση του εισοδήματος από συντάξεις σε μεγάλο αριθμό νοικοκυριών, παρ' όλο που σε επίπεδο ατόμου, όπως γνωρίζουμε, οι συντάξεις μειώθηκαν (κυρίως στις υψηλότερες συντάξεις και στις συντάξεις Πάσχα και Χριστουγέννων). Η εξέλιξη αυτή εμφανίζεται σε όσους έπαιρναν ήδη συντάξεις πριν τις μειώσεις. Αλλιώς η μείωση δεν εμφανίζεται πουθενά. Περίπου το 25% του συνόλου των συνταξιούχων το 2012 δεν λάμβαναν σύνταξη το 2008.

Μεταξύ συντάξεων και εισοδήματος από εργασία και κεφάλαιο συντελέστηκε πράγματι μια σοβαρή ανακατανομή. Το εισόδημα από συντάξεις αντιστοιχεί το 2012 στο 76,7% του εισοδήματος από εργασία έναντι 49,3%, αντίστοιχα, το 2008. Η σχέση αυτή αντανάκλα και τη σχέση μεταξύ εισοδήματος που προκύπτει από την παραγωγική διαδικασία και εισοδήματος που προκύπτει από μεταφορές εισοδήματος.

Με ποιον τρόπο είδαν οι μισθωτοί του δημοσίου τομέα μικρότερες επιπτώσεις στο εισόδημά τους σε σχέση με του ιδιωτικού; Δεν εφαρμόστηκαν σε αυτούς μειώσεις; Οι μειώσεις στα εισοδήματα από μισθούς ήταν εξαιρετικά ασύμμετρες. Κατ' αρχάς στον ιδιωτικό τομέα συγκεντρώνεται το μεγαλύτερο τμήμα της ανεργίας των μισθωτών. Το εισόδημα από εργασία των τελευταίων μηδενίστηκε. Επίσης, στον ιδιωτικό τομέα σημειώνεται η διόγκωση της μερικής ή της εκ περιτροπής απασχόλησης ή της αμοιβής για λιγότερες ώρες από τις πραγματικές, με εξαιρετικά χαμηλές αμοιβές. Στο δημόσιο τομέα δεν υπήρξαν απολύσεις, ούτε τα άλλα φαινόμενα. Τρίτον, πολλοί που εργάζονταν στο δημόσιο τομέα έφυγαν με σύνταξη. Οι αντίστοιχοι στον ιδιωτικό τομέα έχασαν τη δουλειά τους. Η σύνταξη των πρώτων ήταν μειωμένη σε σχέση με το εισόδημα από την εργασία τους, αλλά στους δεύτερους

δεν υπήρχε απλώς μείωση. Υπήρχε μηδενισμός. Τέταρτον, σε πολλές δεκάδες χιλιάδες απασχολούμενους στο δημόσιο δόθηκαν πρόσθετες «προσωπικές διαφορές» της τάξης των 500 με 1.000 ευρώ, όσο δηλαδή ένας μισθός στον ιδιωτικό τομέα. Πέμπτον, υπήρξαν αποφάσεις δικαστηρίων που ακύρωσαν τις μειώσεις μισθών ορισμένων κατηγοριών εργαζόμενων στο Δημόσιο. Τέλος, σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδας, η μείωση των αμοιβών στην περίοδο 2009-2014, αθροιστικά, ήταν 13,2% στο δημόσιο τομέα, 23,3% στον ιδιωτικό τομέα (πλην τραπεζών) και 32,9% στις δημόσιες επιχειρήσεις, στις οποίες οι αρχικές αμοιβές ήταν σημαντικά υψηλότερες σε σύγκριση με κάθε άλλο τομέα. Εκτιμήσεις δείχνουν ότι πριν την κρίση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα υπήρχε ένα χάσμα στις αμοιβές γύρω στο 35% υπέρ των απασχολούμενων στο δημόσιο, που δεν δικαιολογούνταν από διαφορές σε ειδικευση, γνώσεις και άλλες ικανότητες. Με τις παραπάνω ασύμμετρες εξελίξεις στους μισθούς μέσα στην κρίση, το χάσμα αυτό ξεπέρασε το 40%.

Τι μειώθηκε από κρατικές δαπάνες, γραφειοκρατία ή κοινωνικές δαπάνες; Να διακρίνουμε αν μιλάμε για μείωση σε απόλυτα μεγέθη ή σε σχέση με το ΑΕΠ. Σε απόλυτους αριθμούς μειώθηκαν όλες οι βασικές κατηγορίες δαπάνης, με εξαίρεση τις συντάξεις του δημοσίου. Ως ποσοστό του ΑΕΠ –που έχει σημασία για την επίτευξη των στόχων της δημοσιονομικής εξισορρόπησης-, μειώθηκαν οι δημόσιες επενδύσεις σε βάρος της ανάπτυξης και σε σημαντικό βαθμό οι πληρωμές τόκων, λόγω των συμφωνιών που έγιναν με τους δανειστές για μείωση επιτοκίων ή μετάθεση της πληρωμής τόκων στο μέλλον. Μειώθηκαν επίσης οι δαπάνες για υγεία κατά 45,5% και οι μισθοί (από 7,6% του ΑΕΠ το 2009 σε 7,1% το 2015). Ωστόσο, παρά τις ονομαστικές μειώσεις μισθών και παρ' όλον ότι ο αριθμός των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα φαίνεται να μειώθηκε κατά 80.000 μέχρι 100.000 άτομα από το 2010 και μετά, η μισθολογική δαπάνη στο δημόσιο τομέα ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώθηκε ελάχιστα (από 7,6% το 2009 στο 7,1% το 2015), δείχνοντας ότι η πραγματική μισθολογική μεταβολή είναι διαφορετική από τους αριθμούς. Ταυτόχρονα, οι συντάξεις Δημοσίου/ΑΕΠ αυξήθηκαν, αντίστοιχα, από 2,7% στο 3,6%, με αποτέλεσμα το άθροισμα μισθών και συντάξεων του Δημοσίου να είναι μεγαλύτερο το 2015 από ό,τι το 2009. Άλλες τρέχουσες δαπάνες μειώθηκαν κάπως, αλλά η μεγάλη δημοσιονομική προσαρμογή συντελέστηκε με την υπέρμετρη αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Υπάρχουν κατηγορίες πληθυσμού που πέρασαν «κάτω από το ραντάρ» και δεν υπέφεραν στην κρίση; Μεγάλες κατηγορίες όχι. Ας μην ξεχνάμε ότι η ύφεση έπληξε τα πάντα σχεδόν, και ιδιαίτερα τομείς έντασης φοροδιαφυγής (π.χ. κατασκευές). Ότι θα υπήρξαν περιπτώσεις που πέρασαν κάτω από το ραντάρ θα ήταν αφέλεια να το αρνηθεί κανείς. Υπήρξαν όμως κατηγορίες σε όλες τις ομάδες («κάτω», «μεσαίοι», «επάνω» ή «πολύ επάνω») που βελτίωσαν το εισόδημά τους σε σχέση με πριν την κρίση. Οι περιπτώσεις αυτές είναι πολύ ετερογενείς. Αφορούν π.χ. νέους, που δεν είχαν εισόδημα ή είχαν ακόμα πολύ χαμηλό το 2008/9 και στο μεταξύ μπήκαν στην αγορά εργασίας. Το εισόδημά τους σήμερα προφανώς είναι πολύ πιο υψηλό απ' ό,τι το 2008. Αγρότες ή ελεύθεροι επαγγελματίες που δήλωναν ελάχιστο ή μηδενικό εισόδημα και πέρασαν στη σύνταξη, η οποία αναγκαστικά δεν μπορεί να αποκρυφτεί, επίσης εμφανίζονται με αισθητά υψηλότερο εισόδημα. Υπάρχουν και άτομα/ νοικοκυριά, που μέσα στην κρίση καταφέρνουν να βελτιώσουν τη θέση τους στο χώρο δουλειάς τους ή στις δραστηριότητές τους. Όμως, στις περιπτώσεις αυτές δεν θα ήταν ορθό να μιλήσει κανείς για «κάτω από ραντάρ». Επίσης, αν μιλήσουμε για το ποιος «υπέφερε» στην κρίση, προφανώς μεγάλο τμήμα όσων ανήκουν στις υψηλές εισοδηματικές ομάδες, παρά τη σημαντική μείωση των εισοδημάτων τους, δεν «υπέφερε» στην κρίση. Ωστόσο, σημαντικό τμήμα των μεσαίων στρωμάτων

σημείωσε τόσο μεγάλη απώλεια εισοδήματος, που το οδήγησε σε μεγάλη ανατροπή εισοδήματος και κοινωνικής κατάστασης. Η εικόνα που έχουμε είναι ότι τα τμήματα αυτά πέρασαν σε πολύ δύσκολες συνθήκες.

Οι δυτικοευρωπαίοι δείχνουν να πιστεύουν ότι το ελληνικό πρόβλημα είναι περισσότερο φοροδιαφυγής παρά υψηλού κόστους του δημοσίου. Έχουν δίκιο; Αν θέλει κανείς να μιλήσει για το «ελληνικό πρόβλημα» δεν μπορεί να μείνει σε απλουστεύσεις. Πάντως στην ουσία και τα δύο είναι σημαντικά προβλήματα. Όσο η φοροδιαφυγή, τα νόμιμα φορολογικά προνόμια και απαλλαγές ή η εισφοροδιαφυγή έχουν το βάρος που έχουν σε μια οικονομία, που δίνει αγώνες να αυξήσει το πλεόνασμα του προϋπολογισμού κατά μισή ή μιάμιση μονάδα και στην οποία οι άνεργοι δεν έχουν καν επίδομα ανεργίας και πολλοί νέοι εργάζονται με εξαιρετικά χαμηλές αμοιβές, το πρόβλημα είναι θεμελιακό. Εξίσου σημαντικό είναι ότι υπάρχει αδιαφορία για την παραγωγικότητα στο δημόσιο τομέα, ότι κυριαρχεί η συναλλαγή και η διαφθορά ή ότι λαμβάνονται αποφάσεις με τεράστιο κόστος για τη χώρα.

Κέντρο-περιφέρεια, δύο διαφορετικοί κόσμοι στις επιπτώσεις της κρίσης; Δύο διαφορετικοί κόσμοι. Η επαρχία για διάφορους λόγους επλήγη πολύ λιγότερο από την κρίση απ' ό,τι τα μεγάλα αστικά κέντρα. Η επαρχία αυτο-απαλλάσσεται από τους φόρους εισοδήματος και το ΦΠΑ σε μεγάλο βαθμό. Η φορολογία του ίδιου εισοδήματος σε κάποιον που ζει στην επαρχία και ένα μισθωτό ή επαγγελματία στα αστικά κέντρα de facto ή με νόμο είναι πολύ μικρότερη. Ο τουρισμός, ιδίως στην επαρχία και τα νησιά, είναι άλλο ένα πεδίο στο οποίο κυριαρχεί εκτεταμένη φοροδιαφυγή κάθε μορφής. Η φτώχεια έχει στέκι στα αστικά κέντρα και πολύ λιγότερο στην επαρχία. Μέχρι πρόσφατα μεγάλα τμήματα των επαγγελματιών σε πάρα πολλά μικρά επαρχιακά κέντρα δεν πλήρωναν τις εισφορές που όφειλαν. Αυτά είναι σημαντικές μορφές ανισότητας, που δεν εμφανίζονται στους συμβατικούς δείκτες. Γενικότερα, η επαρχία δεν μετέχει στην προσπάθεια να ορθοποδήσει η χώρα και οι κυβερνήσεις ρίχνουν ασύμμετρα το βάρος των πολιτικών προσαρμογής σε όσους ζουν στα αστικά κέντρα. Η διχοτόμηση αυτή δεν είναι βιώσιμη ή μάλλον οδηγεί σε αποτελέσματα που δεν είναι βιώσιμα.

Άλλαξε το ηλικιακό προφίλ των «φτωχών» στην Ελλάδα της κρίσης; Νέοι αντί για ηλικιωμένοι; Άλλαξε δραστηκ. Από πλευράς φτώχειας, τη χειρότερη θέση έχουν οι νέοι ηλικίας 18 με 25 ετών, όπου η φτώχεια αγγίζει το 21,5%, ακολουθούν τα παιδιά ηλικίας μέχρι 18 ετών, με ποσοστό φτώχειας 18,7%, οι ηλικίες 25 με 65 ετών (ποσοστό φτώχειας 15,4%) οι εργαζόμενοι με εισόδημα κάτω από το όριο φτώχειας (13,6%) και τελευταίοι είναι οι ηλικιωμένοι πάνω από 64 ετών (8,6%). Οι μη ηλικιωμένοι είναι αυτοί που ψάχνουν αλλά δεν βρίσκουν δουλειά, που έχασαν δουλειές ή επαγγελματικές δραστηριότητες, που αμείβονται ελάχιστα ή έχουν κακές εργασιακές συνθήκες, που υπέστησαν τις μεγαλύτερες περικοπές εισοδήματος σε σύγκριση με τις συντάξεις. Πριν την κρίση μεγάλο τμήμα των φτωχών ήταν αγρότες, οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ και γενικά οι χαμηλοσυνταξιούχοι, οι μονογονεϊκές οικογένειες και ένα τμήμα των πολύ λιγότερων άνεργων.

Τι ονομάζετε «αντίστροφη αλληλεγγύη»; Μπορείτε να μας δώσετε μερικά παραδείγματα «αναποτελεσματικότητας» που δεν είναι τυχαία; Εννοώ επιλογές που δημιουργούν ή επιδεινώνουν άνισες καταστάσεις και οδηγούν σε επιβάρυνση των «αδύναμων καταστάσεων» σε όφελος αυτών που δεν έχουν ανάγκη ή έχουν λιγότερη ανάγκη. Εννοώ, επίσης, επιπτώσεις πολιτικών, οι οποίες εκ πρώτης όψης δίνουν την αίσθηση ότι εκφράζουν μια αλληλεγγύη, αλλά που μετά από σύντομο διάστημα αποκαλύπτεται ότι οι επιπτώσεις τους, αντί να ευνοήσουν τους αδύναμους, ευνοούν τους ισχυρότερους. Για παράδειγμα, οι πρόωρες συνταξιοδοτήσεις εμφανίζονται ως αλληλεγγύη σε μια

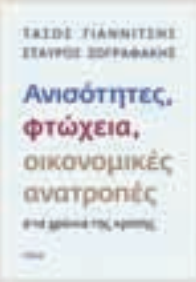
κατηγορία ασφαλισμένων, αλλά η αλληλεγγύη αυτή επηρεάζει αρνητικά το ύψος της σύνταξης των πιο φτωχών συνταξιούχων και υπονομεύει θανάσιμα τη βιωσιμότητα όλου του ασφαλιστικού συστήματος. Όταν, επίσης, ενισχύονται οι «χαμηλοσυνταξιούχοι», με σύνταξη 600 ή 800 ευρώ, χωρίς να εξετάζεται το συνολικό τους εισόδημα, ενώ παράλληλα αφήνονται στην τύχη τους οι άνεργοι ή οι εργαζόμενοι με 300 και 400 ευρώ και με παιδιά που πεινάνε, έχουμε ισχυρή «αντίστροφη αλληλεγγύη». Τα παραδείγματα «μη τυχαίας» αναποτελεσματικότητας είναι αναρίθμητα και σε βάθος χρόνου. Γι' αυτό δεν είναι παραδείγματα, είναι όλα όσα συμβαίνουν καθημερινά γύρω μας. Μπορούν να αναφερθούν, ενδεικτικά, οι συνεχείς κατά καιρούς δηλώσεις για την προτεραιότητα της υγείας, αλλά η εμμονή σε πολιτικές και πρακτικές που οδηγούν σε ένα αναποτελεσματικό και ακριβό σε σχέση με τη δημόσια δαπάνη σύστημα υγείας. Η κατά κόρον επίκληση της ανάπτυξης, αλλά η εμμονή σε πρακτικές που οδηγούν στο τέλμα ή στην ύφεση. Η έμφαση στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, αλλά στην πραγματικότητα η διάχυτη παρουσία της.

Μπορεί το «σύστημα εξουσίας» να αυτοεκσυγχρονιστεί; Αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα και η απάντηση θα κυμαινόταν από ένα «όχι» μέχρι ένα «εξαιρετικά δύσκολο», τουλάχιστον στο βαθμό που θα είχε σημασία. Στην ουσία ζητάει κανείς να εκσυγχρονιστεί το Κράτος και ο δημόσιος τομέας, δηλαδή να λειτουργεί με αποτελεσματικότητα, χωρίς συναλλαγές και διαφθορά, οι πολιτικές να υπακούουν σε μια ορθολογικότητα, οι αποφάσεις να λαμβάνονται κατά κύριο λόγο με βάση το συλλογικό συμφέρον, οι δημόσιες υπηρεσίες να λειτουργούν και να εξυπηρετούν, οι Δημόσιες Επιχειρήσεις να πάψουν να σπαταλούν δημόσιο πλούτο. Όμως, πώς μπορεί ο δημόσιος τομέας να επιλύσει ένα τόσο και σημαντικό και δομικό πρόβλημα, όταν ισχυρές δυνάμεις που τον συγκροτούν αποτελούν οι ίδιες κεντρικό τμήμα και γενεσιουργό παράγοντα του προβλήματος αυτού; Πώς μπορεί να αντιμετωπιστούν όλα αυτά τα προβλήματα, όταν Κράτος, απασχολούμενοι στο δημόσιο τομέα, πολιτικό σύστημα έχουν βαθιά συμφέροντα και ωφελούνται με διάφορους τρόπους από τα φαινόμενα αυτά που οι ίδιοι εξέθρεψαν; Στην παγκόσμια ιστορία υπήρξαν λίγες περιπτώσεις κοινωνιών, όπου μια εξαιρετική απειλή οδήγησε σε «αυτοεκσυγχρονισμό» και άλλαξε την πορεία μια χώρας. Δεν μπορώ να υποστηρίξω ότι μια ουσιαστική αντίστροφη της σημερινής πραγματικότητας είναι ορατή εξέλιξη στην περίπτωση της Ελλάδας. Θύλακες που κατανοούν τον σημερινό κόσμο, τα προβλήματά μας, τους εθνικούς κινδύνους και τις προβληματικές ή αρνητικές επιπτώσεις των επιλογών μας υπάρχουν. Όμως δεν βλέπω να συγκροτείται μια κρίσιμη μάζα δυνάμεων, που να δώσουν μάχη για να αλλάξει τροχιά η χώρα.

Εσάς, σας αρκεί ο ρόλος του επιστημονικού αναλυτή της πολιτικής κατάστασης; Έχω την αίσθηση (ή την ψευδαίσθηση) ότι με το έργο και τις αναλύσεις μου, για πάνω από σαράντα χρόνια, έχω «παράγει» κάτι χρήσιμο στο επίπεδο των ιδεών, της κριτικής σκέψης, των προτάσεων για την αντιμετώπιση πολλών καταστάσεων. Σε όλη μου τη διαδρομή με ακολουθούσε τι πάει στραβά, πώς η χώρα αυτή θα αποσυχόσει, οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά, αναπτυξιακές διαδρομές. Η δραστηριότητα αυτή, πιστεύω, είναι αρκετά διαφορετική από το ρόλο του «επιστημονικού αναλυτή της πολιτικής κατάστασης». Και κοιτάζοντας προς τα πίσω δεν μετανιώνω. Αν πάλι υπαινίσσεστε μια διαφορετικά ενεργή ανάμιξη μου στην πολιτική, το έκανα και αυτό σε διάφορες φάσεις μου. Σίγουρα εξασφαλίζει δημοσιότητα και προβολή. Όμως, απαιτεί εξαιρετικά σημαντικό χρόνο για να πετύχει κανείς κάτι ουσιαστικό, πολλές ενασχολήσεις με πολλή φθορά, οι περισσότερες από τις οποίες τελικά αλλοιώνονται και δεν έχουν καν αποτέλεσμα. Ο χρόνος μου δεν με παύει για κάτι τέτοιο. **A**

Όταν ενισχύονται οι «χαμηλοσυνταξιούχοι», με σύνταξη 600 ή 800 ευρώ, χωρίς να εξετάζεται το συνολικό τους εισόδημα, ενώ παράλληλα αφήνονται στην τύχη τους οι άνεργοι ή οι εργαζόμενοι με 300 και 400 ευρώ και με παιδιά που πεινάνε, έχουμε ισχυρή «αντίστροφη αλληλεγγύη»

ΤΟ WEEKEND ΤΩΝ ΓΚΑΛΕΡΙ

Αυτό το Σαββατοκύριακο (17&18/12) ετοιμαστείτε για κάτι διαφορετικό.
Μια οργανωμένη γκαλερότσαρκα.

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη

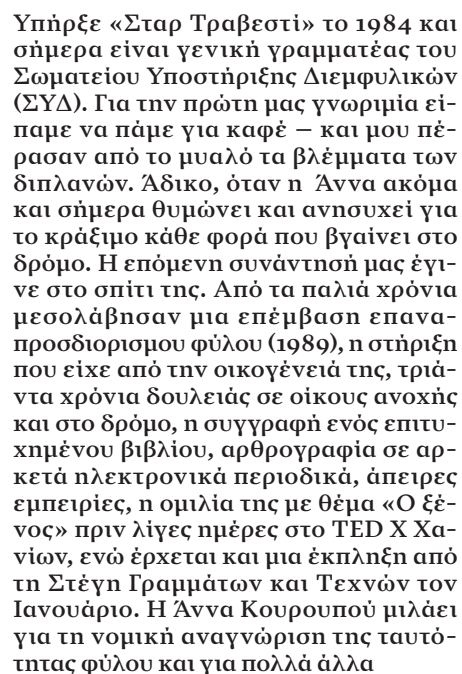
«Ο Εικαστικός Περίπατος ξεκίνησε το 2013 ως μια πρωτοβουλία του Πανελλήνιου Συνδέσμου Αιθουσών Τέχνης και πρόκειται για ένα θεσμό που υπάρχει επίσης και σε άλλες μεγάλες ευρωπαϊκές πόλεις. Στους σκοπούς του Συνδέσμου είναι η προώθηση και η ανάδειξη του έργου των καλλιτεχνών που εκπροσωπούν οι αιθουσες τέχνης, όπως και η ενίσχυση της προβολής της σύγχρονης τέχνης. Το Gallery Weekend εντάσσεται μέσα σ' αυτό το πνεύμα με τις γκαλερί να μένουν ανοιχτές το Σάββατο 17/12 (11.00-17.00) και την Κυριακή 18/12 (11.00-15.00), ενώ το κοινό θα έχει τη χαρά να συνομιλήσει και με τους καλλιτέχνες των οποίων έργα φιλοξενούνται εκείνες τις ημέρες. 34 γκαλερί της Αθήνας, 3 του Πειραιά, 6 της Θεσσαλονίκης συμπληρώνουν το χάρτη, αλλά και μία γκαλερί από τη Βέροια, μία από τα Τρίκαλα και μία από την Πάτρα» μας λέει η Γιάννα Γραμματοπούλου, πρόεδρος ΔΣ ΠΣΑΤ.

Μανόλης Ρωμαντζής,
Τεχνχώρος

Η βόλτα στις γκαλερί κρύβει πολλές εκπλήξεις. Από μια μικρού μήκους ταινία του Kahlil Joseph που βραβεύτηκε με το Grand Jury Prize στο Φεστιβάλ Sundance (2013) μέχρι κρυμμένους «θησαυρούς» που θα βγουν εκείνες τις ημέρες έξω. Από ζωγραφική εμπνευσμένη από τα φιλμ νουάρ μέχρι ένα εικαστικό project των φοιτητών του 3ου εργαστηρίου ζωγραφικής TEET Φλώρινας του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας. Από Nav Γκόλντιν μέχρι μια έκθεση με τίτλο «Της ΡΟΡης». Ο Αλέξης Κυριτσόπουλος θα βρεθεί «δίπλα» στον Helmut Middendorf. Ο Κυριάκος Ρόκος και η Ελεάννα Μαρτίνου θα «φλερτάρουν» με το «DADA siegt». Μια «Πόλη των βράχων» θα «συναντηθεί» με μια ατομική έκθεση καλλιγραφίας και όχι μόνο...

www.athensvoice.gr
Δείτε ποιες γκαλερί συμμετέχουν στο site

Δεν θα γυρίσει η Γη ανάποδα, ούτε θα αλλάξει η δική σου ζωή. Σήμερα για να αποκτήσει ταυτότητα φύλου ένα τρανς άτομο, ταυτότητα που να συμβαδίζει με αυτό που νιώθει και όχι με το φύλο που γεννήθηκε, θα πρέπει να υποστεί υποχρεωτική στέρηση και χειρουργική αφαίρεση των γεννητικών του οργάνων. Όποια το επιθυμεί, καλώς έχει. Η νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου σημαίνει ότι θα μπορεί να αποκτή την ταυτότητα που θέλει με μια απλή δήλωση στο δικαστήριο – πιθανώς. Ξέρεις κάτι; Οι άνθρωποι πρέπει να μαθαίνουμε από τα λάθη μας κι εγώ είμαι από αυτούς. Όταν το πρωτοάκουσα έγινα έξαλλη. Λέω «είστε με τα καλά σας, εγώ τράβηξα του Χριστού τα πάθη για να πάρω μια γυναίκα ταυτότητα», αλλά μετά, με τη βοήθεια και κάποιων ανθρώπων που ήταν πιο μπροστά από εμένα, γιατί όλοι έχουμε στερεότυπα και αγκυλώσεις, αναρωτήθηκα «για κατάς, γι' αυτό έκανα την επέμβαση;» Όχι. Έγινε γιατί έπρεπε να γίνει. Από εκεί και πέρα είναι αναφαίρετο δικαίωμα του κάθε ανθρώπου να έχει την ταυτότητα που εκείνος επιθυμεί. Δεν μπορώ εγώ να σου πω τι είσαι. Ό,τι μου πεις θα το δεχτώ, γιατί μόνο εσύ ξέρεις τι είσαι. Θα είναι μια πολύ σημαντική εξέλιξη για την καθημερινότητα, όταν ένα τρανς άτομο πάει σε μια υπηρεσία και χρειαστεί να επιδείξει ταυτότητα να μην περιελά όλος ο κόσμος, να μπορεί να βρει μια δουλειά, να νοικιάσει ένα σπίτι, γιατί αν σε δουν γυναίκα ή άνδρα αντίστοιχα και βγάλλεις και δείξεις ταυτότητα άνδρα ή γυναίκας, πάλλι αντιστοιχώς, ο άλλος θα σκεφτεί ότι θα κάνεις το σπίτι του μπουρδέλο.

Φαντάζομαι θα έχεις φάει πολύ μπουλινγκ...
Άλλαξες καθόλου τη συμπεριφορά σου για να
το γλιτώσεις; Είμαι από την Κατερίνη αλλά ζούσαμε με την οικογένειά μου στον Κολωνό πολλά χρόνια. Για να πάω στο σχολείο θυμάμαι που περνούσα από την πλατεία του Αγίου Γεωργίου, μια μεγάλη μακρόστενη πλατεία. Ήταν φοβεράς για μένα. Στεκόμουν κι έπαιρνα μια βαθιά ανάσα για

Άννα Κουρουπού
Στο ντιβάνι
μιας τρανς γυναίκας

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

να αρχίσω να προχωρώ ακούγοντας «νάτο το πουστράκι» και διάφορα τέτοια, βρισιές, κάθε μέρα. Ήμουν όμως κι ένα πολύ κουνιστό παιδί, ήταν τόσο έντονη η θηλυκή μου υπόσταση και δεν προσπαθούσα και να το κρύψω, άλλωστε ούτε η οικογένειά μου μού είχε ζητήσει ποτέ κάτι τέτοιο.

Γεννήθηκαν σε σώμα αγοριού αλλά είσαι κορίτσι. Ποιο είναι το συναίσθημα; Ότι κάτι έγινε λάθος; Η φύση δεν κάνει λάθη. Από τη φύση, αν θέλεις, βγαίνει και η λέξη φυσιολογικό. Η ταυτότητα φύλου είναι αυτό που νιώθουμε μέσα μας. Αν κάποιος νιώθει άνδρας κι έχει και το παρουσιαστικό ενός άνδρα, είναι ευτυχής. Αν όχι, τα πράγματα αλλάζουν. Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές ένα άτομο μπορεί να νιώσει ότι το ίδιο κάνει κάτι λάθος, γιατί μας έχουν γεμίσει το κεφάλι με κάποια δεδομένα και στερεότυπα, ότι το αγόρι θα παίζει με το πιστόλι ενώ το κορίτσι θα προτιμήσει την κούκλα του, και ναι, πολύ γλυκά είναι όλα αλλά δημιουργούν πολλά προβλήματα σε ένα παιδί που δεν θέλει το πιστόλι και προτιμάει την κούκλα, αλλά πώς να το πει που θα νιώθει ενοχές ότι κάνει κάτι λάθος και δεν συμπεριφέρεται «σωστά». Από ένα τόσο «απλό» πράγμα μπορεί να προκύψει μια διαταραχή προσωπικότητας για το παιδί μου, αν δεν το διαχειριστούν σωστά οι γονείς του, όταν μεγαλώσει θα έχει ένα τεράστιο ψυχολογικό πρόβλημα.

Η οικογένειά σου δεν σου είχε πει ποτέ τίποτα; Με την οικογένειά μου δεν είχα κανένα πρόβλημα, εκτός από τους θείες, θείους και τέτοιους συγγενείς, τους οποίους η μάνα μου με έναν τελείως σπαρτιάτικο τρόπο τους έδιωξε όλους. Χωρίς πολλά-πολλά τους είπε ή αγαπάτε το παιδί μου ή φεύγετε, ούτε καν τη λέξη αποδοχή δε χρησιμοποίησε. Τελικά κατάφερε να μείνει μόνη της για μένα και το φέρω λίγο βαριά αυτό...

Θα έχεις ακούσει διάφορα περιστατικά. Θυμάμαι για την περίπτωση που είχες γράψει στο Protagon για ένα αγόρι που «έπαθε» καρκίνο του προστάτη στα 25. Ένα από τα πολλά είναι αυτό. Ήταν ένα παιδί, κι αυτό έγινε τα τελευταία χρόνια, που ο πατέρας του θεωρούσε ότι δεν ήταν αρκετά άνδρας και το πήγε σε ψυχίατρο. Εκείνος, λοιπόν, θεώρησε σωστό το παιδί να πάρει ανδρογόνα για να γίνει... άνδρας. Έπαθε καρκίνο του προστάτη στα 25 του, του κατέστρεψαν τη ζωή δύο άνθρωποι, ένας ο πατέρας του που ας πούμε ότι δεν ήξερε τι να κάνει και το πήγε σε έναν ειδικό, αλλά είναι δυνατόν στη σημερινή εποχή ο ειδικός αυτός να κάνει κάτι τέτοιο; Είναι πολλά παιδιά που επικοινωνούν μαζί μου μέσω Facebook ή που έρχονται στο σωματείο. Και οικογένειες ακόμα που ρωτάνε τι να κάνουν. Δεν είμαι ειδικός, προσπαθώ όμως να τους δώσω να καταλάβουν ότι δεν φταίει κανείς, ότι δεν υπάρχει κάτι για να φταίει κάποιος.

Είναι ακόμα τόσο πολύ τρανσφοβική η ελληνική κοινωνία; Είναι. Τα τρανς άτομα εξακολουθούν να είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης, αλλά αρχίζει και υπάρχει μεγαλύτερη ενημέρωση και σε αυτό βοηθάνε πολύ τα social media. Τρανσφοβία υπάρχει ακόμα και μέσα στην lgbt κοινότητα. Παράδειγμα, η ρήξη μας με την επιτροπή του Athens Pride, όπου εξέφρασαν ένα τρομερό τρανσφοβικό λόγο, μέχρι που σε κάποια συνάντηση άφησαν να εννοηθεί ότι δεν μπορεί ένα τρανς άτομο να προτείνει κάτι, να πάρει μια θέση, δεν μπορεί να κάνει κάτι άλλο από το να παίρνει τσιμπούκια και να γαμιέται. Αυτό είναι ένα κλισέ που το έχει το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας. Αν όμως το ακούς και από ένα άτομο που έχει υποστεί τόσο καταπίεση, καταλαβαίνεις ότι έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας.

Είσαι στο σωματείο, ασχολείσαι με τα κοινά, κάνεις διάφορα πράγματα. Το κράξιμο το φοβάσαι ακόμα όταν βγαίνεις έξω; Έχει γίνει πλήρης εγκατάσταση με γερά θεμέλια στον εγκέφαλό μου ότι κάποια στιγμή κάποιος, κάπου, κάποτε θα εμφανιστεί και θα προσπαθήσει να μου γαμήσει το είναι ή ότι θα προσπαθήσει να το κάνει, με την έννοια ότι θα με δείξει, θα με θίξει κ.λπ. Όπου και να πάω, σε όποιο χώρο και να μπω υπάρχει πάντα στην πίσω πλευρά του μυαλού μου. Αλλά δεν μου αρέσει να με καταβάλει και το πολεμάω.

Είχες κανένα περιστατικό τελευταία; Πρόσφατα έπαιξα ξύλο στο σούπερ μάρκετ της γειτονιάς μου. Μέρα ήτανε

Δεν ονειρεύομαι και δεν αφήνω τον εαυτό μου να ονειρευτεί. Κι όποτε έκανα όνειρα, σε τοίχους έβρισκαν. Το ξέρω πως ακούγεται μελοδραματικό αλλά έτσι είναι.

και μπαίνοντας είδα ότι είχε γίνει μια φασαρία. Ένας αλλοδαπός με έναν Ελληναρά, και λέω Ελληναράς όχι μόνο γιατί ήταν ο κλασικός τύπος με τα μπράτσα και τα τατουάζ αλλά επειδή αυτά που έλεγε στον άλλον τον έκαναν περισσότερο Ελληναρά, κάτι του τύπου «τι ήρθες να κάνεις στην πατρίδα μου», «γύρνα σπίτι σου» και τέτοια. Πρέπει να είχε πέσει πολύ ξύλο, ήταν πληγωμένοι και οι δύο, πράγματα από τα ράφια είχαν σκορπίσει στο πάτωμα. Ήταν στο τέλος της η φασαρία όταν άκουσα μια γυναίκα γύρω στα 35 να λέει στον αλλοδαπό «να φύγεις, να πας στη χώρα σου» κι εκεί θόλωσα, αλλά της είπα με ηρεμία «απορώ πώς σας αρέσει αυτή η Ελλάδα σας και μόνο που την αναδεικνύετε με αυτό τον τρόπο». Γυρνάει τότε και μου λέει «άντε μωρή πουστάρα, το ίδιο πράγμα δεν είσαι κι εσύ; Ποιον θα υπερασπιστείς;»

Σοκάρομαι για λίγο, παίρνω τα πράγματά μου και περιμένω απέξω. Με βλέπει που την περιμένω και δε βγαίνει, τάχα μου ότι μιλάει στο τηλέφωνο από τη μέσα μεριά της τζαμαρίας. Της κάνω νόημα έλα έξω να τα πούμε, αυτή εκεί, μίλαγε στο τηλέφωνο. Με τα πολλά τη βλέπω που πάει να βγει από άλλη πόρτα, τρέχω, την προλαβαίνω, μπαίνω μπροστά της και της λέω «έχεις τώρα να μου πεις κάτι πιο ιδιαίτερα;». «Φύγε, μωρή πουστάρα» μου λέει πάλι, ε, εκεί πιαστήκαμε στα χέρια. Μετά έπαιρνε τηλέφωνο το δικηγόρο της, συνέχιζε κιόλας, «ένας πούστης μου επιτέθηκε» έλεγε και τότε άρχισα να φωνάζω εγώ για να ακούσει κι ο δικηγόρος «ξέρεις για τον αντιρατσιστικό νόμο; Θα βρεις τον μελά σου» και βλέπω τη μούρη της να αλλάζει όψη και να φεύγει στο καπάκι. Προφανώς η δικηγόρος κατάλαβε ποιος χρησιμοποίησε βία πρώτος. Ήθελε, βέβαια, να πει την τελευταία λέξη και κάτι μου πέταξε του στιλ «θα μάθω πού μένεις» αλλά δεν της πέρασε, εγώ την είπα την τελευταία λέξη αλλά δεν μπορώ να σου πω τι.

Είναι μονόδρομος η πορνεία για ένα τρανς άτομο; Απολύτως, αν εξαιρέσουμε ένα πολύ μικρό ποσοστό που μπορεί να το κάνουν με τη θέλησή τους το οποίο είναι απόλυτα σεβαστό. Έχεις δει ποτέ σου σε σούπερ μάρκετ τρανς υπάλληλο; Πιστεύεις ότι αν ένα τρανς άτομο πάει να ζητήσει δουλειά σε ένα πολυκατάστημα, έχει πολλές πιθανότητες να τον πάρουν; Έχεις δει στο δημόσιο; Συνήθως το πρόβλημα είναι πολύ πιο έντονο με τις τρανς γυναίκες. Είναι τόσο βαθιά εμφυτευμένη η πατριαρχία στην κοινωνία, που στα αγόρια τρανς τους «κάθεται» πιο καλά. Πιστεύω πως ακόμη και οι ίδιοι τρανς άντρες πέφτουν σε αυτή την παγίδα, γιατί νιώθουν ασφαλείς αφού πηγαίνουν με το «ρεύμα». Εγώ ξέρω ένα τρανς άτομο που δουλεύει στο δημόσιο, όπου είχε προσληφθεί ενώ ήταν ακόμα αγόρι εμφανισιακά. Άρχισε να κάνει τη μετάβασή της σιγά σιγά γιατί φοβόταν να μη χάσει τη δουλειά της και όταν πια η διαφορά στην εμφάνιση έγινε εμφανής τη μετέφεραν στο υπόγειο να μην τη βλέπει ο κόσμος. Όταν βγαίνουν βουλευτές κυβερνώντες από το βήμα της Βουλής και μιλούν με ρατσισμό και μισαλλοδοξία, του τύπου «ένας τρανσέξουαλ δεν μπορεί να είναι παιδαγωγός» κ.λπ., τι περιμένεις; Ποιοι τον ψήφισαν; Σε ποιους απευθύνεται;

Εσύ αν είχες τη δυνατότητα να κάνεις κάτι άλλο, θα το έκανες; Ναι, φυσικά. Δουλεύω και στις Κούκλες. Από την άλλη, έχω πλέον τη δυνατότητα να εργαζομαι όταν η ψυχή μου είναι καλά... Έχω μια αγγελία σε ένα σάιτ, αλλά όταν δεν είμαι καλά ψυχολογικά δεν ανοίγω το τηλέφωνο. Είναι, ας πούμε, για την πολυτέλεια της ψυχής μου...

Με την αστυνομία τι γίνεται, γιατί ακούγεται ότι ζητάνε χρήματα νταβατζιλίκι και τέτοια... Πολλοί είναι αυτοί που βγάζουν λεφτά από τέτοια αλισβερίσια, αλλά αφού ρωτάς για την αστυνομία θα σου πω. Είχα ένα στούντιο στο Νέο Κόσμο, παράνομο εννοείται, γιατί σε όλη την Αθήνα καμιά δεκαριά νομίζω πως είναι τα νόμιμα. Έδινα 2.000 ευρώ το μήνα. Όσο τους έδινα τα λεφτά μάς έπαιρναν στο αυτόφωρο μία φορά το τρίμηνο, για το ξεκάρφωμα. Όταν σταμάτησα να τους τα δίνω γιατί δεν μπορούσα πια, έρχονταν κάθε μέρα από το στούντιο και μας πήγαιναν αυτόφωρο, όποια κοπέλα έβρισκαν να δουλεύει. Συνολικά στη ζωή μου πρέπει να έχω περάσει πάνω από 180 αυτόφωρα, μια περιουσία έχω δώσει σε δικηγόρους, σε δικαστήρια, σε όλα αυτά. Είναι κι αυτή μια δουλειά. Πρόσεξε, δεν μιλάω για το τράφικινγκ, αλλά για την εργασία στο σεξ. Κάποια στιγμή πρέπει και σε αυτή τη χώρα να το δούμε ως μία δουλειά.

Συμμετέχεις εθελοντικά στο Red Umbrella. Τι ακριβώς είναι; Είναι μια διεθνής κίνηση, ας πούμε, που προσπαθεί να έρθει κοντά στους εργαζόμενους στο σεξ, με πρώτο στόχο τη μείωση της βλάβης. Πατί ο κόσμος μπορεί να μη σώζεται, μπορεί όμως να γίνει καλύτερος. Στην Ελλάδα πήρε την πρωτοβουλία να το τρέξει ο σύλλογος οροθετικών «Θετική Φωνή». Στην πίσω πλευρά της Ομόνοιας, στον σκουπιδοτενεκέ της Αθήνας δηλαδή, δουλεύουν πολλά κορίτσια, τα οποία προσκαλούμε σε ένα χώρο που έχουμε στην περιοχή, όπου συγκεντρωνόμαστε εκεί κάθε Τετάρτη για αρκετές ώρες. Πολλά κορίτσια έρχονται κάθε Τετάρτη, μπορεί 20, μπορεί 30 άτομα. Τους δίνουμε προφυλακτικά και ρούχα, πίνουμε καφέ και συζητάμε, υπάρχουν ψυχολόγοι στους οποίους αν θέλουν μπορούν να μιλήσουν, μέχρι και μακιγιέρ έχουμε που τις βάφει. Ξέρεις πόσο χαίρονται; Μιλάμε για γυναίκες από τελείως διαφορετικούς πολιτισμούς, από Ελλάδα, Ρουμανία, Βουλγαρία, Μπαγκλαντές, Ινδία, Αίγυπτο, Λιβύη. Την περασμένη βδομάδα είδα μια κοπέλα που την είχα δει ελάχιστες φορές. Είχε έρθει μόνο για να κάτσει να ζωγραφίσει. Το να κάτσει για λίγο να ζωγραφίσει ήταν η διαφυγή της από τα σκατά στα οποία βρισκόταν μέχρι πριν από λίγη ώρα.

Τι σου λένε αυτά τα κορίτσια; Μία μου έλεγε ότι τη χτύπησε κάποιος πελάτης και πήγε στην αστυνομία να το καταγγείλει και τη διώξανε γιατί η δουλειά που κάνει, της είπαν, είναι παράνομη. Δηλαδή, επειδή κάνει κάτι παράνομο έχει δικαίωμα ο καθένας να τη σκοτώσει. Μια άλλη, από το Μπαγκλαντές, έλεγε ότι το Νοέμβριο είχε τρεις δίκες κι έπρεπε να πληρώσει 1.700 ευρώ και το Δεκέμβριο θα έχει άλλες τέσσερις δίκες. Και τις κυνηγάνε για να τους πάρουν τα λεφτά και δεν τις προστατεύουν όταν το χρειάζονται.

Οι πελάτες ζητάνε σεξ χωρίς προφύλαξη; Το 60-70%, κι αυτό στο λέω και από δική μου εμπειρία και από αυτά που μου λένε οι κοπέλες. Εκεί, στο σκουπιδοτενεκέ της Αθήνας θα πάει ο άλλος με την τζιπάρα του μέρα μεσημέρι να κάνει το παζάρι του. Θα του πει η κοπέλα 10 ή 20 ευρώ, ποσό ευτελέστατο για την υπηρεσία που προσφέρει, κι αυτός θα την παζαρέψει να της δώσει 30 για να το κάνουν χωρίς προφύλαξη. Βάλε τώρα με το μυαλό σου οι κοπέλες αυτές που πολλές φορές θα πρέπει να πληρώσουν τους νταβατζήδες τους, τα δικαστήρια, κάτι να τους μείνει, πόσο ευάλωτες είναι να υποκύψουν σε τέτοιου είδους παζάρια. Όσο για τους τύπους αυτούς, πρώτα ρισκάρουν τη ζωή της κοπέλας, μετά τη δική τους, της γυναίκας του, του παιδιού του και βάλε ό,τι θέλεις από πίσω. Ευτυχώς πολλές είναι πλήρως ενημερωμένες αλλά αυτό άλλωστε κάνουμε και εμείς.

Δε βαραίνεις ψυχολογικά όταν πλησιάζεις τόσο κοντά σε τέτοιες καταστάσεις, πολύ περισσότερο όταν τα έχεις ζήσει κι εσύ από μέσα όλα αυτά; Για να πηγαίνω εκεί, κάτι παίρνω κι εγώ. Μη νομίζεις, όταν κάνουμε κάτι για κάποιον, να βοηθήσουμε, στην ουσία το κάνουμε για να αισθανθούμε καλά εμείς οι ίδιοι.

Στο TedX στα Χανιά μίλησες με θέμα τον «Ξένο»... Στην αρχή θεώρησα πως δεν έχω καμία δουλειά, ως ομιλήτρια, σε μια τέτοια εκδήλωση. Σε δεύτερη σκέψη, όμως «Ξένη» αισθάνθηκα σχεδόν παντού. Πρώτα πρώτα στο ίδιο μου το σώμα. Μετά σε τόσα άλλα κορμιά. Στο σχολείο, στους οίκους ανοχής – ποιος ονειρεύεται κάτι τέτοιο; Πήγε υπέροχα, πολύ δυνατή εμπειρία αν σκεφτείς ότι βγήκα στη σκηνή σε μια αίθουσα τριακοσίων και ατόμων, όντας αγορφοβική, είμαι περήφανη. Τα μηνύματα αμέτρητα και τα συχαρητήρια των διοργανωτών είναι τα μικρά τουβλάκια για να χτίσουμε έναν καλύτερο κόσμο.

Κάνεις όνειρα; Όχι, δεν ονειρεύομαι και δεν αφήνω τον εαυτό μου να ονειρευτεί. Κι όποτε έκανα, σε τοίχους έβρισκαν. Το ξέρω πως ακούγεται μελοδραματικό αλλά έτσι είναι. Όνειρό μου ήταν να γίνω αρχαιολόγος αλλά δεν μπορούσα, δεν μπορούσα καν να σπουδάσω αφού δεν μπόρεσα να τελειώσω ούτε το σχολείο. Αυτό που θα ήθελα είναι να μην ασχολούνται μαζί μου για την ιδιαιτερότητά μου, όπως αντιμετωπίζουν τη φύση μου, να μη με ενοχλούν, να μη μου κάνουν κακό. **A**

SAMSUNG

Δεν είναι απλά ένα δώρο,
**είναι να μπορείς να
μοιράζεσαι αυτά που ζεις**

Galaxy

    SamsungGreece

Τηλ.: 80111 SAMSUNG (80111 7267864), www.samsung.com/gr

Παραμύθια ήταν η αιτία να συναντηθούμε. Το θέατρο, η πολιτική και η ανάγκη να ανακαλύ- ψουμε αν υπάρχει ελπίδα να ξεπεράσουμε ό,τι ζούμε σήμερα ήταν αυτά που μονοπώλησαν την πολύωρη συνάντησή μας.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

M

Μου τηλεφώνησε ακριβώς την ώρα του ραντε-βού μας να μου πει πως θα αργήσει λίγο γιατί μόλις είχε εισπράξει μια κλήση. «Με έγραψαν γιατί δεν φορούσα κράνος». Πόσο ήταν η κλήση; «450 ευρώ και αφαίρεση διπλώματος για δέκα ημέρες. Ξέρεις τι παθαίνω με τις κλήσεις; Από τη μία, φυσικά, εκνευρίζομαι που την έφαγα και από την άλλη, ιδίως όταν φταίω, έχω την αίσθηση του δικαίου». Δεν προσπάθησες να πουλήσεις την αναγνωρισιμότητά σου, μήπως και τη γλιτώσεις; «Δεν θα το έκανα ποτέ. Θα έλεγα πως ήταν και συγκινητικό που δεν με αναγνώρισαν». Μα έχεις φορέσει ολόκληρη πανοπλία. Κασκέτο και γυαλιά ηλίου σε ώρα που δύει ο ήλιος, κασκόλ μέχρι το στόμα. (Γέλια) «Ας πρόσεχα, αλλά έτσι όπως τρέχω όλη την ημέρα...» Τι έγινε φέτος με σένα; Πόσες δουλειές μετράς; «Δύο σκηνοθεσίες από πέρυσι, ενώ στον "Θεό της σφαγής" παίζω κιόλας. Άλλες δύο φετινές σκηνοθεσίες –σε λίγο θα ξεκινήσει ο "Αύγουστος" για τον οποίο είμαι ενθουσιασμένος και εξαιτίας των ηθοποιών που σκηνοθετώ– και τώρα προέκυψε ο ρόλος του αφηγητή στα παραμύθια που θα παρουσιάσουμε με την Καμεράτα στο Μέγαρο. Ήταν το κερασάκι, αλλά μ' αρέσει τόσο πολύ που συμβαίνει. Ήθελα να το κάνω για δύο λόγους. Από τη μία μου αρέσει η κλασική και συμφωνική μουσική και από την άλλη ήθελα να το κάνω για το γιο μου. "Ο Πέτρος και ο λύκος" του Προκόφιεφ έχει ξαναπαρουσιαστεί στην Ελλάδα –είναι μεγάλη δε η παρακαταθήκη του Χορν σε αυτό–, αλλά δεν νομίζω πως μπορεί κάποιος να το χορτάσει όσες φορές και να το ακούσει ή να το δει. Στη συναυλία θα ακουστεί, για πρώτη φορά στην Ελλάδα, και "Η πρώτη συναυλία του αρκούδου Πάντινγκτον" του Χέρμπερτ Τσάπελ. Είναι τόσο ωραία η ηρεμία που νιώθεις όταν ακούς μια μεγάλη συμφωνική ορχήστρα επιπέδου Καμεράτας. Μέσα σ' αυτό που συμβαίνει σήμερα στη ζωή μας νομίζω πως το ν' ακούσεις παραμύθια συνοδεία μιας ορχήστρας μοιάζει με χάδι».

Είναι Σάββατο σ' ένα καφέ δίπλα στο θέατρο Αθηνών, ημέρα που έχει διπλή παράσταση. Η συζήτηση θα διακοπεί δύο ώρες μετά και θα συνεχιστεί μεταξύ απογευματινής και βραδινής παράστασης στο καμαρίνι του. Χείμαρρος. «Λατρεύω να συναντιέμαι με ανθρώπους και να συζητάμε» θα μου πει μια στιγμή. Το προσυπογράφω, όπως και ότι είναι από τους πιο ευγενικούς ανθρώπους που έχω συναντήσει ποτέ.

Γνωρίζεις ποιος είσαι; Κάποια πράγματα φυσικά και τα γνωρίζω. Είμαι σαράντα έξι χρονών, δεν είμαι μικρός. (Σταματάει για να το σι-νιδητοποιήσει) Σαράντα έξι; Μου φαίνεται αστείο και περιέργο! (Γέλια) Πάντως δεν κάνω θέατρο για ψυχαναλυτικούς λόγους. Ως προ-

στιθέμενη αξία, ναι, να το δούμε. Κάνω θέατρο γιατί ήμουν από τα παιδάκια εκείνα που γεννήθηκαν προκειμένου να ανέβουν στη σκηνή.

Για να θρέψεις και τη ματαιοδοξία σου; Συνέβη κι αυτό. Στα πρώτα χρόνια διαγκωνίζεσαι προκειμένου να πάρεις ένα μικρόφωνο και, όπως λέει και ο στίχος του Σαββόπουλου, «πόθησα τον κόσμο σαν αχόρταγο παιδί/ κάθε του αναγνώριση για μένα ήταν γιορτή». Έχω μεγαλώσει όμως και δεν με απασχολεί καθόλου, πλέον. Το μόνο που με ενδιαφέρει είναι το τι θα πω στο μικρόφωνο.

Δεν παρεμβαίνεις μόνο μέσω των επαγγελματικών επιλογών σου, αλλά και με πιο άμεσο –πολιτικό– τρόπο. Ποια είναι η γνώμη σου για την ανάληψη του Υπουργείου Πολιτισμού από τη συνάδελφό σου Λυδία Κονιόρδου; Δεν νομίζω πως αυτή η σπουδαία ηθοποιός έχει προλάβει να κάνει κάτι μέχρι τώρα ώστε να την κρίνω ως πολιτικό και δεν σκοπεύω να την κρίνω a priori. Πάντως, προσωπικά μιλώντας, αν ποτέ μου πρόσφεραν μία πολιτική θέση θα αρνιόμουν. Η οσμή που μου άφησε η ενεργή ενασχόλησή μου με την πολιτική δεν είναι τόσο ευχάριστη. Είναι τελείως διαφορετικό το να συζητάς με φίλους ή μέσα σε think tank πράγματα από το να βρεθείς στην πολιτική αρένα θέλοντας να υλοποιήσεις αυτά που πιστεύεις. Δεν είναι εύκολο δε καθόλου να υπερασπίζεσαι αντιδημοφιλείς θέσεις. Το έχω ζήσει στο πετσί μου. Από την άλλη, όμως, κάποιος πρέπει να κάνει το βήμα, αν δεν θέλουμε να βλέπουμε τους ίδιους και τους ίδιους. Νιώθω πως είμαστε σε ένα εφηβικό πάρτι όπου κανείς δεν τολμάει να σκωθεί και να χορέψει ώστε να ξεσπώσει και τους υπόλοιπους, που παραμένουν ακίνητοι με τη διάθεση να κοροϊδέψουν όποιον πάρει την πρωτοβουλία. Νομίζω αυτή η παραβολή ταιριάζει απόλυτα και στον Σταύρο Θεοδωράκη με το Ποτάμι. Σε αυτό το χώρο των μεταρρυθμιστών, που τουλάχιστον μπορούν να συμφωνήσουν πως σήμερα είμαστε στη Βουκουρεστίου και βραδιάζει, αυτός σκώπηκε και δημιούργησε κάτι. Αυτό πρέπει να του πιστωθεί.

Πάντως δεν παρέσυρε πολλούς να σκωθούν και να χορέψουν μαζί του. Είναι αλήθεια αυτό και δεν έχω μια ολοκληρωμένη, πειστική εξήγηση στο γιατί συνέβη. Ξέρεις, στο θέατρο μερικές φορές ανεβάζουμε παραστάσεις που έχουν όλα τα εχέγγυα να πετύχουν. Φοβερό θιάσο, απίστευτο έργο, κάνουμε τα πάντα, το επικοινωνούμε με κάθε τρόπο, κατεβάζουμε το εισιτήριο και αυτό δεν πάει. Την επιτυχία εύκολα μπορείς να την κρίνεις, την αποτυχία όχι.

Η ανάγκη σου να επισημάνεις πως στις ημέρες μας μπορεί να τεθεί σε αμφισβήτηση ακόμα και το γεγονός πως αυτή τη στιγμή είναι νύχτα στη Βουκουρεστίου, προσωπικά τη βρίσκω τρομακτική. Όταν μάλιστα δεν υπάρχει ούτε ένα κοινό λεξικό πολιτικών όρων, πώς μπορεί να υπάρξει συνεννόηση; Το έχω πει πως η Πολιτεία πρέπει να μοιράσει ένα λεξικό και καθημερι-

Κωνσταντίνος Μαρκουλάκης Οι δεξιοί φίλοι μου με θεωρούν αριστερό και οι αριστεροί δεξιό

**Κάνω θέατρο
γιατί ήμουν
από τα παι-
δάκια εκείνα
που γεννή-
θηκαν προ-
κειμένου να
ανέβουν στη
σκηνή**

INFO

«Ο Πέτρος και ο Λύκος» και η «Πρώτη συναυλία του αρκούδου Πάντιγκτον» με τη συνοδεία της Καμεράτα και αφηγητή τον Κωνσταντίνο Μαρκουλάκη. Μουσική διεύθυνση: Ζωή Ζενιώδης. 26, 27, 28, 29/12, ΜΜΑ (αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης), Βασ. Σοφίας & Κόκαλη, www.megaron.gr

νά να κάνουμε γραμματική γυμναστική. Για να μπορούμε να καταλήξουμε στο τι σημαίνει βία, τι σημαίνει προστασία δικαιωμάτων κ.λπ. Νομίζω όμως τα επιχειρήματα τελικά δεν αρκούν. Διότι κατά τη γνώμη μου ο άνθρωπος δεν είναι ορθολογικό ον. Είναι απλώς ον με τη δυνατότητα της ορθολογικής επεξεργασίας. Εξού και ερωτεύεται με τον τρόπο που ερωτεύεται, εξού και πιστεύει σε ό,τι πιστεύει, εξού και είναι τόσο εύκολο να παρασυρθεί από το λαϊκισμό.

Μήπως όμως και η ψυχραιμία γνώμη αρχίζει να χρησιμοποιεί, συνειδητά ή ασυνειδητά, φονταμενταλιστικό λόγο; Δυστυχώς ισχύει. Όμως, αλήθεια, πώς μπορείς να αντιδράσεις όταν έχεις έναν υφυπουργό Παιδείας που κατονομάζει μαλάκες όσους διαφωνούν με τη γνώμη του και δεν αποπέμπεται; Πώς θα προχωρήσεις μετά; Το θέμα είναι πως πρέπει αυτοί που εκφράζουν την ψυχραιμότερη γνώμη να αναγνωρίζουν ότι το σήμα που εκπέμπεται παγκοσμίως πλέον, ασχέτως αν εκπέμπεται άναρθρα ή από λάθος ανθρώπους, είναι ένα σήμα που δηλώνει φόβο. Αν σκύψουμε στην Ιστορία θα δούμε πως πάντοτε υπάρχουν περιόδοι ανοιχτότητας και περιόδοι εσωστρέφειας. Βρισκόμαστε στη δεύτερη περίοδο, όπου μεγάλες ομάδες πληθυσμού πραγματικά πλήττονται ή αισθάνονται ότι πλήττονται. Από τον τρόπο που λειτουργεί η παγκόσμια οικονομία, από τα κύματα της μετανάστευσης κ.λπ. Είναι γεγονότα που δεν μπορείς να τα αφήσεις λέγοντας «εσείς κάνετε λάθος». Θυμάμαι τότε που άρχισε η Ιστορία με τους μετανάστες... Δεν μπορώ να ξεχάσω μια τηλεοπτική συζήτηση στην οποία συμμετείχα, εξαιτίας ενός θλιβερού επεισοδίου όπου κάποιος πυροβόλησε ένα μετανάστη προσπαθώντας να υπερασπιστεί το σπίτι του. Εκεί είχα από τη μία πλευρά έναν εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας που υπερασπιζόταν τον πολίτη και μια εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ που υπεράσπιζόταν το μετανάστη. Κανένας από τους δύο δεν ήταν διατεθειμένος να μιλήσει ψυχραιμία για να συναντήσουν την αλήθεια στη μέση. Θυμάσαι πως κανείς φιλελεύθερος (δεξιός ή αριστερός) δεν ήταν διατεθειμένος να ακούσει όλους αυτούς που ζούσαν πέριξ της πλατείας Βικτωρίας, όταν έλεγαν πως υπήρχε πρόβλημα με τη ζωή τους; Και είδαμε την κατάληξη.

Στον «Θεό της σφαγής» τα δύο ζευγάρια έρχονται σε επαφή με ευγενικές προθέσεις για να λύσουν το θέμα που προέκυψε από τα παιδιά τους. Τα γεγονότα όμως τους υπερβαίνουν και καταλήγουν να κάνουν ό,τι κάνουν. Στα καθ' ημάς δεν υπάρχουν ούτε οι ευγενικές προθέσεις. Ναι, αλλά στο τέλος, αφού έχουν συμβεί όλα αυτά, μπόρεσαν να καθίσουν στον ίδιο καναπέ και έχει σημασία που δεν φεύγει κανείς στο τέλος. Είναι εμφανές πως στην Ελλάδα δεν κρατούνται ούτε τα προσχήματα. Αλλά και πως υπάρχει τεράστια δυσκολία συνεννόησης. Πατί πώς να το εξηγήσεις σε έναν άνθρωπο που δεν μπορεί να καταλάβει πως σε μια χώρα που γεννάει συνεχώς δεν μπορούν να είναι οι συντάξεις όπως ήταν; Όταν μάλιστα αυτός ήταν που αντέδρασε και είχε βγει στους δρόμους, όταν έκρουσε τον κώδωνα του κινδύνου τότε ο Παννίτσος. Πώς να εξηγήσεις σε έναν άνθρωπο που δεν μπορεί να δει πώς οργανώνεται μια σύγχρονη κοινωνία, χωρίς να φανεί πως είσαι εχθρός του; Σ' αυτόν που μια ζωή πίστευε στη βολή του δημοσίου; Δεν μπορώ να κατηγορήσω τα παιδιά που καταστρέφουν – αυτό βέβαια δεν σημαίνει πως τα αθλώνω και συνυπογράφω αυτό που είπε κάποιος ότι αφού είναι τόσο μεγάλοι για να ρίχνουν μια μολότοφ είναι εξίσου μεγάλοι και για να μπουν φυλακή. Το λέω γιατί αν θέλει ο κλέφτης να κλέψει, θα κλέψει. Θέλει ο μπαχαλάκις να σπάσει το Πολυτεχνείο; Θα το σπάσει. Εσύ ως Πολιτεία πρέπει να δημιουργήσεις όλες εκείνες τις συνθήκες που θα το προστατεύσουν.

Υπάρχει ελπίς (κι ως στην Ελλάδα ζεις); Όλα τα συστήματα, ακόμα και τα πολιτικά, πιστεύω πως λειτουργούν στη λογική των φυσικών συστημάτων και τα φυσικά συστήματα είναι κινητικά και χαοτικά. Δεν μπορεί να μείνουμε εδώ για πάντα. Διάβασα ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο. Έλεγε πως η Ελλάδα είναι σχεδόν πάντα πρωτοπόρα σε σχέση με τις παγκόσμιες εξελίξεις. Από την επανάσταση του '21 μέχρι την κρίση και το λαϊκισμό που αυτή έφερε. Συμβαίνουν, δηλαδή, πρώτα πράγματα στην Ελλάδα και μετά τα παρακολουθείς να συμβαίνουν σε άλλες χώρες. Το λαϊκισμό δεν τον έχει εφεύρει φυσικά αυτή η κυβέρνηση, αλλά αυτή είναι που κερδίζει εδώ βραβείο αριστοτεχνίας, όπως και ότι τερμάτισε τους δείκτες σε όλα τα κοντέρ που μπορώ να σκεφτώ. Το άρθρο αυτό, λοιπόν, με οδήγησε να σκέφτομαι πως μπορεί και να τελειώνουμε με το λαϊκισμό, αφού τον θρέψαμε και τον ζήσαμε. Υπάρχει ελπίδα. Στο βιβλίο του Χωμενίδη ο ήρωας καταδιωκόμενος βρίσκεται σε ένα βράχο. Εκεί συνειδητοποιεί πως οι άνθρωποι τελικά δεν χωρίζονται σε καλούς και κακούς ούτε σε όμορφους και άσχημους, αλλά σε ζωντανούς και νεκρούς. Από τη στιγμή που ζεις θα υπάρχει πάντα ένας δρόμος...

...αυτός της καταστροφής. (Γέλια) Επειδή εσύ είσαι απαισιόδοξος με υποχρεώνεις να έχω μια αμυντικά αισιόδοξη στάση. Ευελπιστώ πως δημιουργούνται κρίσιμες μάζες ανθρώπων που αντιλαμβάνονται τα πράγματα με διαφορετικό τρόπο. Το '55 μια κυρία εν ονόματι Ρόζα Παρκς μπήκε σε ένα λεωφορείο και έκασε στη θέση που ήταν μόνο για λευκούς. Αυτό κινητοποιήσε μια σειρά από αντιδράσεις που οδήγησαν κάπου. Τα ρατσιστικά θέματα δεν έχουν σταματήσει να υπάρχουν, αλλά η σημερινή Αμερική δεν έχει καμία σχέση με την Αμερική του '60 σε ό,τι έχει να κάνει με τα φυλετικά προβλήματα. Εδώ ψηφίστηκε το σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφύλων. Είναι ένα βήμα που δεν μπορεί να το εμποδίσει αυτός ο καταπληκτικός βουλευτής των ΑΝΕΛ ή το οπισθοδρομικό τμήμα της κοινωνίας. Είμαι άθεος, όμως θα χρησιμοποιήσω μια φράση του Μπρεχτ που την πιστεύω: «Οι μύλοι του Θεού αλέθουν αργά αλέθουν, όμως». **A**

www.athensvoice.gr

Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη στο site της Athens Voice

Ποια ακριβώς η σχέση σου με την Αθήνα; Πού ζεις; Πώς τη βιώνεις; Η σχέση μου με την Αθήνα είναι μπητρική. Ζω στο Βερολίνο. Βιώνω διδάσκοντας και παίζοντας κλασική άρπα.

Πώς βρέθηκες στο Βερολίνο; Ήρθα για μεταπτυχιακές σπουδές πριν 6 χρόνια, μετά από τις πτυχιακές μου στην Ολλανδία.

Τι αγαπάς στην Αθήνα που δεν το βρίσκεις στο Βερολίνο; Πόση ώρα έχω να γράψω; Το ραδιόφωνο στο αμάξι, τα γυαλιά ηλίου, το ανθρακούχο νερό με γεύση μαστίχα, το βιβλιοπωλείο Ευριπίδης, τη βόλτα στη Βουλιαγμένη, τη σοκολάτα υγείας με πορτοκάλι, το σινεμά Δαναός, τις κυριακάτικες εφημερίδες με τα άπειρα ένθετα, τις κόρνες στο δρόμο, τα περίπτερα και οι περιπτεράδες, τα μπαλκόνια, τα σφηνάκια, την παλιακή μουσική στο μετρό, τα Friends στην τηλεόραση τις Κυριακές, την πιθανότητα να παίξει μετά το «Karate Kid», το Σάββατο βράδυ εκεί, το ανθότυρο, το κατίκι Δομοκού, τις μυρωδιές παντού από λουλούδια, σκουπίδια, φαγητό, αέρα με αλάτι θάλασσας. Σταματάω. Νοστάλγησα.

Η γερμανική κουλτούρα επηρεάζει σε κάποιο βαθμό τη δική σου δουλειά; Η γερμανική κουλτούρα στις επαγγελματικές σχέσεις έχει ένα χαρακτηριστικό που δεν την έχει η ελληνική. Και έχει επηρεάσει σαφώς τη δουλειά μου. Την αξιοκρατία. Ένας πολύ σοβαρός λόγος για τον οποίο δεν γύρισα πίσω μετά τις σπουδές μου στο εξωτερικό, για τις οποίες έφυγα 10 χρόνια πριν. Μου δίνει μεγάλο κίνητρο να ξέρω ότι έχω δύναμη, εάν είμαι πραγματικά καλή στη δουλειά μου κι όχι επειδή κάποιος θα πει έναν καλό λόγο.

Η σχέση σου με τον Best ποια είναι; Καρμική. Από μικρή άκουγα. Όταν έκλεισε, το πήρα πολύ βαριά. Έγραφα τότε ένα κείμενο για το τι σήμαινε για μένα ο σταθμός και το πόσταρα στον τοίχο ενός από τους παραγωγούς του, έτσι επειδή το ένιωθα πραγματικά. Εκείνος το προώθησε σε όλη την ομάδα του σταθμού. Μετά από λίγα χρόνια όταν ξαναάνοιξε, μου πρότεινε ο διευθυντής του, λόγω εκείνου του κειμένου που τους είχε συγκινήσει, τη δική μου εκπομπή κάθε Κυριακή 8-10 το πρωί. Και από τότε προσπαθώ να τιμήσω το σταθμό με μεγάλη αίσθηση ευθύνης.

Ποιους άλλους σταθμούς ακούς; Εν Λευκώ, Προκόπη Δούκα τα πρωινά στον Κόσμος FM, Τρίτο Πρόγραμμα και από ξένους κυρίως κλασικής μουσικής (Ö1, Deutschland Radio Kultur, BBC3).

Ο ήχος του άλμπουμ σου ταιριάζει, πιστεύεις, στο ελληνικό ραδιόφωνο; Μου το φέρντε λάου λάου, όπως θα έλεγε και η μαμά μου;! Όχι, το ξέρω, εντάξει;!!!

Kate Bush, Bjork, Λένα Πλάτωνος: Αν είχες να διαλέξεις μία συνεργασία με κάποια από τις τρεις αυτές μουσικούς, ποια θα διάλεγες και γιατί; Είναι τρομερό το πώς πετύχατε δάνα τις αγαπημένες μου συνθέτριες. Είχα την τύχη να τραγουδήσω και να παίξω πέρυσι Λένα Πλάτωνος, με την ίδια να μου δίνει οδηγίες. Φανταστική ιστορία. Οδηγώ μέσα στο καλοκαίρι ήδη πολλές ώρες από τη Γερμανία για να φτάσω στο λιμάνι της Βενετίας και να πάρω το πλοίο από Ανκόνα. Πολλές ώρες, όπως φαντάζεστε. Και εκεί που είμαι κολλημένη στην κίνηση κάπου στην Αυστρία και θέλω να ουρλιάξω από τα νεύρα και το στρες, να βγω από το αμάξι και να αρχίσω να χοροπηδάω στα παρμπρίζ άλλων, χτυπάει το τηλέφωνό μου. «Σίσσυ; Η Λένα Πλάτωνος είμαι!» Τρελαίνομαι εγώ. «Κυρία Πλάτωνος! Αλήθεια εσείς είστε, σας αναγνωρίζω!» Και μέσα σ' αυτή τη σουρεάλ σκηνή, που ταιριάζει γάντι στην υπερκόσμια υ-

ζει στο Βερολίνο. Αγαπά την Αθήνα, τη μουσική και τη Λένα Πλάτωνος. Η αρπίστρια **Σίσσυ Μαρκοπούλου** διδάσκει μουσική και μαζί με το μόνιμο συνεργάτη της και παραγωγό Max Trieder κυκλοφόρησε το πρώτο της άλμπουμ με τίτλο «Pragma». Λίγο πριν την πρώτη του παρουσίαση στο six d.o.g.s αποκαλύπτεται σε μια απολαυστική συνέντευξη.

SISSI RADA

Όλα τα ωραία πράγματα
που μάθαμε γι' αυτήν

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τρομερό έτος διανύσαμε. Θα μείνει στην ιστορία. Ήταν η χρονιά που αντί να πεθάνει ο Τραμπ, να πάρει το Νόμπελ ο Κοέν και να γίνει πλανητάρχης ο Ντίλαν, έγιναν όλα ανάποδα.

πόστασή της, μου πρότεινε να τραγουδήσω στο νέο της δίσκο. Μελοποίηση της ποίησης της Έμιλυ Ντίκινσον ήταν ο στόχος. Και το ακόμη πιο τρομερό ήταν ότι στη βαλίτσα μου είχα μαζί με κάτι άλλα βιβλία, και μια συλλογή με ποιήματά της. Ο δίσκος ακόμη ψάχνει δισκογραφική.

Τρία από τα πράγματα που σε ενέπνευσαν για τη δημιουργία του άλμπουμ σου; Ο έρωτας, τα σμαρτ φόουνς, η σιχαμένη σχέση με αυτά, και τα πουλιά.

Με τι μουσική χορεύεις; Προχθές ξανάκουσα το III των Led Zeppelin. Και στο πρωτούπηνι να μου το βάλετε το «Immigrant Song», θα σηκωθώ για χορό και σοβαρό air guitar.

Ποια συναυλία σου έμεινε στο μυαλό πιο έντονα; Ως performer και ως θεατής. Μια φορά είχα μια συναυλία σε έναν κήπο ενός μουσείου κάπου στη Γερμανία. Ήταν η νύχτα των μουσείων, μια ωραία γιορτή κατά την οποία είναι ανοιχτά τα μουσεία όλη νύχτα και οργανώνονται διάφορα δρώμενα. Εγώ έπρεπε να παίξω 2 ώρες κλασική μουσική, καθώς οι άνθρωποι θα κάνουν βόλτα. 20.00-22.00. Στις 20.00 στήνω την άρπα και το αναλόγιό μου και αρχίζω να παίζω ένα κλασικό κομμάτι. Οι άνθρωποι αρχίζουν να μαζεύονται γύρω μου. Ξαφνικά φυσάει ένας αέρας και πέφτει το αναλόγιό μου με όλες τις νότες. Κοκαλώνω και δεν ξέρω τι να κάνω. Αν τις σήκωνα, θα ξανάπεφταν. Και ήμουν στη μέση ενός κήπου για να ψάξω να βρω μανταλάκια ή τέλος πάντων κάτι για να στηρίξω τις νότες μου. Το ένστικτο της αυτοσυντήρησής μου εκείνη τη στιγμή έδρασε τρομερά γενναία. Κοιτάω το κοινό και λέω «Δεν πειράζει. Μπορώ και χωρίς βοηθήματα» και αρχίζω να παίζω ένα συνονθύλευμα αυτοσχεδιασμού και κλασικών κομματιών που κράτησε 2 ώρες. Και γω και το κοινό είχαμε μπει σε μια δίνη που αποκρυστάλλωνε το χώρο και το χρόνο. Κοκαλωμένοι. Όταν τελείωσα πονούσε όλο μου το σώμα και το κεφάλι από τη συγκέντρωση. Αυτή ήταν η στιγμή που αισθάνθηκα για πρώτη φορά αληθινός μουσικός.

Ως θεατής δεν θα ξεχάσω τη συναυλία του μαέστρου Θόδωρου Κουρεντζή στο Βερολίνο. Διήυθυνε την 6η συμφωνία του Τσαϊκόφσκι σε ένα στούντιο με κλειστά τα φώτα. Όταν άνοιξαν πάλι, καταλάβαμε όλοι ότι βρισκόμασταν κάπου αλλού πριν.

Πώς πρωτογράφηκαν και πώς ολοκληρώθηκαν τα κομμάτια του πρώτου άλμπουμ; Τα κομμάτια αυτά γράφτηκαν οποραδικά. Μερικά 7 χρόνια πριν, στην κρεβατοκάμαρά μου, άλλα τα έγραψα αργότερα μαζί με το άλλο μισό κεφάλι της Sissi Rada, τον Max Trieder, όταν κάναμε μαζί το συγκρότημα. Κι ακόμη και αν έχουν γραφτεί σε διάφορες περιόδους, έχουν ένα δυνατό κοινό σημείο. Γράφτηκαν απολύτως αβίαστα και χωρίς κανένα απώτερο σκοπό, παρά την έκφραση. Και αφού τα γράψαμε, είπαμε «τώρα δεν θα 'πρεπε να τον ακούσουν κι άλλοι;». Ο δίσκος περίμενε σχεδόν 2μισι χρόνια για να βγει εκεί έξω. Ήταν δύσκολο. Και για την ολοκλήρωσή του χρωστάμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σε μια ομάδα καλλιτεχνών φίλων μας που συνέδραμαν με μοναδικό αντίτιμο τη δημιουργία.

Ποια άλμπουμ, τραγούδια ή καλλιτέχνες ξεχώρισες το 2016; Φέτος ανακάλυψα το παιδί θαύμα Jacob Collier, τον Jamie Isaac, ξεχώρισα τον απίστευτα καλό καινούργιο δίσκο του Nicolas Jaar και του Brian Eno, που με έκαναν να σκεφτώ ότι η ανθρωπότητα κάνει τεράστια βήματα στη μουσική. Κι όμως μικρούλκα στην κοινωνικοπολιτική της συμπεριφορά. Τρομερό έτος διανύσαμε. Θα μείνει στην ιστορία. Ήταν η χρονιά που αντί να πε-

θάνει ο Τραμπ, να πάρει το Νόμπελ ο Κοέν και να γίνει πλανητάρχης ο Ντίλαν, έγιναν όλα ανάποδα.

Ποια είναι μια αγαπημένη σου βόλτα στο Βερολίνο και ποια στην Αθήνα; Στο Βερολίνο απολαμβάνω τα διάφορα πάρκα για τρέξιμο. Όταν είμαι μελαγχολική, όμως, θα κάνω μια βόλτα στον εμπορικό δρόμο Friedrichstrasse κοιτάζοντας βιτρίνες. Αυτή η πλαστική αίσθηση της ευημερίας κάπως με βοηθάει τεχνητά. Στην Αθήνα θα πάρω το αμάξι και θα οδηγήσω όλη την παραλιακή με ανοικτά παράθυρα και θα φτάσω μέχρι τη Βουλιαγμένη, εκεί που τελειώνει το χερσαίο μέρος και αρχίζει η θάλασσα. Εκεί θα μείνω μέχρι να νυχτώσει.

Πώς συνεισφέρει η κλασική σου παιδεία στη δομή της μουσικής σου; Η κλασική μουσική είναι η αρχή. Η βάση μου. Μελετώντας κλασική μουσική στην άρπα μου έρχονται συνήθως όλες οι ιδέες.

Πώς σου φαίνεται ο ψηφιακός τρόπος διακίνησης και ακρόασης της μουσικής; Αποφάσισα να τον αποδεχτώ τον καινούριο τρόπο. Και όπως όλοι φοβόντουσαν στην αρχή, το φυσικό προϊόν δεν πέθανε. Το cd αποδείχτηκε παροδικό, νικήθηκε, αλλά το βινύλιο όχι. Παρατηρήθηκε μάλιστα αύξηση των πωλήσεών του από τότε που βγήκε το Spotify και τα συναφή. Βλέπω τη μόδα του streaming δε, γενικά σαν ένα δείγμα της γενικής τάσης της εποχής μας για κατάργηση της ιδιοκτησίας. Τείνουμε να τα μοιραζόμαστε όλα. Τα αμάξια μας (βλέπε car sharing), τα σπίτια μας (βλέπε Airbnb), και τώρα τη μουσική μας. Η κριτική ικανότητα είναι μόνο πιο επείγουσα από ποτέ. Και όλα θα πάνε καλά.

Πώς φαντάζεσαι την ιδανική συνθήκη ακρόασης του άλμπουμ σου από την αρχή ως το τέλος; Η πρώτη πλευρά πρέπει να ακούγεται δυνατά με φίλους, μπαλόνια και σαντουιτσάκια μπόμπες στο τραπέζι. Στη δεύτερη πλευρά πρέπει να διώχνονται οι φίλοι σου και να μπαίνει στο τραπέζι ένα μπουκάλι καλό σκοτσέζικο καπνιστό ουίσκι με ένα ποτήρι.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που σκέφτηκες όταν όλα ήταν έτοιμα για την κυκλοφορία του άλμπουμ; Ότι αν είναι να περιμένω κάθε φορά 3 χρόνια για να βγει ο δίσκος μου θα πρέπει να κόψω σύντομα το κρέας, το κόκκινο κρασί και τη γλουτένη. Τη γλουτένη άμα την κόψω σίγουρα θα έχω και περισσότερους φίλους, καθότι εδώ έχει γίνει μόδα, και οι φίλοι μου αυτοί οι καινούργιοι με τη σειρά τους θα αγοράζουν τους δίσκους μου, οπότε με ένα ζμπάρο δυο γλουτένες, Εμ... τριγώνια.

2-3 πράγματα που πρέπει να ξέρουμε για σένα... Πάω μόνη μου σινεμά και μ' αρέσει να βλέπω τις διαφημίσεις πριν αρχίσει η ταινία και εάν σας δω να κοιτάτε το κινητό σας κατά τη διάρκεια θα κάνω σα σπαστικά γεροντοκόρη και θα σας πω να μην το ξανακάνετε. Α, και μπερδεύω το μήνα Μάιο με τον Μάρτιο.

Τι ετοιμάζεις για την παρουσίαση του άλμπουμ; Visual, guests etc. Θα ζητήσω έναν προτζέκτορα που θα είναι συνδεδεμένος με skyre με όλα τα άλλα κλαμπς της Αθήνας εκείνο το βράδυ για να ξέρετε τι χάνετε. Μέχρι που θα εμφανιστεί ο Φοίβος Δεληβοριάς για 3 τραγούδια και θα ξέρετε γιατί ήρθατε. **■**

Το νέο της hyper άλμπουμ με τίτλο «Pragma» κυκλοφορεί σε βινύλιο, cd και digital album από την Inner Ear. Η live παρουσίαση του δίσκου της θα γίνει στις 17/12 στο six d.o.g.s.

Νέο Peugeot 3008

Ήρθε για να ανατρέψει
τα δεδομένα στα κόμπακτ SUV!

Το 3008, το νέο SUV της Peugeot έρχεται για να ανατρέψει τα δεδομένα στην κατηγορία των δημοφιλών κόμπακτ οχημάτων ελεύθερου χρόνου, η οποία πλέον γνωρίζει ιδιαίτερα μεγάλη απήχηση από το κοινό, σε όλες τις αγορές του κόσμου.

Για να δώσουμε το στίγμα της είδησης, να αναφέρουμε ότι η νέα γενιά 3008 διαθέτει όλα τα εξέγγνα για να υπερκαλύψει τους πλέον απαιτητικούς οδηγούς που αναζητούν νέες και διαφορετικές εμπειρίες. Χάρη στην πρωτοποριακή και εξελιγμένη εκδοχή του Peugeot i-Cockpit, ενός πολυβραβευμένου concept που επαναπροσδιορίζει το πώς πρέπει να σχεδιάζονται τα κόκπιτ των αυτοκινήτων, την απaráμιλλα γοητευτική και ταυτόχρονα δυναμική σχεδίαση, την ασυναγώνιστη απόδοση και τον πλούσιο τεχνολογικό εξοπλισμό, το νέο SUV Peugeot 3008 στοχεύει να πρωταγωνιστήσει στην κατηγορία του ως ένας αναντικατάστατος παίκτης! Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, παράλληλα, με αυτό το νέο μοντέλο η Peugeot εγκαινιάζει μια νέα σειρά SUV που θα αποτελέσει ένα παγκόσμιο έμβλημα.

Η κύρια πρόκληση για την Peugeot ήταν λοιπόν η εξής μία: όχι απλά να ενσωματώσει τα καλύτερα χαρακτηριστικά που υπάρχουν στην κατηγορία, αλλά και να τα ξεπεράσει ώστε να δημιουργηθεί ένα απίστευτα ελκυστικό, μοντέρνο και ευφυές σύνολο.

Η είσοδος στο νέο Peugeot 3008 μοιάζει σα να περνά κανείς σε ένα διαφορετικό κόσμο, με στίλ που σε κερδίζει, με αυθεντική και απεργάδιαστη ποιότητα. Ένα συναρπαστικό στην όψη, σχεδόν φουτουριστικό, ταμπλό αιχμαλωτίζει τα βλέμματα με την πρώτη ματιά.

Η μεγάλη οθόνη αφής 8" που βρίσκεται στο κέντρο του ταμπλό παραπέμπει σε tablet και συνδυάζεται με χωρητική τεχνολογία για βέλτιστο χειρισμό και μεγαλύτερη ακρίβεια. Πλαισιώνεται δε από έξι διακόπτες «αεροπορικού» τύπου για απευθείας και εύκολη πρόσβαση στις βασικές λειτουργίες του ηχοσυστήματος, του κλιματισμού, της πλοήγησης, της παραμετροποίησης του αυτοκινήτου, του τηλεφώνου και των διαφόρων σχετικών εφαρμογών.

Το νέο Peugeot 3008 διατίθεται στην Ελληνική αγορά σε τρεις εξοπλιστικές εκδόσεις, Access, Active και Allure και με την κοινή τιμή μάλιστα των 24.900 ευρώ για την «εισαγωγική» έκδοση Access, τόσο με τον βενζινοκινητήρα 1.2 PureTech 130 S&S, όσο και με τον Diesel 1.6 BlueHDi 100 S&S!

Τα πλεονεκτήματα του i-Cockpit δεν σταματούν εδώ. Έτσι, με ένα απλό πάτημα ενός ειδικού διακόπτη, το νέο 3008 ενισχύει τις αισθήσεις και το i-Cockpit Amplify κάνει τα πάντα να δείχνουν διαφορετικά:

- Όραση: Μεταβάλλοντας την ένταση του εσωτερικού φωτισμού, όπως και τα χρώματα στις οθόνες.
- Ακοή: Μέσα από τις διάφορες ατμοσφαιρικές μουσικές ρυθμίσεις και τα προγράμματα.
- Αφή: Τα καθίσματα μπορούν να συνδυαστούν με λειτουργία μασάζ πολλαπλών σημείων.
- Οσμή: Ένας αρωματικός διαχύτης κάνει τη διαμονή πιο ευχάριστη.

Επιπρόσθετα, οι επιβαίνοντες στο νέο SUV Peugeot 3008 μπορούν να απολαμβάνουν τα μοναδικά χαρακτηριστικά του πακέτου Driver Sport. Οι επιβάτες έχουν άμεσα στη διάθεσή τους δύο θεματικές επιλογές: την «Boost», για δυναμική και спор οδηγηση, και τη «Relax» για πιο χαλαρή και ήρεμη οδηγική εμπειρία.

Το νέο 3008 είναι ένα αυθεντικό SUV, αλλά πάνω από όλα είναι ένα Peugeot! Και όπως κάθε γνήσιο SUV έχει μεγάλες εκτός δρόμου δυνατότητες, ειδικά χάρη στο «Grip Control 2ης γενιάς», ένα προηγμένο σύστημα ελέγχου της πρόσφυσης, το οποίο μεταξύ άλλων βελτιστοποιεί την πρόσφυση των τροχών μέσω πέντε προγραμμάτων (Normal, Snow, Mud, Sand, ESP OFF) που επιλέγονται από το χειριστήριο στην κεντρική κονσόλα.

Σε επίπεδο κινητήρων, το νέο Peugeot 3008 υπερτερεί έναντι του ανταγωνισμού με ισχυρά και οικονομικά μηχανικά σύνολα. Αναφερόμαστε στους βενζινοκινητήρες 1.2 PureTech 130 S&S με 6-τάχυτο χειροκίνητο κιβώτιο, και με αυτόματο 6-τάχυτο κιβώτιο και 1.6 THP 165 S&S, με αυτόματο 6-τάχυτο κιβώτιο.

Οι κινητήρες πετρελαίου εφοδιάζονται με την τεχνολογία BlueHDi, με τις εκπομπές CO2 να διατηρούνται χαμηλά μεταξύ 103 και 124 γραμμάρια /χλμ. και ισχύ στους 100, 120 και 180 ίππους.

CITY GUIDE

15 - 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2016 - ΤΕΥΧΟΣ 595 - 168 ΩΡΕΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ - www.athensvoice.gr

ΜΟΜΙΧ ΣΤΟ ΠΑΛΛΑΣ

Ακροβατικά από τους αλχημιστές των ψευδαισθήσεων στο εντυπωσιακό «Opus Cactus»

Αν δεν ξέρεις τι εστί Momix μόνο αν τους δεις θα καταλάβεις, αφού ο τρόπος που πλανεύουν τις αισθήσεις, το παιχνίδι τους με τη βαρύτητα και οι αλχημείες που κάνουν στις ψευδαισθήσεις, δύσκολα περιγράφονται με λόγια. Είναι η μεγαλύτερη, ιστορική και διασημότερη ομάδα ακροβατικού χορού στον κόσμο και φέτος παρουσιάζουν το υπερθέαμα «Opus Cactus».

Υπεύθυνος για τη δημιουργία του έργου είναι ο δαιμόνιος χορογράφος και σκηνοθέτης Μόουζες Πέντλετον. Ο ιδρυτής, καλλιτεχνικός διευθυντής και μόνιμος χορογράφος των Momix φέρνει στη σκηνή του Παλλάς φρέσκια ενέργεια και πολλές ευχάριστες εκπλήξεις. Λανσάρει πρωτόγνωρους εκφραστικούς κώδικες

και με ανανεωμένη διάθεση αψηφά ξανά το αδύνατον. Το περιφρονεί με αυθάδεια, παρουσιάζοντας ακροβατικά που παραβιάζουν τους φυσικούς νόμους της βαρύτητας, κι όσο οι χορευτές αποστομώνουν το μύθο του ακατόρθωτου, εμείς μένουμε με το στόμα ανοιχτό να αναρωτιόμαστε «πώς γίνεται».

Το «Opus Cactus» είναι ένας ασυνήθιστος χορός των φυσικών στοιχείων της ζωής. Τα σώματα των χορευτών συνδέουν αρμονικά τη χλωρίδα με την πανίδα σε μία «άκρως αισθησιακή και ενόργανη αναπαράσταση» του μικρόκοσμου της ερήμου Σονόρα στην Αριζόνα. Αν και αρχικά είχε σχεδιαστεί για μία εικοσάλεπτη παράσταση από το Μπαλέτο της Αριζόνα, μετατράπηκε στη συ-

νέχεια σε μία από τις καλύτερες στιγμές των Momix. Ενώ ο χορός διασταυρώνεται με το τσίρκο, την παντομίμα, τον αθλητισμό και το θέατρο σκιών, το θέαμα επί σκηνής, γεμάτο σουρεαλιστικές εικόνες και οπτικές ιδέες, φλερτάρει με την οφθαλμαπάτη.

Τι να περιμένεις; Ακραία εφευρετικότητα, άπλετο χιούμορ, τόλμη και φαντασία, αιωρούμενες στιγμές, ονειρικούς φωτισμούς, σπέσιαλ εφέ και κυρίως ευαισθησία και αψεγάδιαστη κίνηση. Δηλαδή, όλα εκείνα τα στοιχεία που συνθέτουν το DNA των Momix. -**Ηρώ Παρτσακουλάκη**

INFO

MOMIX Opus Cactus, 21-26 Δεκεμβρίου, Θέατρο Παλλάς, Βουκουρεστίου 5, 2103213100
Παραγωγή - Διοργάνωση: ΛΑΒΡΥΣ

ΓΕΥΣΗ

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Ο αθηναϊκός Βασίλεινας μόλις άνοιξε και λάμπει

Είναι Τετάρτη βράδυ κι εγώ περνάω το κατώφλι του Βασίλεινα, πρώτη του μέρα κι είναι «του κουτιού». Είναι πανέμορφο κι αυτό είναι κάτι που εισπράττω περισσότερο σαν αίσθηση παρά σαν λεπτομέρειες που πρόλαβαν να δουν τα μάτια μου. Καθισμένη σε κομψή πολυθρόνισσα, ρωτώ τον **Θανάση Βασίλεινα** αν ήταν δύσκολη η απόφαση της μεταφοράς 100 χρόνια κλείνει σύντομα το ιστορικό εστιατόριο του Πειραιά. «*Το συζητούσαμε από τη δεκαετία του '70. Κακά τα ψέματα. Σήμερα η καρδιά της γαστρονομίας χτυπάει στην Αθήνα. Για την αναμόρφωση του χώρου ήθελα τους καλύτερους. Η Μαρία Κοκκίνου και ο Αντρέας Κούρκουλας είναι εμβληματικοί αρχιτέκτονες*». Έχω μπροστά μου ταρτάρ με γαρίδες Κοιλάδας, μαγιάτικο, καπνιστή μαγιονέζα και πίκλες σέλερι και

φινόκιο, πιάτο με τρομερή λεπτότητα όσο και δυναμική γεύση, πίνω ένα ποτήρι κρασί. Το μάτι μου πέφτει στη κάβα-κόσμημα που δεσπόζει σε κεντρικό σημείο. «Η λίστα έχει όλα τα καλά ελληνικά κρασιά και συνέχεια θα αλλάζουμε. Όσο για τις τιμές μας... θέλουμε ο πελάτης να μπορεί να δοκιμάζει και να πάρει κι άλλο μπουκάλι. Έχουμε και ξένες καλές ετικέτες. Η βάση όμως, όπως και στην κουζίνα μας, είναι ελληνική». Σκύβω πάνω από ένα καλαμάρι ιδανικά ψημένο με κινόα μαγειρεμένη σαν σπανακόρυζο. Στην κουζίνα του καινούργιου Βασιλαίνα συμπαράττουν όχι ένας, αλλά 3 σεφ. Είναι ο **Δήμος Μπαλόπουλος**, που έχει θηπεύσει δίπλα στον Πέσκια, έχει περάσει από την κουζίνα του Blumenthal, ακούστηκε πολύ φέτος και στο Δάιος της Κρήτης. Ο **Μάνος Γαρνέλης** ήταν για χρόνια στο Varoulko, ο **Νίκος Βλαχάκης** έχει χρόνων εμπειρία στο Pbox. Δοκιμάζω χταπόδι στα κάρβουνα με μαυρομάτικα, πιπεριά Φλωρίνης, σάλτσα πάπρικας και μπακα-

λιάρο σε κρούστα, με πολίτικη σαλάτα και ταραμά. Είναι εξαιρετικά νόστιμο, όμως υποκλινόμαι στον παστό μπακαλιάρο που έχει υπέροχο κι αλάδωτο κουρκούτι, η πολίτικη είναι άλλη απ' αυτήν που ξέρω αλλά είναι φανταστική, η συνοδεύουσα ταραμοσα-

TASTE POLICE

Της ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

λάτα τα δένει όλα σε ευτυχισμένο σύνολο. Τελευταίο και κορυφαίο έρχεται ένα πιάτο «κρεατένιο». Λαχανοντολμάδες με πουρέ κουνουπίδι και λάδι τρούφας. Είναι το πιάτο που θες πάντα να πέσεις πάνω του σ' ένα εστιατόριο. Αν μπορούν την πρώτη μέρα λειτουργίας να δώσουν τέτοια αποτελέσματα, μπράβο και με πολλούς τόνους στους τρεις σεφ! Φεύγοντας ρίχνω μια ακόμη ματιά στο χώρο. Το Χίλ-

τον μπροστά μας μοιάζει με... φωτισμένο υπερωκεάνιο. Έτσι μου το περιγράφουν η **Μαρία Κοκκίνου** με τον **Αντρέα Κούρκουλα**, που έχουν έρθει κι αυτοί να απολαύσουν την «πρεμιέρα». «Προσπαθήσαμε οι καθήμενοι να μπορούν να χαρούν τη θέα του Χίλτον. Δείχνει μια Αθήνα όμορφη, με τα μνημεία του σύγχρονου πολιτισμού της. Και οι καθρέφτες μεγαλώνουν το χώρο, αλλά κάνουν κι ένα παιχνίδι. Σε όλους μας αρέσει να πηγαίνουμε σε δημόσιους χώρους γιατί μας αρέσει το παιχνίδι των βλεμμάτων». Καληνυχτίζοντας στην πόρτα τον Θανάση Βασιλαίνα, τον ρωτάω αν θα στολίσουν για τα Χριστούγεννα. «Γιατί; Δεν είμαστε στολίδι από μόνοι μας;» ρωτάει πονηρά κι εγώ με θερμά συχαρητήρια τον αφήνω να χαρεί τη δική του «πρώτη» στον αθηναϊκό, λαμπερό Βασιλαίνα.

Βρασίδα 13, όπισθεν (...ή και έμπροσθεν) Χίλτον, 2107210501, ανοιχτά και μεσμέρι, κάθε μέρα, €45-55 και με κρασί

Κάβα Γεωργούσης

Εδώ και σαράντα χρόνια είναι το πιο γνωστό ξεροκαρπάδικο της Ομόνοιας. Σε αυτή τη μικρή, αλλά τόσο νόστιμη γωνιά, θα βρείτε σχεδόν τα πάντα από καραμέλες, ποτά, σοκολάτες, μπαχαρικά, σούπερ τροφές και βότανα. Αλλά η πραγματική φήμη εξαπλώνεται γύρω από τους ξερούς καρπούς τους οποίους ο κύριος Βασίλης καβουρδίζει στο υπόγειο και είναι πάντα φρέσκοι. Καρυδόψιχα, γνήσιο φυστικό Αιγίνης και αράπικο Καλαμάτας, πλιόσπορος, στραγάλια και τόσα πολλά ακόμα που είναι σχεδόν δύσκολο να τα μετρήσεις (μόνο το αμύγδαλο έχει 5

διαφορετικές μορφές!). Θα βρείτε ακόμα καταπληκτικά δαμάσκηνα και πετροκέρασα Εδέσσης, η απόλυτη λιχουδιά όμως είναι το αποξηραμένο σύκο Κύμης, από δικά τους σύκα. Η οικογένεια Γεωργούση ασχολείται με αυτό εδώ και 60 χρόνια και το σύκο τους είναι πιθανότατα το πιο ωραίο αποξηραμένο φρούτο που έχεις δοκιμάσει ποτέ. Όπως μας είπε και ένας πελάτης: «Όλα τα προϊόντα είναι φρεσκοτάτα, αλλά τα δικά τους σύκα δεν τα έχω βρει πουθενά αλλού».

Βερανζέρου 27, Ομόνοια, 210 5232878
www.georgousis-ksirokarpoi.gr

ATHENS PLAZA
HOTEL

*Merry Christmas
and a Happy New Year*

The Parliament
RESTAURANT

blueberry
nights

Χριστούγεννα με ζωντανή μουσική & τραγούδι

24/12
Παραμονή Χριστουγέννων
Εορταστικό Μπουφέ Δείπνο. € 80 / άτομο

25/12
Χριστούγεννα
Οικογενειακό Μπουφέ Γεύμα. € 75 / άτομο

31/12
Παραμονή Πρωτοχρονιάς
Εορταστικό Ρεβεγιόν με Μπουφέ Δείπνο. € 95 / άτομο

τηλ. Συντάγματος, Αθήνα
Κρατήσεις: τηλ. 210 3352400 • email: welcome@nyathensplaza.gr • www.nyathensplaza.gr

ΓΕΥΣΗ

Τώρα που ο χρόνος τελειώνει, ας κάνουμε ένα ταξίδι στον κόσμο

Το 2016 σε λίγο φτάνει στο τέλος του. Σκεφτήκαμε, λοιπόν, να κάνουμε ένα ταξίδι για να κλείσει η χρονιά καλύτερα από ό,τι άρχισε. Ένα ταξίδι μεγάλο και γευστικό ως την άλλη άκρη του κόσμου. Σταμάτα να γκρινιάζεις πως δεν έχεις λεφτά, χρόνο και διάθεση. Τα ταξίδια που σου λέμε, γίνονται χωρίς αποσκευές και αεροπλάνα. Όλα όσα χρειάζεσαι είναι αγαπημένοι φίλοι και λίγο χρόνο για να κάνεις μια μικρή, νόστιμη βόλτα στην πόλη σου. Και τίποτα δεν μπορεί να σε ταξιδέψει περισσότερο από το φαγητό. Είναι ο τρόπος έκφρασης κάθε χώρας του πλανήτη. Δεν

είναι τυχαίο που το πρώτο πράγμα που κάνουμε σε έναν άγνωστο τόπο είναι να δοκιμάσουμε την τοπική του κουζίνα. Μέσα από το φαγητό εξερευνούμε και μαθαίνουμε πολλά όχι μόνο για τους λαούς, αλλά και για τον εαυτό μας. Μπορεί τα noodles με λαχανικά να είναι το αγαπημένο σου φαγητό. Αλλά πώς το ξέρεις, αν δεν την έχεις δοκιμάσει; Παρακάτω θα βρεις μερικά από τα εθνικά εστιατόρια της πόλης που ξεχωρίσαμε στις βόλτες μας. Στην εκπνοή του χρόνου, λοιπόν, ταξίδεψε μαζί μας από την Ασία έως τη Λατινική Αμερική. Προλαβαίνεις!

ΕΘΝΙΚ ΒΟΛΤΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Της Νατάσσας Καρυστινούς

Ikura

Η Βασιλική Φιλίππου έχει μαμά Κορεάτισσα και παππούδες με μεγάλη εμπειρία στην ιαπωνική κουζίνα. Έτσι, όταν η ίδια πήρε το πιτυχίο της στην τέχνη της μαγειρικής αποφάσισε και άνοιξε εδώ και δύο μήνες το δικό της sushi bar. Μεγάλο ατού το ολόφρεσκα ψάρια, που προμηθεύεται κάθε μέρα από το αλιευτικό σκάφος του πατέρα της. Από τα Maki Rolls δοκιμάστε οπωσδήποτε το Black Ninja, το New York και το Ikura Roll, ενώ μην αφήσετε να σας ξεφύγει ούτε το Tempura Mixed, ένα ζεστό πιάτο με γαρίδες, πιπεριές, σουρίμι και σολομό. Ακόμα θα βρείτε τέλειο sashimi και nigiri, πολλά ορεκτικά, δροσερές σαλάτες, δεκάδες προτάσεις σε uramaki, νοστιμότατα κινέζικα burgers και τρεις προτάσεις Combo. Tip: Κάθε Τρίτη και Παρασκευή ένα combo γεύμα προσφέρεται με 50% έκπτωση. Ανακαλύψτε το!

Φιλελλήνων 7 & Ξενοφώντος, Σύνταγμα, 2121056345, Fb: IKURA Sushi Bar

Cho Cho San*

Εξαιρετικές γεύσεις της Άπω Ανατολής σε αυτό το μοντέρνο, ζεστό και πολύ φωτεινό εστιατόριο, όπου μπορείτε να απολαύσετε το φαγητό σας στη σάλα ή στο πατάρι του. Η ομάδα της κουζίνας θα σας προτείνει δημιουργίες και σπεσιαλιτέ από την Ιαπωνία, την Κίνα, την Ταϊλάνδη και την Κορέα, ενώ πολύ ενδιαφέρουσα είναι και η λίστα των κοκτέιλ και των κρασιών, τα οποία μπορείτε να δοκιμάσετε είτε με το φαγητό σας είτε στο καλαίσθητο μπαρ. (Madame butterfly)

Στρ. Πετρίτη & Πευκών, Δροσιά, 2106228484, www.chochosan.gr, fb: CHO CHO SAN Drosia

Wok Eat

Asian street food στα καλύτερά του, που σου δίνει τη δυνατότητα να φτιάξεις εσύ το πιάτο που λαχταράς, ως εξής: επιλέγεις, ρύζι ή νουντλς, μετά κρέας ή θαλασσινά και στο τέλος τη σάλτσα. Απίθανο; Και τις Κυριακές, 13.00 με 17.00 το highlight της εβδομάδας. Απεριόριστο μπουφέ με €9,90 το άτομο, με πανδαισία γεύσεων, από τέσσερα διαφορετικά νουντλς (με μοσχάρι, κοτόπουλο, χοιρινό κι ένα χωρίς αυγό και κρέας για vegan και παιδάκια), ρύζι τηγαντό με αυγό και σάλτσα πορτοκαλιού και κοτόπουλο ή πανσέτα και μπάρμπεκιου σος, αλλά και πεντανόστιμα ορεκτικά, όπως spring rolls λαχανικών, φτερούγες κοτόπουλου κ.ά. Απολαύστε τα εκεί ή με delivery.

Ευεργέτου Παράση 11,
Αγία Παρασκευή, 2106004060,
www.wokeat.gr,
fb: WOK EAT Asian Street Food

Grexico

Street food με μεξικάνικο ταμπεραμέντο και καθαρές γεύσεις σε ένα πολύ περιποιημένο χώρο στο κέντρο της πόλης. Απολαυστικά μπουρίτο, τάκος (μαλακά ή τραγανά), salad bowl και μια γουακαμόλε όνειρο, με τις βάσεις όλων των προτάσεων να είναι πάντα μεξικάνικες αλλά σε μια πιο ελαφριά εκδοχή – όχι, βέβαια, ότι αν θέλετε κάτι πιο καυτερό δεν θα το βρείτε. Η margarita θα σας ενθουσιάσει, το καλό κόκκινο κρασί έρχεται από την Κρήτη, η εξυπηρέτηση αποτελεί τον ορισμό της φιλοξενίας και το Grexico σας περιμένει καθημερινά έως τις 11 το βράδυ και έως τις 12 Παρασκευές και Σάββατα, ενώ τις Κυριακές ξεκουράζεται, εκτός κι αν λειτουργούν τα καταστήματα.

Φωκίωνος 4, Σύνταγμα, 2103315540,
fb: Grexico Mexican Street Food

Not Just Falafel

Οι ιδιοκτήτες Νότης Μπουζάνης και Βασίλης Βαβολουσάκης, γνωστοί στην Αθήνα για την αδυναμία τους στις καλές γεύσεις, με τη 10μελή τους ομάδα θα σας μυήσουν στις γεύσεις της Μέσης Ανατολής και μάλιστα σε ιδιαίτερα προσεγγιγμένες τιμές. Εκτός από τα –διάσημα πια– φαλάφελ τους, θα βρείτε και πεντανόστιμα κιμπέ ή αλλιώς ανατολίτικους κεφτέδες με φρέσκο κιμά και πλιγούρι απ' έξω και καβουρδισμένο φρέσκο κιμά με κουκουνάρι από μέσα, σις τασούκ με μαριναρισμένο στήθος φρέσκου κοτόπουλου (όλα σε σάντουιτς ή σε τεμάχια που παρασκευάζονται αυθημερόν και είναι αποκλειστικά χειροποίητα) και ολόφρεσκες σαλάτες με άρωμα Ανατολής όπως φάτους, ταμπουλέ, χούμους και μουχαμάρα, με πικάντικες ή όχι σος. Νόστιμο όσο και ποιητικό, θα γίνει το μαγικό χαλί σας όποτε σας έρχεται η όρεξη για ταξίδια-αστραπή στις σαγηνευτικές γευστικές ιστορίες της Μέσης Ανατολής. Ανοιχτά καθημερινά από τις 11 το πρωί έως τις 12 το βράδυ, Παρασκευή και Σάββατο έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα, Κυριακή έως τις 12 το βράδυ. Και delivery.

Ρόμβης 16 & Περικλέους 50, Σύνταγμα,
210 3211393, fb: Not Just Falafel www.notjustfalafel.gr

Ματούλα Ζαμάνη

Έξω καρδιά,
χειμώνα-καλοκαίρι

Λίγο πριν την εμφάνισή της στο Kremlin, η χαρά της ζωής Ματούλα Ζαμάνη μιλά για όνειρα, αγάπη και μουσικές ιστορίες που ανθίζουν.

«5 χειμώνες, 6 καλοκαίρια». Βγίκες νικήτρια, όπως λέει ο Θανάσης Παπακωνσταντίνου; Χαχαα... μεγάλη κουβέντα το νικήτρια. Σίγουρα αντιμετώπισα όλα τα κομμάτια με τρυφερότητα και αλήθεια, και νομίζω πως τελικά βγήκα κερδισμένη συναισθηματικά από όλο αυτό. Είναι σαν να διαβάζω και να τραγουδάω ποίηση και μου αποκαλύπτονται κάθε φορά άλλα νοήματα. Είναι μαγικό.

Από ηπειρώτικο μοιρολόι μέχρι ιστορίες που ανθίζουν. Πόσο δύσκολο ήταν να καταλήξεις στα 15 κομμάτια του άλμπουμ; Δύσκολο και εύκολο μαζί. Ο Θανάσης είχε τον πρώτο λόγο στην επιλογή των τραγουδιών, αλλά και αρκετή δουλειά με το υλικό στην αρχή, και έπειτα ήμασταν μαζί στο χωριό, ακούγαμε και διαλέγαμε με τον Μάκη Πελοπίδα τον ηχολήπτη του. Ο Θανάσης δεν ήθελε να παρέμβουμε καθόλου στο live και να διορθώσουμε. Ήθελε να είναι πραγματικά live δίσκος. Υπερελάχιστα πράγματα άλλαξαν. Άσχετο, αλλά το φοβερό το είπε ο ηχολήπτης μου, ο Δημήτρης Δημητριάδης. Συζητούσαμε για ένα παλιότερο δίσκο και μου λέει: Κρατήσανε απ' τα ζωντανά μόνο τα παλαμάκια!

Ποιο γεγονός σε συγκίνησε περισσότερο μέσα στο 2016; Με συγκίνησαν και με συγκινούν όλοι οι άνθρωποι που κάνουν κάτι, που προσφέρουν ανιδιοτελώς χωρίς να το μαθαίνει κανείς... και συνεχίζουν και το κάνουν το 2016, το 2017 ή το 3047. Και

έτσι, για μια στιγμή, το '16 συγκινήθηκα αρκετά από μια γιαγιά στο Βογατσικό Καστοριάς που άνοιξε το σπίτι της σε τρεις οικογένειες προσφύγων και τους έδωσε τη στέγη και όλο της το περιβάλλον και πια ζουν όλοι μαζί σαν να 'ταν από πάντα οικογένεια.

Ποιοι είναι οι στόχοι που βάζεις για το 2017; Στόχοι. Μεγάλη λέξη, κάπως σαν όνειρα... Προσωπικά θα ήθελα να καταφέρω να μείνω στο νησί μόνιμα, κάτι που το παλεύω καιρό έχοντας υπόψιν μου τις ευκολοδυσκολίες. Να ξεκινήσω μαθήματα βελονισμού, να μάθω να πλέκω, να ξεκινήσω μαθήματα hang-drum και

διάφορα κουλά. Α, και θέλω δειλά-δειλά να μάθω beat box. Άβυσσος η ψυχική του ανθρώπου... Τώρα, κοινωνικά ή ανθρωπιστικά όνειρα, θέλουμε 170 σελίδες. Είμαι πολυλογού.

Σε τι να ελπίζουμε μετά από τόσα χρόνια συνεχόμενης κρίσης; Ακούγεται κάτι ενθαρρυντικό για το 2060 και μετά, λέει... Ελπίζουμε στην αληθινή αγάπη και την αλληλεγγύη να μας βγάλει καθημερινά από την απθία της κρίσης και ελπίζουμε να γίνει κάτι πιο από για να καλυτερεύσει η ζωή όλων και να μην είναι υποσχέσεις μονάχα. Αν καταφέρουμε το «από το εγώ

στο μαζί» θα αλλάξει το σκηνικό και επίσης αν μιλάμε και πράττουμε όταν βλέπουμε κάτι απαράδεκτο, δεν μπορεί, θα νικήσουμε, έτσι γίνεται στον Αστεριζ.

Τι ακούς από τις νεότερες γενιές που αγαπάνε τα τραγούδια σου και σε ακολουθούν στις συναυλίες σου; Χαχαα... ακούω φωνές. Πολλά ακούω όμορφα, δυνατά και συγκινητικά, αλλά δεν ξέρω, ας κρατήσουμε και κάτι κρυφό.

Τι συμβουλή θα έδινες σε μια νέα μουσική; Σε όλους όσοι αγαπάνε τη μουσική θα έλεγα να ασχοληθούν με όλη τους την καρδιά όσα κι αν συμβαίνουν. Να κάνουν ό,τι έχουν στο κεφάλι τους και συνέχεια να μαθαίνουν και να παίζουν με φίλους, όπου είναι ο εαυτός τους, χωρίς μιζέρια και τσιμπιριμπί και «ναί μεν αλλά». Απλά να παίζουν και να γουστάρουν, με σεβασμό και αγάπη για όλο αυτό! Α και να κάνουν κάμπινγκ στο πουθενά. Αυτά τα ολίγα από μένα, δεν ξέρω αν βοήθησα.

Τι μουσική βόλτα ετοιμάζεις για το Kremlin; Στο Κρεμλίνο γίνεται ένα μυσταγωγικό και έντονο ταξίδι για μένα, έτσι κάπως νιώθω μέσα μου. Τουλάχιστον αυτό συνέβη στην πρώτη παράσταση. Τραγούδια πολύ αγαπημένα που τα συνδέω με πολύ προσωπικές μου αληθινές ή φαντασιακές στιγμές, 5 χειμώνες, 6 καλοκαίρια, τραγούδια που έγραψα εγώ και άλλα που γίνανε δικά μου σε βάθος χρόνου χωρίς να είναι δικά μου. Γενικά ποτέ δεν είναι ίδιο το πρόγραμμα που κάνω, γιατί δεν υπάρχει πρόγραμμα!

Kremlino, Καραϊσκού 119, Πειραιάς, 2104100010. Έναρξη: 22:30. Είσοδος € 12 με μπίρα ή κρασί, € 10 με ποτό (φοιτ., ανέργων). Ελάχιστη κατανάλωση: € 25 σε τραπέζι. Προπώληση: viva.gr, 11876, Public, Seven Spots, Reload, Media Markt, Ευριπίδης. Στις 17/12. Το άλμπουμ «5 Χειμώνες, 6 Καλοκαίρια» με ηχογραφήσεις από τις κοινές της εμφανίσεις με τον Θ. Παπακωνσταντίνου, κυκλοφορεί σε παραγωγή της «Αχός».

→ gdim400@gmail.com

Τα καλύτερα του 2016: Vol.4

Το 4ο μιας σειράς άρθρων για τα άλμπουμ της χρονιάς που αξίζει να μνημονεύσουμε

Μπορεί οι «φυλές της πόλης», που ήταν ένα από τα προσφιλή θέματα των περιοδικών την ένδοξη εποχή του life style, να δείχνουν τώρα passe και χωρίς «λαϊκό έρεισμα», όμως αυτό δεν σημαίνει πως δεν υπάρχουν και μάλιστα σε μεγαλύτερη ποικιλία. Ανήκω στη φυλή που παίζει κάθε χρόνο το παιχνίδι με «τα καλύτερα άλμπουμ της χρονιάς» και άλλες παρόμοιες λίστες με ταινίες, βιβλία, παραστάσεις και πάει λέγοντας. Πρόκειται για ένα παραδοσιακό χριστουγεννιάτικο παιχνίδι που μπορεί να μην έχει πραγματικό νόημα ή σπουδαία αξία, όμως από την άλλη

είναι πιο αθώο από το να σφάζουμε γαλοπούλες και να τις παραφουσκώνουμε με γέμιση, πιο χαριτωμένο από το να γινόμαστε χαρτόμouτρα και τζογαδόροι, πιο οικονομικό από το να καταναλώνουμε διαρκώς αχρείαστα gadgets, πιο καλόγουστο από λαμπιόνια που αναβοσβήνουν, πλαστικά δεντράκια με στολίδια και αγιοβασιλίδες που είναι σκέτες λέρες και λιγότερο βαρετό από τις οικογενειακές συγκεντρώσεις και τις εξόδους με νάιλον ντέφια και ψόφια κέφια.

Μόνο ένας σπουδαίος δημιουργός μπορεί να εντάσσει στον ήχο του καινούργια στοιχεία και μάλιστα εντελώς διαφορετικά από ό,τι μας είχε συνηθίσει και να δίνει την εντύπωση πως ήταν εκεί ανέκαθεν. Ο ήσυχος Αμερικάνος **Kurt Wagner** και οι **Lambchop** στολίζουν το «*Flotus*» (και) με ηλεκτρονικούς ήχους, είναι όμως τόσο αρμονικά ενταγμένοι στην αισθητική και το στίλ του

συγκροτήματος που νομίζεις πως ήταν ανέκαθεν εκεί. Το «*Adore Life*» έχει τσαγανό και το δηλώνει ακόμη κι απ' το εξώφυλλο. Το γυναικείο ροκ κουαρτέτο των **Savages** δείχνει με το δεύτερο άλμπουμ πως έχει τα κότσια να αποκτήσει μουσική οντότητα, προσωπικό ήχο και στίλ και να βγει από το σωρό της ομοιομορφίας. Οι **Radiohead** αλλάζουν πίστα και

περνάνε στην ενηλικίωση. Με το «*A Moon Shaped Pool*» δείχνουν πως μπορούν και χωρίς να είναι σοφιστικέ. Λιτοί, μελωδικοί, αισθητικά αξιοπρεπείς, δημιουργικοί και ώριμοι, επιβεβαιώνουν με εμφατικό τρόπο ότι

όχι απλώς δεν «το 'χουν χάσει» αλλά πως βρίσκουν τρόπο να ανανεώνονται. Παραμορφωμένες και θνησιγενείς μελωδίες σκορπίζονται στην ατμόσφαιρα

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

δημιουργώντας ένα γοητευτικό νέφος σύγχρονων αστικών μπλουζ και ο **Tim Hecker** με το «*Love Streams*» μας υπενθυμίζει πως η pop κουλτούρα προχώρησε μπροστά και έκανε δημιουργικά βήματα αντιμετωπίζοντας την ανορθοδοξία ως κανονικότητα. Ο σαξοφωνίστας **Donny McCaslin** έγινε πρόσφατα ευρύτερα γνωστός επειδή συμμετείχε (με το συγκρότημά του) στο περίφημο «*Blackstar*» του **David Bowie** δίνοντάς του αυτό το τζάζι πχόχρωμα, όμως με το «*Beyond Now*» προσδιορίζει το δικό του στίγμα με έναν ήχο που παραπέμπει στο fusion της δεκαετίας του '70 και συνδυάζει jazz, rock και free με έναν τρόπο που δεν είναι ριζοσπαστικός αλλά λειτουργικός και φρέσκος.

Οι **The Coral** ανεβάζουν τη ροκ ένταση αλλά δεν χάνουν ούτε σταγόνα από την ουσία της μελωδικής pop ψυχεδέλειας και με το «*Distance Inbetween*» κατορθώνουν να φανούν τόσο δημιουργικοί όσο και με το πρώτο τους –πριν από χρόνια– άλμπουμ.

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Kollektiva ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ

Την Παρασκευή 16/12 οι Kollektiva ανεβαίνουν για πρώτη φορά στην ιστορική σκηνή του Κυττάρου για την παρουσίαση του νέου άλμπουμ τους με τίτλο «Σύρματα» με πρώτο δείγμα το τραγούδι «Σπασμένα φρένα» σε ένα χορταστικό line-up μαζί με τους 9mm, 30milliAmpere και Altera Vita. Οι πρώτοι 50 που θα παρευρευθούν στη συναυλία θα πάρουν και το νέο τους άλμπουμ σε συλλεκτική έκδοση. Έναρξη 20.00. Είσοδος €10 με μπύρα ή κρασί. Προπώληση: viva.gr, Public, Reload Stores, Seven Spot. Ακολουθεί στις 17/12 το 4ο Heavy Metal Assault Festival με καλεσμένους τους Σουηδούς V.O.J.D (πρώην Black Trip), τους Ιταλούς Vultures Vengeance, τους Litany, Saboter, Speedrush, Hailsteel κ.ά.

M.A. Κύτταρο Live Club, Ηπείρου 48 & Αχαρνών, Αθήνα, 2108822460

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Η Αυλή κλείνει 4 χρόνια και το γιορτάζει με τον Κώστα Μπίγαλη

Τέσσερα χρόνια επιτυχημένης λειτουργίας στον πεζόδρομο της Ολυμπίου κλείνει η Αυλή και διοργανώνει ένα μεγάλο πάρτι με τον Κώστα Μπίγαλη. «Μικρή μου μέλισσα», του «Αιγαίου τα μπλουζ», «Η κόρη του περιπτερά», «Ρίνα Κατερίνα» και πολλές ακόμα από τις μεγάλες επιτυχίες του one man show Κώστα Μπίγαλη, μαζί με δικές του επιλογές από ελληνικές και ξένες pop και ροκ επιτυχίες, μέχρι νησιώτικα και heavy metal, σε μια βραδιά που θα αρχίσει από τις 9 το βράδυ. Το Σάββατο 17 Δεκεμβρίου, Ολυμπίου Γεωργάκη 4, Κουκάκι, 2114051412, fb: Καφενείο η "αυλή"

ΝΙΚΟΣ
ΒΕΡΤΗΣ

16/12

YTON
THE MUSIC SHOW

ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ
PETROU RALLI 38
2103453139

B

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Από τα πρώτα έντεχνα νεοελληνικά διηγήματα, το «Ερωτος Αποτελέσματα» » έρχεται να οδηγήσει τους επισκέπτες της Ωνασείου Βιβλιοθήκης στις ατραπούς του Νεοελληνικού Διαφωτισμού. Οδηγοί στη διαδρομή αυτή, η διάλεξη της καθηγήτριας Νέας Ελληνικής Φιλολογίας Ελένης Κουρμαντζή και οι αναγνώσεις αποσπασμάτων του έργου από τον ηθοποιό Ακύλλα Καραζήση. Στις 21/12, Ίδρυμα Ωνάση, δηλώσεις συμμετοχής στο education@onassis.org και στο 2103713000 (ελεύθερη είσοδος με απαραίτητη κράτηση και σειρά προτεραιότητας)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Το βιβλίο του **Βύρωνα Κριτζά** «*Bob Dylan, 100 τραγούδια*» (εκδ. Πατάκη) δίνει μια ευκαιρία επανεξέτασης του έργου του τραγουδοποιού που βραβεύτηκε με το Νόμπελ Λογοτεχνίας.

« Ο Dylan είναι το έργο του» εξηγεί στην εισαγωγή του ο συγγραφέας. «Ωστόσο, μέσα από τις αναλύσεις των τραγουδιών που θα διαβάσετε αναδύονται πολλά στοιχεία της προσωπικής του ζωής («Ο κόσμος μπορεί να μάθει τα πάντα για μένα μέσα από τα τραγούδια μου, αν ξέρει πού να κοιτάξει» έλεγε ο ίδιος το 1990). Παράλληλα, στο φόντο βρίσκονται ιστορικά γεγονότα και μουσικές τάσεις που χαρακτήρισαν την εποχή στην οποία τα τραγούδια γράφτηκαν και κυκλοφόρησαν »

Ο Βύρωνα Κριτζάς ζήτησε και από τους Γιάννη Αγγελάκα, Φοίβο Δεληβοριά, Αργύρη Ζήλο, Πάνο Κατσιμίχα, Κατερίνα Καφεντζή, Μάκη Μπλάτο, Γιάννη Πετρίδη, Νίκο Πορτοκάλογλου, Διονύση Σαββόπουλο και Χάρη Συμβουλίδη να γράψουν για το αγαπημένο τραγούδι τους, ενώ ο Αχιλλέας Ραζής φιλοτέχνησε 5 έργα ειδικά για την έκδοση.

Ο Διονύσης Σαββόπουλος για το «It Ain't me, Babe»

« Θα ήταν ίσως ενημερωτικά χρήσιμο και πάντως δίκαιο να σταθώ τώρα στο “It Ain't me, Babe”, προκειμένου να ομολογήσω ότι κάτι πολύτιμο έκλεψα απ' αυτό το τραγούδι όταν έγραφα το δικό μου “Βιεννάμ γιε γιε”. Δηλαδή χωρίς να το συνειδητοποιήσω, παρασυρμένος από τα ακόρντα της κιθάρας μου, κυρίως όμως απ' τον αμερικάνικο αντιπολεμικό αντιπολεμικό οίστρο της εποχής, πάτησα ξένα χωράφια και ξεσόκωσα, αθέλητα, έξι μουσικά μέτρα απ' το κομμάτι του Dylan εκεί που λέω “... ανασαίνεις/ Φομι Τσιν, ανασαίνεις/ ανασαίνεις με καλάμι, με καλάμι”. Ο Χατζιδάκις έλεγε ότι οι μετριότητες δανείζονται, ενώ οι ταλαντούχοι απλώς κλέβουν. Είτε έτσι είτε αλλιώς, γιατί να το κρύβουμε σαν μουλωχτοί κλεφτοκοτάδες; »

Ο Πάνος Κατσιμίχας για το «Blowin' in the Wind»

« Δεν ήθελα να τον ενοχλήσω και του το είπα: Δεν θέλω φωτογραφίες και τέτοιες μαλακίες, αλλά θέλω να του δώσω κάτι και να του ευχηθώ καλή επιτυχία για το βράδυ. Είχα μαζί μου ένα μικρό βιβλίο (τους “Προσανατολισμούς” του Οδυσσέα Ελύτη) και μια φουσαρμόνικα Σολ Ματζόρε, μάρκα Lee Oscar, γιατί ήξερα ότι ο Dylan παίζει μόνο Honner. Μπήκαμε στο καμαρίνι »

Ο Μάκης Μπλάτος για το «Forever Young»

« Καθώς τα χρόνια περνούσαν, το “Forever Young” έγινε για μένα ένα από τα πιο χαρακτηριστικά τραγούδια, καθώς το μότο της ραδιοφωνικής μου εκπομπής εδώ και πολλά χρόνια είναι “Αιώνιως νεανίες”, εμπνευσμένο απ' αυτόν τον τίτλο » **Α**

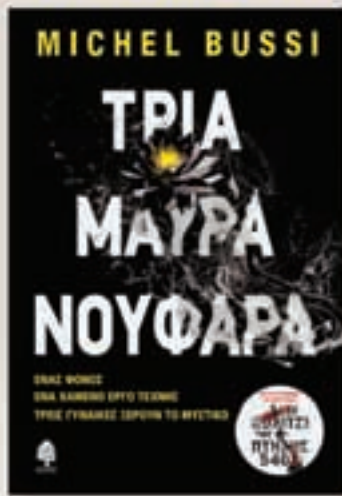
Ο BOB DYLAN ΜΕΣΑ ΑΠΟ 100 ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

TED CHIANG
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΟΥ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Μετάφραση: Δημήτρης Αρβανίτης
Βραβευμένος με τέσσερα βραβεία Hugo και ισάριθμα Nebula, ο Ted Chiang είναι το νέο μεγάλο όνομα της επιστημονικής φαντασίας. Η πρώτη συλλογή του περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, το διήγημα «Η ιστορία της ζωής σου», στο οποίο βασίστηκε το σενάριο της ταινίας *Η Άφιξη* του Denis Villeneuve.

MICHEL BUSSI
ΤΡΙΑ ΜΑΥΡΑ ΝΟΥΦΑΡΑ

Μετάφραση: Κατερίνα Γούλα

Ένας φόνος. Ένα χαμένο έργο τέχνης. Τρεις γυναίκες ξέρουν το μυστικό... Ένα εντυπωσιακό αστυνομικό μυθιστόρημα, με φόντο φήμες για πίνακες χαμένους ή κλεμμένους, μεταξύ των οποίων και οι περίφημες *Μαύρες νυμφαίες* του Μονέ.

Από τον συγγραφέα του μπεστ σέλερ *Το κορίτσι της πτήσης 5403*.

IMBOLO MBUE
ΙΔΟΥ ΟΙ ΟΝΕΙΡΟΠΟΛΟΙ

Μετάφραση: Αργυρώ Μαντόγλου

Το πρώτο μυθιστόρημα της ανερχόμενης, με καταγωγή από το Καμερούν, συγγραφέα είναι ένα σχάλιο πάνω στις ταξικές και φυλετικές διακρίσεις, καθώς και στις σθέστες, σκοτεινές πτυχές του Αμερικανικού Ονείρου.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΜΑΛΟΥΚΑΣ
Ο ΚΡΥΦΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ
ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ
ΤΑΞΙΑΡΧΙΩΝ

Ένα αστυνομικό μυθιστόρημα για τα «μαλυβένια χρόνια» της Ιταλίας, με τις πολιτικές ανακατατάξεις, τα κλασικά αυτοκίνητα, τα μικρά μουσικά γκρουπ προγκρέσιβ, την αμφισβήτηση, αλλά κυρίως με τη σκιά των τρομοκρατικών ομάδων...

ΑΡΗΣ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
ΕΞΟΔΟΣ

Ένας συγγραφέας ετοιμάζεται να γράψει το καινούργιο του βιβλίο. Για να συγκεντρώσει το υλικό που χρειάζεται, ταξιδεύει σε μια μακρινή μυστηριώδη πολιτεία. Και εκεί γίνεται ο ίδιος ήρωας στο βιβλίο που σκόπευε να γράψει.

Το νέο βιβλίο του Άρη Σφακιανάκη είναι ένα ιστορικό μυθιστόρημα, ένα ταξίδι στο πολιορκημένο Μεσολόγγι.

12 MONTH PLANNERS FOR 2017
FIND YOUR PERFECT PLANNER

But with 60 different 12 month planners to choose from in 2017, how do you find the perfect one?

MOLESKINE®

ΞΕΝΙΑ ΚΟΥΝΑΛΑΚΗ

Η έμπειρη δημοσιογράφος πραγματοποιεί το συγγραφικό της ντεμπούτο με το «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες στιγμές». Ιδανική αφορμή για συνέντευξη.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Ζεις την κρίση που διαλέγεις. Η Ξένια Κουνάλακη δεν κάνει εκπώσεις και μοναδική της παραχώρηση στη χρεοκοπία είναι να την αφορούν πλέον «μόνο τα συναισθήματα που έχουν ένταση και διάρκεια». Το πρώτο της βιβλίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πόλις με τίτλο «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες στιγμές» και είναι ένας ολάνθιστος κήπος. Η αρχισυντάκτρια διεθνών ειδήσεων και τακτική αρθρογράφος της «Καθημερινής» είναι μία από μας. Κοιτάζει τις τιμές στα σούπερ μάρκετ και παίρνει πάντα τα φτηνότερα προϊόντα, έκοψε τη συνδρομή στο γυμναστήριο και κάνει τζόγκινγκ στους δρόμους με μια φτηνή φόρμα, παρακολουθεί προβληματισμένα συναδέλφους να αποσύρονται από μια δουλειά την οποία κάνει εδώ και 22 χρόνια, βιώνει τα άγχη μιας καθημερινότητας που στερήθηκε την αισιοδοξία της προόδου. 73 κείμενα έκτασης περίπου 1.000 λέξεων, που γράφτηκαν Παρασκευή απόγευμα στην εφημερίδα, την ώρα που τα φώτα χαμπλώνουν, αποτελούν το υλικό του «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες στιγμές».

Δύσκολο καθώς είναι να οριοθετηθεί, το βιβλίο έχει φλερτάρει με σειρά χαρακτηρισμών ± ανθολογημένη επιφυλλιογραφία, συρραφή χρονογραφημάτων, προσωπική εξομολόγηση, ημερολόγιο. Είναι λογοτεχνία με κεφαλαία γράμματα, του είδους

που ο προσφιλής της Ουελμπέκ θα περιέγραφε σαν το μόνο μέσον που «μπορεί να μας δώσει αυτή την αίσθηση της επαφής μ' ένα άλλο ανθρώπινο πνεύμα... πιο ολοκληρωμένα και βαθύτερα απ' ό,τι θα κατάφερνε ακόμα και η συζήτηση με ένα φίλο». Είναι επίσης αυτοβιογραφία και μαζί ένα βαθιά πολιτικό βιβλίο. Στις σελίδες του γνωρίζουμε τη διαδρομή ενός κοριτσιού των nineties, της Μυκόνου και του Decadence, των Tindersticks και του Πίτερ Μπρουκ, των καλών τεχνών, των καλών εποχών, μιας κοπέλας που ταξίδεψε, φλέρταρε, οδήγησε ακούγοντας Belle and Sebastian στη διαπασών με τα παράθυρα κατεβασμένα, που υπέκυψε στην ομαδική παράκρουση της εποχής της ασφάλειας, τότε «που σαν να μη σκεφτόμασταν κανονικά», ώπου προσγειώθηκε μαζί με όλους μας στο πάτωμα με τραβηγμένο χαλί και έκτοτε ζει κάθε κεφάλαιο της κρίσης στο πετσί της.

Η βιωματική της σχέση με την αριστερά (είναι κόρη του ιστορικού στελέχους και πρώην πολιτικού Πέτρου Κουνάλακη) ± «είναι σαν μια παιδική μνήμη που δεν μπορώ να αποχωριστώ» ± προσδίδει στο βιβλίο την εμπειρία κάποιου που παρατηρεί χρόνια τους πολιτικούς, άλλωστε «είχα έναν μέσα στο σπίτι μου». Και ενώ δηλώνει άπατρις πολιτικά, όσο και οργισμένη για τον πολιτικό ερασιτεχνισμό, την αθέτηση θεμελιακών αριστερών αρχών, «τον ευτελισμό, αν όχι εξευτελισμό, της Αριστεράς», δεν υιοθετεί σε κανένα σημείο τον εμνηρσιτικό ή το δεικτικό

τόνο που συναντάμε όλο και συχνότερα στο δημόσιο λόγο, είναι σχεδόν απτή η πικρία της για τη διάφευση του ΣΥΡΙΖΑ, την άγνοια των στελεχών, το τζογάρισμα με την έξοδο από την Ευρώπη, τις ετεροχρονισμένες αποκαλύψεις για σχέδια Β', Γκάλμπρεϊθ, κινητά στο ψυγείο, ΙΟΥ's, στρατό στους δρόμους, «δεν μπορώ καν να διασκεδάσω μ' αυτά τα καραγκιοζιλίκια». Η Ξένια Κουνάλακη δεν αμελεί να μας θυμίσει ωστόσο ότι πίσω από το απαξιωμένο «αριστερό πθικό πλεονέκτημα» υπάρχουν άνθρωποι που διώχθηκαν για μια ιδέα.

Στο βιβλίο υπάρχουν κεφάλαια για τον Σόιμπλε, τη Μέρκελ, τον Πάγκαλο, τον Φλαμπουράρη, τον Λαφαζάνη, τον Φίλη, τον Λεωνίδα Κύρκο, τον Κώστα Σημίτη (μέσα από ένα ανέκδοτο στο οποίο προκύπτει πόσο ασύμβατος με τον μέσο Έλληνα υπήρξε ο πρώην πρωθυπουργός, που όπως δεν υπολόγιζε το πολιτικό κόστος, δεν έκανε εκπώσεις στην προσωπική του ζωή. Που προτιμούσε τον Λαρς Φον Τρίερ από τα μπουζούκια και όλο αυτό στο μυαλό του αναγνώστη έρχεται σε καταθλιπτική αντίθεση με το «θα έχουμε πάντα τον ήλιο και το ουζάκι» του Αλέξη Τσίπρα), υπάρχουν σκέψεις για όλο το πολιτικό φάσμα, αλλά και ο προβληματισμός του ανθρώπου που σκέφτεται πολύ πριν βρει κάτι ωραίο να πει αυτή τη στιγμή για την Ευρώπη. Το πολιτικό σκέλος του «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες στιγμές» αφιερώνει τις σκέψεις του κυρίως στην Ελλάδα ως κοινωνική χύτρα («η κρίση δεν βοήθησε ιδιαίτερα την κατάσταση. Μας έκανε ακόμη πιο ρατσιστές, σκοταδιστές, αντισημίτες, συνωμοσιολόγους»), ενώ δεν διστάζει να διατυπώσει και ένα μεγαλειώδες «Nobel my ass».

Είναι ένα έργο που διαβάζεται χωρίς ανάσα και μετακινείται με αβίαστη πλαστικότητα από τις οικουμενικές ψηφίδες της ύπαρξης (μητρότητα, σχέσεις, ταξίδια, τατουάζ, λογοτεχνικά και καλλιτεχνικά ορόσημα, ψηφιακή ζωή και κοινωνιολογία του like) στα πιο σκληρά κεφάλαια ± γήρας, απώλεια μητέρας στα 15, σεξ, ο μόχθος του να σηκωθείς από το κρεβάτι. Υπάρχει γουροργκ και Εμπειρικός, («χωρίς καμία επιφύλαξη θα επέλεγα τον δεύτερο»), ατέλειωτα κυριακάτικα απογεύματα με δάκρυα και αγωνία, αγρύπνιες τις μικρές ώρες, με σκέψεις γύρω από κάτι βαρύ και αόριστο που μπορεί να μοιάζει με την προοπτική του θανάτου, υπάρχουν οι μοναξιές, οι έρωτες, ο πανικός του ελεύθερου χρόνου και το μεταγχολικό του ξόδεμα, η παράλυση μπροστά στα αμέτρητα ενδεχόμενα, οι προβληματισμοί ενός προσώπου που προσπαθεί να διαχειριστεί το αέναο multitasking της σύγχρονης καθημερινότητας, ενώ η πιο βαθιά εκδοχή του αναπολεί ένα στιγμιότυπο διακοπών.

Περισσότερο από καθετί ωστόσο υπάρχει η ερωτική σχέση με το γράψιμο: «Όταν κοιτάω, γράφω από μέσα μου». Ή, όπως η συγγραφέας αναφέρει σε άλλο σημείο, «η αλήθεια είναι ότι δεν ξέρω τίποτε άλλο να κάνω, παρά να γράφω». Η Ξένια Κουνάλακη είναι ο «Σιωπηλός μάρτυρας» του Χίτσκοκ. Ένας Τζίμι Στιούαρτ του πλκτρολογίου που μας παρατηρεί με τηλεσκόπιο, που φτιάχνει συνέχεια ιστορίες στο μυαλό της «για να ζορκίσει την πλήξη της καθημερινότητας». Πρόκειται για ένα θαυμάσιο ντεμπούτο, μια συγγραφική πρεμιέρα που μας συνεπήρε. Στον επίλογο του βιβλίου ζητήσαμε δυο λόγια από την Ξένια Κουνάλακη για το «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες στιγμές».

Πάντα σας ενοχλούσε ο λαϊκισμός από όπου κι αν προερχόταν. Πώς τα βγάζετε πέρα; Πολλές φορές στο παρελθόν ένιωθα ξένη στη χώρα μου, λόγω αυτού του λαϊκισμού που περιγράφεις, που είχε διαποτίσει την πολιτική ζωή της χώρας, καθόλη τη διάρκεια της ενήλικης ζωής μου. Από τον αυριανισμό των εφηβικών μου χρόνων μέχρι τον εθνικισμό και λαϊκισμό των Συριζανέλ πάνω που περνάω το μιντλάιφ κρίσις μου. Τώρα όμως ο λαϊκισμός είναι παντού, στις χώρες του ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, στις ΗΠΑ, παντού. Η μετανάστευση αναβάλλεται, λοιπόν.

Πόσο μεγάλο ρίσκο είναι το να γράφει βιβλίο ένα αναγνωρίσιμο πρόσωπο που ήδη βιοπορίζεται από το γράψιμο; Νιώσατε οποιαδήποτε στιγμή ότι κινδυνεύετε να σπάσετε τα μούτρα σας; Μου πέρασε μερικές φορές από το μυαλό, αλλά όχι με ιδιαίτερη ένταση, σε ορισμένα θέματα είμαι λίγο αφελής, έχω μια κάποια άγνοια κινδύνου. Κι αυτό βοήθησε να προχωρήσω, χωρίς να το πολυσκεφτώ.

Πώς νιώθετε τώρα; Αξίζει τελικά τον κόπο; Αξίζει. Οι κριτικές είναι καλές, αρέσει στους φίλους μου και σε πολλούς άγνωστους, τέλος καλό, όλα καλά.

«Παραδοσιακά αυτό που φοβόμουν ήταν η φυσιολογική, βαρετή ζωή» αναφέρετε. Είναι άραγε μια διέξοδος το συγγραφικό; Είναι μια ευκαιρία να πλάσετε τις δικές σας Άννα Καρένινα ή να προεκτείνετε το χρόνο, να ωριμάσετε σαν τους ροκ σταντ της «Απο-

συνάγωγης», τους «καπνιστές ως τα γεράματα και ωραίους τύπους»; Είναι ο τρόπος μου να ξορκίζω την ανία. Κάποιοι φίλοι μου καπνίζουν φούντα, εγώ γράφω. Συχνά γράφω-περιγράφω στο μυαλό μου τις εικόνες που βλέπω, είμαι δηλαδή ένας αέναος συγγραφέας με μόνο ένα βιβλίο όμως, γιατί έχω και μια τεμπελιά. Αυτή η διαρκής εικονική γραφή με βάζει στο ρόλο του παρατηρητή της ζωής μου και των άλλων, με βοηθάει να απεμπλακώ από τα τριβιάλιτις και να αντιμετωπίζω την καθημερινότητα σαν να ένα επικό μυθιστόρημα.

Ίσως έχετε δίκιο: Ένα δάνειο που δεν εξυπηρετείται έχει φλογερότερο κόκκινο χρώμα από την αγάπη. Ίσως έτσι εξηγείται όλη αυτή η συσσωρευμένη οργή που αρνείται να καταλαγιάσει εφτά χρόνια τώρα. Δεν πρέπει όμως να προχωρήσουμε κάποτε; Τι θα γίνει; Η οργή με τρομάζει. Την βλέπω παντού και νιώθω σαν να κλιμακώνεται, όχι να καταλαγιάζει. Στο δρόμο, στους φίλους, σε μια κυρία που μου έβαλε προχθές τις φωνές στο γυμναστήριο επειδή θεώρησε ότι της πήρα τη θέση. Προς στιγμή σκέφτηκα να ουρλιάξω κι εγώ, αλλά μετά σκέφτηκα ότι μπορεί να έχει προβλήματα, κόκκινα, φλογερά δάνεια και τέτοια. Κι εγώ μόλις κατάφερα (σχεδόν) να αποπληρώσω τα δικά μου. Οπότε, ας γίνω καλύτερος άνθρωπος. Κάπως έτσι, πιστεύω, θα προχωρήσουμε.

Όπως σημειώνετε, ο πολιτικός χρόνος τρέχει ραγδαία, μέσα σε ένα χρόνο χάσαμε 10 χρόνια από τη ζωή μας. Τι προβλέπετε για το μέλλον; Είμαι φύσει απαισιόδοξος άνθρωπος. Αλλά επειδή έχουμε πιάσει πάτο πλέον, θεωρώ ότι μόνο καλύτερες μέρες μπορούν να έρθουν. Είναι νομοτελειακό.

Το «η εικονική ύπαρξη είναι πιο δυνατή από την πραγματική» του «αυτογκουγκλάρομαι, άρα υπάρχουν» δεν είναι μια θλιβερή διαπίστωση; Αισθάνεστε καμιά φορά το ίντερνετ σαν φυλακή; Το ίντερνετ δεν είναι φυλακή. Είναι κάτι σαν φυσικό φαινόμενο. Η νοσταλγία για την προ ίντερνετ εποχή μού τη δίνει στα νεύρα. Το γεγονός ότι σε δυο λεπτά μπορώ να κλείσω αεροπορικά εισιτήρια, να διαβάσω το πρωτοσέλιδο των ΝΥΤ, να γκουγκλάρω πώς κοιμούνται οι γλάροι (με είχε ρωτήσει η κόρη μου σε μικρή ηλικία κι είχα ανατρέξει κατευθείαν στο κινητό μου), να επικοινωνώ δωρεάν με φίλους μου που ζουν στην άλλη άκρη του κόσμου, πώς μπορεί να είναι αρνητικό; Από και και πέρα, επειδή ανήκω στους εθισμένους, θα ήθελα όντως να έχω ένα μέτρο, να ξεχνάω το ίντερνετ για κανά δίωρο και να διαβάζω ή να κοιτάω το ταβάνι και να σκέφτομαι.

Έχετε παρευρεθεί σε πρώιμη συνεδρίαση του νεοπαγούς Συντασισμού, δυο θέσεις πιο δίπλα καθόταν ο Αλέξης Τσίπρας. Φανταζόσταν την εξέλιξή του; Όχι, ομολογώ. Ήταν μια γλυκιά φατσούλα, που μου θύμιζε τον Τεν Τεν λόγω κουπι και ήξερε απέξω όλα τα παλαιοκομμουνιστικά ακρωνύμια (ΚΣ, ΠΓ κ.λπ.). Εγώ είχα πολλές άγνωστες λέξεις και είδαμε πού είμαι σήμερα.

Είναι προσωποπαγής ο ΣΥΡΙΖΑ; Για να διατυπώσω το ερώτημα καλύτερα: Θα συρόμασταν σε όλες αυτές τις αγωνίες, αν δεν υπήρχε ο Αλέξης Τσίπρας; Είναι, και μεγάλο μέρος της ευθύνης για τη σημερινή κατάσταση της χώρας είναι αμιγώς προσωπική. Και η επιλογή του Πάνη Βαρουφάκη και η σύμπραξη με τους Ανεξάρτητους Έλληνες ανήκουν στον Αλέξη Τσίπρα. Δεν ξεχνώ.

Πώς φαντάζεστε την αποκαθίλωσή του; Θα υπάρξει εμφατικός επίλογος σε αυτή την πορεία; Η απλή θα αποσυρθεί στη δική του Ραφήνα, στο όποιο δικό του playstation; Πιστεύω ότι η περίπτωση του Κώστα Καραμανλή είναι μοναδική. Το γεγονός δηλαδή ότι συνέβαλε σημαντικά στην καταστροφή της χώρας και δεν έχει την ευαισθησία να δώσει μια συνέντευξη, να απολογηθεί, έστω να δικαιολογηθεί, να πει κάτι τέλος πάντων, μόνο κάθεται και παριστάνει το χωρατατζή φίλαθλο και σφυράει ανέμελα, με ξεπερνάει, ειλικρινά. Νομίζω ότι ήταν τελικά ο ακαταλληλότερος πρωθυπουργός που πέρασε ποτέ. Ο Αλέξης Τσίπρας δεν είναι τέτοια περίπτωση. Τουλάχιστον έβγαλε

έρηπτα. Δεν χάσαμε μόνοι τον ύπνο μας. Συνεπώς θεωρώ ότι η αποκαθίλωση θα του στοιχίσει. Όχι μόνο γιατί είναι φιλόδοξος αλλά επειδή είναι πολιτικό ζώο και (θα;) έχει μια στοιχειώδη αίσθηση των ευθυνών του. (Εύχομαι.)

Νέα παιδιά με μυαλό και γλώσσα γερόντων: πρόβλημα. Υπάρχει ελπίδα; Πόσες γενιές θα χαθούν στην κρίση; Δεν υπάρχουν χαμένες γενιές, απλώς πολλά νέα παιδιά δεν γνώρισαν τις μέρες της ευημερίας στα τέλη του '90 στην Ελλάδα. Κι είναι λίγο κρίμα, γιατί υπήρχε μια διάχυτη ευφορία κι ανεμελιά, αισιοδοξία κι αίσθηση ασφάλειας. Από την άλλη η ανεργία, η ανασφάλεια και η αγωνία για το μέλλον κάνει τους νέους ανθρώπους πιο δυναμικούς κι εφευρετικούς, αποτελεί κίνητρο να μορφωθούν περισσότερο, να μεταναστεύσουν, να γίνουν κοσμοπολίτες και να επιστρέψουν, φέρνοντας πίσω σε καμιά δεκαριά χρόνια εμπειρίες και γνώσεις που θα οδηγήσουν στον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας.

«Κάθε μέρα, σε κάθε μικρό ειδησάριο, εντοπίζω λόγους να ντρέπομαι που είμαι Ελληνίδα». Ποιοι Έλληνες σας κάνουν χαρούμενη; Κυρίως νέα παιδιά, που γνωρίζω σε απρόσμενες συγκυρίες. Σε συνέδρια στο εξωτερικό, στην «Καθημερινή» όπου σκοτώνονται στη δουλειά αλλά δεν γκρινιάζουν. Υπάρχει αυτή η ιδεοληψία στους μεγαλύτερους ότι οι νέοι στην Ελλάδα είναι είτε κάφροι είτε μικρομέγαλα, βγαλμένα από τη Βουλή των Εφήβων. Για μένα ισχύει το ακριβώς αντίθετο. Οι νέοι είναι αυτοί που μου φτιάχνουν τα κέφια και με συγκινούν με την επιμονή τους και την αυταπάρνησή τους. Ειδικά οι νέοι που ασχολούνται με την πολιτική.

Θα υπήρχε Τραμπ στον Λευκό Οίκο δίχως τη σαρωτική ορμή του ίντερνετ; Θα υπήρχε Ρέιγκαν, αν δεν υπήρχε κινηματογράφος και τηλεόραση; Θα υπήρχε Ομπάμα χωρίς το επικοινωνιακό μπλιτσκορπκ μέσω της νέας τεχνολογίας;

Αντλώντας από τα πρόσωπα του βιβλίου, ποιος ήταν αυστηρότερος αναγνώστης σας; Η κόρη σας; Ο πατέρας σας; Πώς στάθηκε άραγε ο τελευταίος απέναντι στο «Παραμύθια για ύπνο»; Η κόρη μου δεν το έχει διαβάσει ακόμη. Ο μπαμπάς μου είναι πάγιος θαυμαστής μου. Του άρεσε το κεφάλαιο στο οποίο περιγράφω τα πορνό-παραμύθια που μου έλεγε για να κοιμηθώ. Έχει βαθιά αίσθηση του χιούμορ και δεν παίρνει πολύ σοβαρά τον εαυτό του.

Είναι ένα πρώτο πλατσούρισμα στο νερό το «Στις ταινίες κλαίω στις πιο άσχετες στιγμές». Θα ξαναγράψετε; Όπως προείπα, γράφω συνέχεια στο μυαλό μου, αλλά και σχεδόν καθημερινά στην εφημερίδα. Θα ήθελα λοιπόν να ξαναγράψω βιβλίο, αλλά πρέπει να σκεφτώ πρώτα τι. Αρκετά με τη δημόσια (αυτο)ψυχανάλυση.

Ας παίξουμε το ping pong challenge του Εν Λευκώ: Κνάουγκορντ ή Φεράντε; Ποιος σας έχει επηρεάσει περισσότερο; Ο πρώτος. Με βοήθησε να καταλάβω ότι κάθε μικρό περιστατικό μιας συνηθισμένης ζωής, γραμμένο με ένα συγκεκριμένο τρόπο, μπορεί να γίνει συναρπαστικό. Η αλλαγή της πάνας, ένα τρομερό μεθύσι, μια λεπτή χειρουργική επέμβαση σε έναν ασθενή χωρίς νάρκωση, ένα ανιαρό road trip, μια βουλωμένη τουαλέτα. Τα πιο κοινότοπα πράγματα μπορούν να περιγραφούν λες και είναι η πιο απίστευτη περιπέτεια, βγαλμένη από σελίδες του Ιουλίου Βερν.

Σε ποια άσχετη στιγμή κλάψατε πρόσφατα; Κι ας μην ήταν κινηματογραφική. Κατέβαινα τη Λεωφόρο Συγγρού με το αυτοκίνητο. Άκουσα ένα τραγούδι tearjerker, Τζον Λέτζεντ, πιανάκι, γλυκερή φωνή, «αγαπώ τα πάντα σε σένα, τις καμπύλες σου» κ.λπ., αν το άκουγα στα ελληνικά θα με έπιαναν τα νεύρα μου, το ομολογώ, αλλά άρχισα ξαφνικά να κλαίω τρομερά, με λυγμούς, σπαρακτικά, δεν ξέρω αν με έβλεπε ο διπλανός φορτηγατζής που οδηγούσε δίπλα μου από την υπερυψωμένη θέση του. Στο ύψος της πρώην ΝΔ άρχισα να συνέρχομαι, πριν στρίψω για Μετροπόλιταν είχαν στεγνώσει τα πάντα, κάπως μουτζουρωμένη μάσκα, αλλά οκ, σε δέκα λεπτά είχα σύσκεψη στην «Καθημερινή» άλλωστε. **Α**

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ
www.metalxmio.gr

ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ
ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ
ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

Tana French
Ο τόπος των μυστικών
Διαβάστε αυτό το βιβλίο! Θα με θυμηθείτε.
Stephen King

Η φωτογραφία στην κάρτα δείχνει ένα αγόρι που βρέθηκε δολοφονημένο πριν από έναν χρόνο σ' ένα οικότροφείο θηλέων του Δουβλίνου. Η λεζάντα γράφει: «Ξέρω ποιος τον σκότωσε».

Anne Holt
Θάνατος στο Όσλο

Μπορεί σ' αλήθεια να συμβεί αυτό; Μπορεί η πρόεδρος των ΗΠΑ να εξοφρατιστεί; Το ζευγάρι των ερευνητών Στούμπα και Βικ επιδιέχεται σε μια κούρσα με τον χρόνο για να αποτρέψει μια κρίση εθνικής ασφάλειας της Νορβηγίας.

Tove Alsterdal
Θαμμένοι στη σιωπή

Ανατρέχοντας στις σκοτεινότερες στιγμές της πρόσφατης ιστορίας της Σαθιετικής Ένωσης, η Alsterdal ξετυλίγει το κουβάρι ενός ναυάρ οικογενειακού χρονικού ξεκινώντας από το βόρειο άκρο της Σουηδίας.

Χίλντα Παπαδημητρίου
Η συχνότητα του θανάτου

Το νέο αστυνομικό μυθιστόρημα της Χίλντας Παπαδημητρίου με πρωταγωνιστή τον αστυνόμο Χάρη Νικολάπουλο αλλά και τη μεγάλη της αγάπη, τη μουσική.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ο καθρέφτης & η προφητεία του Γκρέινορθ

Μια επική ιστορία μυστηρίου για παιδιά στο πρώτο βιβλίο του **Αντώνη Μυλωνάκη**

Της ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ

Όλοι τρελαίνονται για παραμύθια, μυστηριώδεις φανταστικές ιστορίες με πράγματα και θάματα, και η χώρα Άβιγκον έχει απ' όλα. Η ιστορία της πριγκίπισσας χωρίς όνομα είναι γνωστή παντού. Μόλις αντίκρισε για πρώτη φορά το είδωλό της, πήρε αγκαλιά τον καθρέφτη και έπεσε από τον πύργο της.

Ο νέος συγγραφέας Αντώνης Μυλωνάκης στο πρώτο του μυθιστόρημα «Ο καθρέφτης & η προφητεία του Γκρέινορθ» αφηγείται μια ιστορία για μικρούς και μεγάλους σε έναν κόσμο γεμάτο σύμβολα, ευφάνταστη δράση και ανατροπές. Το Κακό διαχειρίζεται την έννοια της μεταιοδοξίας και του κενού προκειμένου να εξουσιάσει και να καταστρέψει την ανθρώπινη ψυχή, ενώ οι εχθροί της μεταιοδοξίας και της κενότητας, το θάρρος και το πείσμα, θα παλέψουν ενάντια. Μια νέα και ένας νέος θα αντιπαρεθούν και θα πολεμήσουν με αυταπάρνηση και επιμονή τα εμπόδια που θα βρουν μπροστά τους, δημιουργώντας μια συναρπαστική ιστορία, βαθιά ανθρώπινη, αλλά και γεμάτη εκπλήξεις. Σε ένα επικό, μεσαιωνικό σκηνικό ξεκινούν ένα μακρινό, επικίνδυνο ταξίδι για την ανακάλυψη ενός πανίσχυρου συμβόλου.

Σε ποιες ηλικίες παιδιών απευθύνεται το βιβλίο; Απευθύνεται κυρίως σε παιδιά ηλικίας 8-15 ετών και αφορά μια ιστορία φαντασίας γεμάτη σύμβολα, κάστρα, κατακόμβες και μυστικιστικά στοιχεία. Ωστόσο, στο βιβλίο πραγματεύονται έννοιες που αφορούν και μεγαλύτερες ηλικίες, δοσμένες με ένα φανταστικό περιτύλιγμα, και θέλω να πιστεύω πως, όποιος δεν έχει χάσει ακόμα την ικανότητά του να φαντάζεται και να αφίνεται σε αυτό, θα το απολαύσει. Όπως θα απολάμβανε μια αντίστοιχη ταινία στο σινεμά.

Γιατί επιλέξατε να τοποθετήσετε χρονικά την ιστορία στον Μεσαίωνα; Ήθελα να πάω όσο το δυνατόν πιο πίσω, στην εποχή των μύθων, των παραμυθιών, των δεισιδαιμονιών, του φόβου για το άγνωστο, με τον άνθρωπο να ανακαλύπτει την πιο σκοτεινή και οπισθοδρομική πλευρά του. Ο Μεσαίωνας, λοιπόν, μου επέτρεπε τη γέννηση ενός ακόμη μύθου. Ενός μύθου για τη μεταιοδοξία, που σαν ένα ξένο σώμα φυτεύτηκε στον άνθρωπο από το κακό.

Από πού αντλήσατε ερεθίσματα και έμπνευση για τη συγγραφή του βιβλίου; Η έμπνευση της κεντρικής ιδέας ήρθε πολλά χρόνια πριν. Στο δρόμο κάπου χάθηκε, αλλά όταν επέστρεψε σε μένα, την κράτησα και την εξέλιξα σε αυτό που είναι σήμερα. Τα περισσότερα βιβλία που γράφονται πια για τους νεαρούς αναγνώστες έχουν σύγχρονη θεματολογία, δηλαδή τοποθετούν τους ήρωες σε περιβάλλοντα όπως είναι το σχολείο ή κάπου στο μέλλον, γιατί ίσως έτσι τα παιδιά να ταυτίζονται πιο εύκολα. Παρ' όλα αυτά εγώ πάντα γοητεύομαι από τις παλιές, κλασικές ιστορίες και επειδή ακριβώς η κεντρική μου ιδέα είχε να κάνει με τη γέννηση ενός μύθου, ένα περιβάλλον φαντασίας και μυστηρίου ήταν το προσφορότερο έδαφος.

Πώς προέκυψε η συγγραφή στη ζωή σας και ποια θα είναι τα επόμενα βήματα; Τι σημαίνει για εσάς η αναγνώριση και η επιτυχία της πρώτης σας δουλειάς και μάλιστα σε μικρή ηλικία; Η μητέρα μου είναι συγγραφέας κι έτσι εκτέθηκε από πολύ μικρή ηλικία στο διάβασμα, στο πώς είναι να συνθέτεις, να κοπιάζεις και να δημιουργείς ένα βιβλίο. Ωστόσο, το σημείο μηδέν το τοποθετώ στα 12 μου χρόνια όταν βραβεύτηκα στο σχολείο σε ένα διαγωνισμό ποίησης. Έπειτα ξεκίνησα να γράφω ιστορίες για την αδερφή μου. Με κεντρική ηρωίδα την ίδια, έγραψα τα πρώτα μου κεφάλαια που της έδινα κάθε βράδυ και εκείνη με τεράστια ανυπομονησία περίμενε να τα διαβάσει. Είναι υπέροχο να βλέπεις κάτι δικό σου να πετυχαίνει, πόσο μάλλον κάτι που χρειάστηκαν τρία χρόνια για να το ολοκληρώσεις. Δούλευα παράλληλα σε πρωινή εργασία με αποτέλεσμα να μου μένουν μόνο τα βράδια για να μπορώ να γράψω. Αλλά το γράψιμο για μένα δεν ήταν κόπος. Ανυπομονούσα να γυρίσω στο γραφείο μου και στους ήρωές μου. Σχετικά με τα επόμενα βήματα, ετοιμάζω το σκελετό του δεύτερου βιβλίου μου ενώ ταυτόχρονα ολοκληρώνω και την πρώτη μου ποιητική συλλογή.

Συγγραφείς που θαυμάζετε και επηρέασαν το δικό σας τρόπο γραφής; Σίγουρα την Πηνελόπη Δέλτα, την Άλκη Ζέη, τον Ευγένιο Τριβιζά, τον Τόλκιν, την Τζ. Κ. Ρόουλινγκ και τη μαμά μου, τη Μαργαρίτα Μυλωνάκη.

Ο Α. Μυλωνάκης γεννήθηκε στην Αθήνα το 1986. Μεγάλωσε γράφοντας ιστορίες για την αδελφή του, έχοντας πάντα την ίδια σαν κεντρική ηρωίδα. Τελείωσε το Πανεπιστήμιο το 2012. Ο «Καθρέφτης & η προφητεία του Γκρέινορθ» είναι το πρώτο του βιβλίο, ενώ παράλληλα γράφει και ποίηση. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. ●

INFO

«Ο καθρέφτης & η προφητεία του Γκρέινορθ» κυκλοφορεί από την παιδική σειρά της Μικρής Άρκτου «Ο Νάνος της Μικρής Άρκτου». Η Μικρή Άρκτος και η Panas Group γιορτάζουν την έκδοση του βιβλίου το Σάββατο 17/12 στη Στοά Σπύρου Μήλιου - City Link (16.00, Bar de Theatre). Σε μια μέρα αφιερωμένη στα παιδιά, η προφητεία του Γκρέινορθ θα περιμένει να την ανακαλύψουν, να γνωρίσουν το συγγραφέα που θα υπογράψει τα βιβλία τους και να διασκεδάσουν με ξυλοπόδαρους, μαγικά και χριστουγεννιάτικες λιχουδιές.

ΟΤΑΝ ΘΑ ΔΕΙΣ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Διαβάζοντας το νέο βιβλίο του **Στέφανου Δάνδολου**. Δύο παράλληλες ερωτικές ιστορίες στην Αθήνα των αρχών του 20ού αιώνα.

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Κάθε καινούργιο βιβλίο του Στέφανου Δάνδολου, από την πρώτη ματιά ακόμα, είναι δελεαστικό με το μέγεθος και τον όγκο του. Είναι από τα βιβλία που σου εμπνέουν εμπιστοσύνη και θαλπωρή – ξέρεις ότι θα είναι πιστή συντροφιά σου, ότι θα σε ταξιδέψουν σε ιστορίες που είναι μπλεγμένες με ιστορία, κρύβουν δυνατά αισθήματα και χαρακτήρες που θα τους μελετάς και θα τους θυμάσαι για πολύ καιρό.

Παρόμοια αίσθηση προκαλεί και το νέο του μυθιστόρημα «Όταν θα δεις τη θάλασσα», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Βιβλίο με ειδικό βάρος, θέλεις να το πάρεις στα χέρια σου, να περάσεις νύχτες μαζί του. Στο εξώφυλλο, μία γυναίκα με καπέλο και λευκό φόρεμα, καθισμένη στα βράχια, αγναντεύει τη θάλασσα σκεπτική. Λεπτομέρεια από πίνακα του ιμπρεσιονιστή Childe Hassam, του 1913. Σε αυτή την εποχή κινείται και το ένα σκέλος του μυθιστορήματος. Η άλλη εποχή είναι το 1886. Δύο παράλληλες ιστορίες για δύο γυναίκες, δύο διαφορετικούς χαρακτήρες που η κάθε μία αντιμετωπίζει τη μοίρα της και τις συνθήκες της εποχής της με διαφορετικό τρόπο. Οι ιστορίες τους αναπόφευκτα συναντιούνται στο σημείο που το μυθιστόρημα κορυφώνεται.

Ο Στέφανος Δάνδολος δείχνει να λατρεύει την ιστορία και το πώς αυτή επιδρά επάνω στα διαφορετικά ένστικτα και τις αντιλήψεις των ανθρώπων. Οι δύο γυναίκες του βιβλίου του ζουν στην Ελλάδα. Η μία συγκρούεται με την εποχή της και ακολουθεί το πάθος της, η άλλη παίρνει τη μοίρα στα χέρια της, είναι αποφασιστική και αναζητάει την επιβεβαίωση στις ελπίδες της.

Παράλληλα, τα ιστορικά γεγονότα τρέχουν και εκεί, στον τρόπο που ο συγγραφέας τα εντάσσει στην ιστορία του, φαίνεται η ενδελεχής και απολαυστική θα λέγαμε, τόσο για τον ίδιο όσο και για τον αναγνώστη, μελέτη και αναψηλάφησή τους. Παράλληλα με τους έρωτες των δύο γυναικών υπάρχει η

κατασκευή μίας σιδηροδρομικής γραμμής που συνδέει την Αθήνα με την Πελοπόννησο και, συμβολικά, τη μεγαλούπολη που άρχιζε να είναι η Αθήνα εκείνη την περίοδο της βιομηχανικής ανάπτυξης, με τον παράδεισο δίπλα στη θάλασσα που ονειρεύεται η μία ηρωίδα. Τα οράματα μιας γυναίκας αλλά και μιας χώρας που εξαρτιόταν και τότε από ξένους δανειστές. Η χώρα που όριζε τη μοίρα της ανάλογα με την «καλοσύνη» των ξένων. Και οι ξένοι, όπως προσπαθούσαν να ελέγξουν τις πολιτικές εξελίξεις. Μία κοσμοπολίτικη Αθήνα, άνετη με τις ξένες κουλτούρες και παράλληλα σκηνικό χάσματος ανάμεσα στην πλούσια τάξη και τους φτωχούς, στα γεγονότα και την ατμόσφαιρα των εκλογών του 1887, στο διπλωματικό παρασκήνιο όπως συνέβαινε σε γραφεία παραγόντων, σε γραφεία εφημερίδων, σε αθηναϊκά καφενεία γύρω από το Σύνταγμα, στα μεγάλα ξενοδοχεία της πόλης, Το μυθιστόρημα περιγράφει τις δυσκολίες και το επίπονο έργο των τοπογράφων που έχτιζαν τη σιδηροδρομική γραμμή αλλά και το σκάνδαλο που προκάλεσε στα ήθη της εποχής η πρώτη γυναίκα εφημερίδα που κυκλοφόρησε στην Αθήνα τον Μάρτιο του 1887. Σκηνές στην Αθήνα με τους χωματόδρομους και τις άμαξες, στην οδό Πανεπιστημίου με τις επαύλεις και τους κήπους με τη σιδερένια περίφραξη, στο Ζάππειο με τις κρυφές του βόλτες ανάμεσα στις πυκνές πρασινάδες, στο έρημο Φάληρο με τον ανοιχτό του θαλασσινό ορίζοντα. Και μέσα σε αυτό το σκηνικό, δίπλα στους ήρωες του βιβλίου, περνάνε ονόματα της αθηναϊκής ζωής ± ο Χαρίλαος Τρικούπης, ο ποιητής Δημήτριος Σούτσος, η δημοσιογράφος και από τις πρώτες ελληνίδες φεμινίστριες, Καλλιρόη Παρρέν. Έτσι, το μυθιστόρημα αποκτάει διαστάσεις κοινωνικής τοιογραφίας μιας Αθήνας που έχει εκπληκτικές συμπτώσεις με τη σημερινή εποχή.

Το βιβλίο είναι αναμφίβολα ένα γυναικείο μυθιστόρημα για γενναίες γυναίκες που ζουν και διεκδικούν το όνειρό τους μπροστά σε μια νέα εποχή, τέτοιους χαρακτήρες που συγκινούν πάντα το αναγνωστικό κοινό, με μια στόφα από τις κλασικές ηρωίδες βιβλίων της παγκόσμιας λογοτεχνίας. Η καταπίεση που νικιέται από την τρυφερότητα. Και πάντα η ελπίδα για κάτι καλύτερο, αυτή που είναι και το κίνητρο για ζωή ± ειδικά σε μία χώρα όπως η Ελλάδα.

Ο Στέφανος Δάνδολος αγαπάει το ιστορικό υλικό του. Το έχει συγκεντρώσει με επιμέλεια και το έχει ταξινομήσει όμορφα στις 600 σελίδες του βιβλίου, έχει κρατήσει μία ικανοποιητική ισορροπία στις σκηνές και στα γεγονότα, καθώς και στην εναλλαγή των δύο ιστοριών. Με όμορφη, στρωτή γλώσσα και καθαρές εικόνες, ήρεμο ύφος και ευκρίνεια, ξεδιπλώνει τις ιστορίες και όσο πιο γρήγορα και σύντομες είναι οι εναλλαγές στις δύο εποχές τόσο πιο έντονα κορυφώνεται και η πλοκή. Ένα ωραίο, τίμιο βιβλίο με βλέμμα σε καθαρό ορίζοντα. **A**

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

Το φεστιβάλ Όψεις του Φανταστικού, από τις εκδ. Συμπαντικές Διαδρομές, όπου θα παρουσιαστούν 100 συγγραφείς και 150 νέα βιβλία. Στις 17/12, «Αθηναίων Πολιτεία», Ακάμαντος 1 & Απ. Παύλου, Θησείο, 12.00-21.30.

Το Θέατρο Άτις συμπλήρωσε φέτος 30 χρόνια από την ίδρυσή του. Με την ευκαιρία της επετείου έχει ξεκινήσει η καινούρια παράσταση με τον τίτλο «Ανκόρ», σε σκηνοθεσία Θεόδωρου Τερζόπουλου, η οποία συμπληρώνει έναν πιο μικρό κύκλο με κοινή θεματολογία: το τρίπτυχο «Alarme», «Amor», «Encore». Στον πυρήνα των έργων βρίσκεται η σύγκρουση, ως μυθική αρχή της δημιουργίας και του χρόνου.

Πυρήνας και των τριών έργων είναι η σύγκρουση; Ναι. Στο «Alarme» έχουμε τη σύγκρουση στην εξουσία. Στο «Amor» κάποιος άνθρωπος που, ενώ προσπαθεί να συγκρουστεί, δεν μπορεί να απαλλαγεί από τα άλλοθι τα κοινωνικά, τα προσωπικά. Έχουμε την προσπάθεια να αντιληφθεί τι του συμβαίνει μέσα από μία τελείως αποπροσανατολισμένη, λάθος κατανόηση της κοινωνικής πραγματικότητας στην οποία ζει. Στο «Encore» έχουμε τη σύγκρουση ανάμεσα στον άνδρα και τη γυναίκα, την κλασική πια σύγκρουση, όπου ένας άνδρας στην κυριολεξία δέχεται να θυματοποιηθεί, μία γυναίκα παίζει το ρόλο του θύτη, είναι μοιραίο πως θα γίνουν θύματα και οι δύο, κανείς δεν θα νικήσει.

Το «Encore» είναι βασισμένο σε ένα ποίημα του Θωμά Τσαλαπάτη. Πώς ένα ποίημα γίνεται θεατρικό έργο, πώς η λέξη γίνεται σωματική; Είναι ένα ποίημα επάνω στην περιπέτεια της λέξης στο στόμα του ηθοποιού, στο σώμα, το σωματικό λόγο, τη σωματική λέξη. Το πρώτο κομμάτι του έργου είναι 13 λεπτά περίπου και είναι μόνο τραγούδι και μία άγρια σύγκρουση χωρίς λόγο και ένα διαρκές encore, κι άλλο, κι άλλο, και αποφασίζεται αυτό, το ότι βουλιάσαμε, «βουλιάζω μέσα, βαθιά, βουλιάζω στα θρύψαλα». Κι αυτό πάλι είναι ένα παιχνίδι, γιατί μετά το αναίρουν. Είναι μία σύνθεση κάποιων πραγμάτων που πηγαίνουν να γίνουν θέση, αλλά αυτοαναίρουνται. Αυτή είναι η ζωή, υπάρχει και η αυτοαναίρεση και η αλληλοαναίρεση, υπάρχει μία διαδικασία διαρκούς ματαιώσης. Υπάρχει αυτή η φράση του Χέγκελ «η άρνηση της άρνησης είναι θέση», δηλαδή σε αυτή την παράσταση δεν δημιουργώ μία αισθητική από το θετικό περιβάλλον, από το θετικό υλικό, εικονοποιώ το αρνητικό υλικό, αυτό που δεν πάει μπροστά τους ανθρώπους.

Υπάρχει κάποιο μήνυμα που θα πρέπει να «διαβάσουν» οι θεατές; Πολλά. Σε ένα πολύ απλό επίπεδο βλέπει δύο ανθρώπους να συγκρούονται, άλλοτε με έντονο επιθετικό τρόπο και άλλοτε με βελούδινο, άλλοτε με υποκριτικό και άλλοτε μέσα από μία υποτιθέμενη σκηνή ευτυχίας και χαράς. Μετά από κάθε «κι άλλο» υπάρχει ένα άλλο επίπεδο, είναι σπονδυλωτό: το πρώτο είναι η σαγήνη, το δεύτερο το πάθος, το τρίτο η έκσταση, το τέταρτο η ευτυχία, το πέμπτο το πένθος, το τελευταίο είναι ένας παράξενος θρήνος. Αλληλοσπαράσσονται, αλλά όχι ένας αλληλοσπαραγμός περιγραφικός. Μπορεί να κοιτιούνται και να είναι ακόμα πιο οδυνηρή αυτή η ρήξη, να έχει πιο άγρια αποτελέσματα, μπορεί να τεμαχίζει ο ένας τον άλλον με ένα φτερό στο χέρι. Δεν λυτρώνονται και ούτε προσπαθούν να λυτρωθούν, είναι τόσο εγκλωβισμένοι μέσα σε όλη αυτή τη διαδικασία του ύπουλου ανταγωνισμού.

Θα θέλετε οι θεατές να αποδεχθούν αισθητικά ή ιδεολογικά την παράσταση; Όλη αυτή η σύγκρουση, η άρνηση, η βία, είναι πολύ επίκαιρη. Όσο προχωράμε στην κρίση βλέπω διαρκώς εκτός από την ανοιχτή και μία βία κρυμμένη, που διαρκώς μεγαλώνει. Δεν υπάρχει συμφιλίωση μέσα από την κρίση, αλλά ανταγωνισμός και σύγκρουση. Όλο αυτό το εγκλωβισμένο «υλικό», που είναι πολύ καλό θεατρικό υλικό, το βγάζω στην επιφάνεια. Οι θεατές μπορεί να το παραδεχτούν αισθητικά ή παραστασιακά, αλλά ιδεολογικά και πολιτικά να το αρνηθούν. Εγώ καταγράφω, δεν παίρνω θέση, δεν βγάζω ένα θετικό συμπέρασμα. Επαναφέρω μία φράση που είχα στο «Alarme» και τη συμπληρώνω: στο τέλος του «Alarme» ο Αντώνης Μυριαγκός λέει «Πού με πας, πού, όλο με πας, πού με πας», και λέει τώρα στο «Encore» η Σοφία Χιλλ η οποία παίζει και το ρόλο του μανιπουλάτορα, του χειραγωγέα στον Αντώνη: «Για να σου πω την αλήθεια, καρδιά μου, παιδί πρέπει να ξαναγίνω». Δηλαδή όλο είναι μία προσπάθεια να ισχυροποιηθεί το ψέμα και να τεκμηριωθεί τόσο πολύ, που να φαντάζει σαν αλήθεια, άρα τέχνη. Γιατί τι άλλο είναι η τέχνη, είναι ένα ψέμα επαληθευμένο. ●

ΘΕΑΤΡΟ

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ανκόρ, για το θέατρο Άτις

Ο ιδρυτής και διευθυντής του, Θεόδωρος Τερζόπουλος, μας εισάγει στην εξαιρετική παράσταση

INFO

Σκηνοθεσία - Σκηνική εγκατάσταση - Σύνθεση κειμένων: Θεόδωρος Τερζόπουλος. Ερμηνεύουν: Σοφία Χιλλ, Αντώνης Μυριαγκός. Μουσική: Παναγιώτης Βελιανίτης. Καστούμια: Λουκία. Φωτογραφίες: Johanna Weber. Πληροφορίες σχετικά με ημέρες και ώρες παραστάσεων στο www.athensvoice.gr

10.11.2016 - 22.1.2017

ΟΥΙΛΙΑΜ ΣΑΙΞΠΗΡ

ΑΜΛΕΤ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΚΛΕΑΣ

ΑΜΛΕΤ — Κωνσταντίνος Ασπιώτης

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ ΗΘΟΠΟΙΟΙ —
Ευγενία Δημητραπούλου, Θανάσης Δήμος,
Ιερώνυμος Κολιτσάνος, Στέργιος Κοντακίτης,
Τζέφ Μοράουι, Στέλιος Σανθουδάκης,
Χρήστος Σαπαντιλής, Ιβόν Σιδάλο,
Έλενα Τσακλίδου, Γιάννης Τσιμετρίδης

ΑΠΟ 21.11.2016-26.02.2017

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΦΑΛΗΣ

ΤΟ ΨΩΜΙ ΤΗΣ ΝΙΝΕΥΙ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΥΛΩΝΑΣ

Λήδα Πρωτοψάλτη, Σταύρος Ζαλμός

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
Ηρώων Πολυτεχνείου 32, 18535 Πειραιάς
Τ.: 210 4143356 / 210 4143307 / 210 4143340
Ε: artsdirector@dtthepi.gr / press@dtthepi.gr
www.dtthepi.gr

PREMIERA 03.02.2017

ΑΛΜΠΕΡ ΚΑΜΥ

ΚΑΛΙΓΟΥΛΑΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΑΛΙΚΗ ΔΑΜΕΖΗ-KNUTSEN

Καλιγούλας: Γιάννης Στάνκογλου

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
Ηρώων Πολυτεχνείου 32
Τ.: 210 4143356 / 210 4143307
210 4143340
www.dtthepi.gr

ΣΙΝΕΜΑ

ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Τραγουδά! (SING) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκαρθ Τζένινγκς

ΑΚΟΥΓΟΝΤΑΙ: Μάθιου ΜακΚόνναχεϊ, Ρις Γουίδερσπουν, Σεθ ΜακΦάρλαν, Σκάρλετ Τζο-χάνσον, Τζον Σ. Ράιλι και στα ελληνικά Θέμης Γεωργαντάς, Γιάννης Χατζηγεωργίου, Ντένης Μακρής

Ο Μπάστερ Μουν, ένα καταχρεωμένο κοάλα που βλέπει το αγαπημένο του θέατρο να απειλείται με λουκέτο, σκαρφίζεται το τέλειο σχέδιο για να τραβήξει και πάλι πάνω του τα φώτα της δημοσιότητας, οργανώνοντας ένα διαγωνισμό τραγουδιού.

Το ζωικό βασίλειο, ως ατέλειωτη δεξαμενή αναγνωρίσιμων ηρώων, χαρίζει σπαρταριστούς χαρακτήρες στους δημιουργούς του φιλμ. Πίσω από την ντροπαλή ελεφαντίνα που δεν ξεμυτίζει από το σπίτι των γονιών της, τη μάνα-κουράγιο γουρουνίτσα που μεγαλώνει 25 παιδιά (συν το σύζυγό της που είναι το αρχετυπικό αρσενικό γουρούνι που μόνο κοιμάται και τρώει), τον ποντικαρά αλάνι των δρόμων με τεράστιο εγώ ίσο με το μπόι που του λείπει ή το διστακτικό πύθνηκο που βρίσκεται στη σκιά του νταή, κακοποιού πατέρα του, κρύβονται τα γνήσια ταλέντα που περιμένουν την ευκαιρία τους για να δοκιμάσουν τις ικανότητές τους στη μουσική, το τραγούδι και το χορό. Το φιλμ, αν και παιδικό, δεν απευθύνεται μόνο στους μικρούς θεατές. Θα το απολαύσουν και οι ενήλικες συνοδοί τους. Δεν κρύβει πάντως τις καταβολές του το «Τραγουδά!»: από τον κεντρικό ήρωά του (Μπάστερ Μουν, σαν να λέμε ο Μπάστερ Κιτον του... φεγγαριού, ένα πλάσμα δηλαδή βγαλμένο από άλλη εποχή, που ζει κι αναπνέει μόνο για το θέατρο το οποίο είναι κυριολεκτικά το σπίτι του αφού εκεί κοιμάται) έως τους υπόλοιπους χαρακτήρες που θυμίζουν το τηλεοπτικό χιτ των 80s «Πυρετός της δόξας», τα πάντα είναι ένας φόρος τιμής στην τέχνη του σινεμά, της μουσικής και του χορού. Ένα μιούζικαλ φτιαγμένο με σπέσιαλ σάουντρακ (από τραγούδια των Στίβι Γουόντερ, Πολ Άνκα, Λέοναρντ Κοέν, Πολ Μακάρτνεϊ που ερμηνεύουν ο Μακόνναχι, η Γουίδερσπουν, η Τζοχάνσον και οι άλλοι πρωταγωνιστές) κι εκφραστικό σινεφίλ χιούμορ. Σε αυτή τη θεσπέσια... φάρμα των ζώων, το καλλιτεχνικό ψώνιο είναι απόλυτα σεβαστό και οι διδακτισμοί απουσιάζουν. Το βασικό θέμα είναι η πίστη στο όνειρο και η πορεία προς την ολοκλήρωσή του. Καθώς όμως μιλάμε για ένα παιδικό φιλμ που απευθύνεται σε τρυφερές νεαρές ψυχές, υπάρχουν και κάποια όρια στο καλλιτεχνικό ένστικτο. Για παράδειγμα η μητέρα της ιστορίας – η γουρουνίτσα, που λέγαμε, είναι ο πιο δυνατός χαρακτήρας του έργου – δεν γίνεται να παρατήσει σύζυγλη την πολυπληθή οικογένεια για να κάνει καριέρα στο χορό και το τραγούδι. Δείτε όμως τι σκαρφίζεται για να τα φέρει όλα εις πέρας!

ΑΚΟΜΗ

>>> Στο «Κοινόβιο» (**) του Τόμας Βίντερμπεργκ, ο δημιουργός της «Οικογενειακής γιορτής» θυμάται την παιδική ηλικία του, που ταυτίζεται με το τέλος των χίπις, μέσα από μια γλυκερή και νοσταλγική επιστροφή στα χρόνια της αθωότητας. >>> Παραδοσιακά κινηματογραφικά Χριστούγεννα δεν νοούνται χωρίς τον Αϊ-Βασίλη. Ο Μπίλι Μπομπ Θόρντον ξαναφοράει τη στολή του αγαπημένου των μικρών στο «Ο Αϊ-Βασίλης είναι πολλή λέρα» (*) και αποδομεί εκ νέου το πνεύμα των ημερών σε μια κωμωδία που ελάχιστη δυστυχώς σχέση διατηρεί με την πρώτη ξεκαρδιστική κωμωδία του 2003.

MUST

Ξεκινά σήμερα 15/12 στις αίθουσες το νέο διαγλαξιακό ταξίδι του «Star Wars» με τίτλο «Rogue One - A Star Wars Story», μια αυτοτελής δημιουργία που φιλοδοξεί να ανοίξει νέα κεφάλαια στη μυθική σειρά του Τζορτζ Λούκας. Καθώς όμως δεν ορίστηκε έγκαιρα η δημοσιογραφική προβολή, την κριτική του θα βρείτε στο σάιτ της Athens Voice.

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

«Αυτή η νύχτα είναι η δική μας νύχτα» («Τραγουδά!»)

Ο πιστός (THE STUDENT) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κίριλ Σερεμπρένικοφ

ΠΑΙΖΟΥΝ: Πετρ Σκβόρτσοφ, Βικτόρια Ισάκοβα, Τζούλια Ογκ

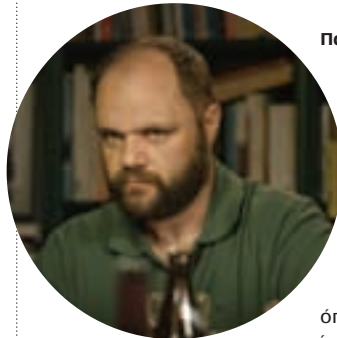
Θεοσεβούμενος μαθητής Λυκείου
αμφισβητεί έντονα τις διδακτικές
μεθόδους μιας νεαρής καθηγήτρι-
ας και με την ανοχή της διευθύ-
ντριας του σχολείου οδηγεί την
κατάσταση στα άκρα.

Ο θρησκευτικός φονταμενταλισμός στη σημερινή Ρωσία δεν προέρχεται από αντιδραστικά ισλαμικά στοιχεία αλλά από μια ακραία συντηρητικοποίηση του ορθόδοξου χριστιανισμού. Ο έφηβος ήρωας είναι ένας οργισμένος εκδικητής άγγελος. Με τη βίβλο στο χέρι και με τα κατάλληλα εδάφια να εκστομίζονται κατά πάντων (συμμαθητές, καθηγητές, οικογένεια, παπάδες) καταφέρνει να «περάσει» τις ιδέες του περί χριστιανισμού στα ούτως ή άλλως διαβρωμένα πεδία της σύγχρονης παρακμιακής ρωσικής κοινότητας, κατευθύνοντας την ιστορία σε ένα σοκαριστικό φινάλε.

Τέλειοι ξένοι *

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Θοδωρής Αθερίδης

ΠΑΙΖΟΥΝ: Θοδωρής Αθερίδης, Σμαράγδα Καρύδη, Μαρία Ναυπλιώτου, Μάκης Παπαδημητρίου, Άλκις Κούρκουλος

Παρέα φίλων αποφασίζουν να σπά-
σουν τη μονοτονία των καθιερωμέ-
νων δείπνων και να αφήσουν τα κι-
νήτά τους να «μιλήσουν» για όσα
οι ίδιοι δεν τολμούν να πουν.

Η προσαρμογή στα δικά μας μιας πρόσφατης ιταλικής κωμωδίας γίνεται με πιασάρικο τρόπο. Τσιτάτα παλαιολιθικά, μονοδιάστατοι χαρακτήρες, ηθοποιοί που παίζουν όπως... πάντα ξεαίρεση ο πάντα πυκνός και εύστοχος στο παίξιμο του Παπαδημητρίου, απουσία έκπληξης, χαϊδέματα στα αυτιά του θεατή με αστείακια ανώδυνα και ξαναζεσταμένα. Υποτίθεται ότι η ταινία σπληντεύει την ομοφοβική πλευρά της κοινωνίας. Τα εκφραστικά μέσα που χρησιμοποιεί ο Αθερίδης, όμως, είναι τα πλέον συντηρητικά και ανώδυνα. Δεν είναι τυχαίο πως τα πιο «πετυχημένα» αστεία της ιστορίας πατούν στη σιγουράντζα της γκέι σάτιρας και περιγράφονται ιδανικά γύρω από τη φράση «α, τον πούστη», που ακούγεται καμιά δεκαριά φορές στο φιλμ.

Όταν ξέσπασε η βία (CAINI/ DOGS) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπόγκταν Μίριτσα

ΠΑΙΖΟΥΝ: Ντράγκος Μπούτσουρμ, Γκεόργκε Βίζου, Βλαντ Ιβάνοφ, Ράλουτσα Απρόντου

Ο Ρομάν κληρονομεί μια τεράστια
έκταση από τον παππού του, που
ήταν τοπικός αρχιμαφιόζος, και
σχεδιάζει να την πουλήσει. Όμως
οι παλιοί συνεργάτες του παππού
του δεν είναι διατεθειμένοι να
δεχτούν κάτι τέτοιο.

Το νέο ρουμάνικο σινεμά εξακολουθεί να θαμπώνει. Με σωστή αξιοποίηση του απειλητικού χώρου, των εχθρικών συμβόλων (η πρώτη επαφή του ήρωα με τη βία που ελλοχεύει στο κτήμα γίνεται μόλις αντικρίζει το μοχθηρό σκύλο) και της αδιόρατης έντασης που πηγάζει από κάθε συνδιαλλαγή, ο ταλαντούχος σκηνοθέτης ανιχνεύει με διεισδυτική ματιά τη βία που κρύβει μέσα της η ανθρώπινη φύση. Το σκηνοθετικό ντεμπούτο του Μίριτσα ακροβατεί έντεχνα και έξυπνα στη δημιουργική αντίθεση-συνύπαρξη των δύο ξένων κόσμων, του Ρομάν και των αντιπάλων του, αντλώντας έμπνευση από το κοενικό σύμπαν και τις απρόβλεπτες σεναριακές ανατροπές.

ELEMENTS *of style*

Absolut Facet

Νέα συλλεκτική φιάλη

Σε εντυπωσιακή μπλε απόχρωση με ασύμμετρο design, με το σύνολο να μοιάζει σαν ένα πολύτιμο πετράδι. Αυτή είναι η νέα συλλεκτική φιάλη Absolut Facet. Η φιάλη, η οποία με τα ακανόνιστα πρίσματά της καταφέρνει και αιχμαλωτίζει το φως με μοναδικούς τρόπους, ήρθε να μας υπενθυμίσει ότι οι καλύτερές μας νύχτες συμβαίνουν απροσδόκτα, χωρίς κανένα σχεδιασμό. Η Absolut Facet συνεχίζει την παράδοση του brand που κάθε χρόνο δημιουργεί νέες μοναδικές συλλεκτικές φιάλες και είναι ήδη διαθέσιμη στην ελληνική αγορά. -**Νατάσσα Καρυστινού**

Θυμάστε τον Λαμπρόπουλο;

Όσα δεν ξέρουν οι κάτω των 40 για το πιο
ιστορικό υπερ-κατάστημα της Αθήνας

Του ΓΙΑΝΝΗ NENE (panikoval500@gmail.com)

Θυμάστε τον Λαμπρόπουλο; Η ερώτηση στους κάτω των 40 φέρνει στο πρόσωπο ένα αόριστο χαμόγελο με κενό βλέμμα. Στους άνω των 40 φέρνει ένα χαμόγελο νοσταλγίας, το πρόσωπο γλυκαίνει και το μυαλό τους μοιάζει να ανεβαίνει σε μία κυλιόμενη σκάλα που οδηγεί στον όροφο με τα παιχνίδια.

ΟΙ ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ ήταν ένα υπερκατάστημα που σηματοδότησε το εμπορικό κέντρο της Αθήνας, τα Χαυτεία επί 98 χρόνια. Από το 1901 μέχρι το 1999 οι Αδελφοί Λαμπρόπουλοι, με το σλόγκαν «Διαλέγουν πριν από σας, για σας», έγιναν το σημείο αναφοράς κάθε μεσοαστικής οικογένειας για τα εποχιακά ψώνια και δώρα της σεζόν, μαζί με το παραπλήσιο Μινιόν. Ένας καταναλωτικός παράδεισος που γιγαντώθηκε την περίοδο που η Ελλάδα αποκτούσε τη μεσοαστική της τάξη και καταναλωτική συνείδηση και την ακολούθησε, σχεδόν ταυτόχρονα, στην πορεία της προς την κρίση.

Ένα ιστορικό λεύκωμα που εκδόθηκε από το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα Δημητρίου & Μιλάν Λαμπρόπουλου, μας ταξιδεύει στην ιστορία της εταιρείας και στο προφίλ της πόλης σε κάθε περίοδο. Η αρχή της εταιρείας υπήρξε ανέκαθεν η «Μεγάλη Κατανάλωσις - Μικρόν Κέρδος - Πιστή εξυπηρέτησις της πελατείας» από την εποχή ακόμα που ήταν ένα μικρό εμπορικό κατάστημα με είδη ένδυσης και υπόδυσης για να εξελιχθεί σταδιακά, εισάγοντας ταξιδιωτικά είδη, λευκά είδη αλλά και ραδιόφωνα και γραμμόφωνα παραγωγής της εταιρείας. Η γωνία Αιόλου στα Χαυτεία έγινε τοπόσημο της Αθήνας, σημείο αναφοράς και συνάντησης, άπειρα ραντεβού κλείστηκαν εκεί, μπροστά στις θεαματικές βιτρίνες των καταστημάτων που διακοσμούσαν ανάλογα με την εθιμοτυπική επικαιρότητα.

Αθήνα, οδός Αιόλου, 1906

Απρίλιο του 1901 ο Ξενοφών Λαμπρόπουλος μετακομίζει από τον Πύργο Ηλείας στην Αθήνα και αρχίζει να εργάζεται ως πλανόδιος πωλητής ανδρικών ειδών. Τον ακολούθησε ο αδερφός του Βασίλειος και διατηρούσαν μαζί το καρότσι με είδη ένδυσης το οποίο παρέμενε το βράδυ στην πλατεία Αβρυσσινίας. Το 1906 ίδρυσαν την εταιρεία Αφοί Λαμπρόπουλοι με εταιρικό κεφάλαιο από 5 χιλιάδες δραχμές έκαστος. Η εταιρεία στην αρχή εμπορευόταν κυρίως μάλλινα εσώρουχα, κατά κύριο λόγο ανδρικά, σε καλή ποιότητα, και απευθυνόταν στη μεσαία τάξη για να της προμηθεύει το «καλό ρούχο».

Η επιχείρηση πήγε καλά και στεγάστηκε σε έναν υπόγειο χώρο στη γωνία Αιόλου και Σοφοκλέους, ο οποίος αργότερα στην επέκτασή του στέγασε το κατάστημα των Αφών Λαμπρόπουλου. Σε μία εποχή που δεν ίσχυε ωράριο στη λειτουργία των καταστημάτων, η δουλειά κρατούσε στο μεγαλύτερο μέρος του 24ώρου. Σύντομα προστέθηκαν τρεις υπάλληλοι και εισήχθηκαν και οι πρώτες καινοτομίες: η κυριακάτικη αργία (η εταιρεία υποστήριξε την πρακτική να παραμένουν κλειστά τα εμπορικά καταστήματα την Κυριακή, ώστε οι άνθρωποι να χρειάζονται να φορέσουν το «κυριακάτικο» καλό ρούχο και, άρα, να φτιάχνουν ρούχα από καλά υφάσματα), η κατάργηση του παζαριού με τους πελάτες και οι τιμές να είναι ορισμένες ως στοιχείο εμπιστοσύνης μεταξύ εμπόρου και πελάτη – τα παραπάνω μπορούν να θεωρηθούν νεωτερισμοί στην εμπορική κίνηση μίας πόλης με παρελθόν οθωμανικής εμπορικής αγοράς.

Η Αθήνα αρχίζει να μεγαλώνει. Αστυφιλία και δημογραφική αύξηση. Στις αρχές του 20ού αιώνα διαμορφώνεται χωροταξικά και η οικονομική ζωή της Αθήνας: οι οδοί Ερμού, Αθηνάς, Αιόλου και Σταδίου, καθώς και οι γύρω δρόμοι, γίνονται το εμπορικό κέντρο. Στο παραγωγικό κέντρο κυριαρχούσε το μεταποιητικό εργαστήριο, τα εμπορικά καταστήματα ήταν συγκεντρωμένα στην Ερμού, τη Σταδίου και την Αθηνάς, ενώ ο τομέας ρουχισμού εντοπιζόταν στην περιοχή από την πλατεία Συντάγματος έως την οδό Αγίου Μάρκου, τα χρυσοχορεία στην οδό Βουλής ενώ μεταξύ των πλατειών Ομονοίας και Συντάγματος τα αρτοποιεία και ζαχαροπλαστεία.

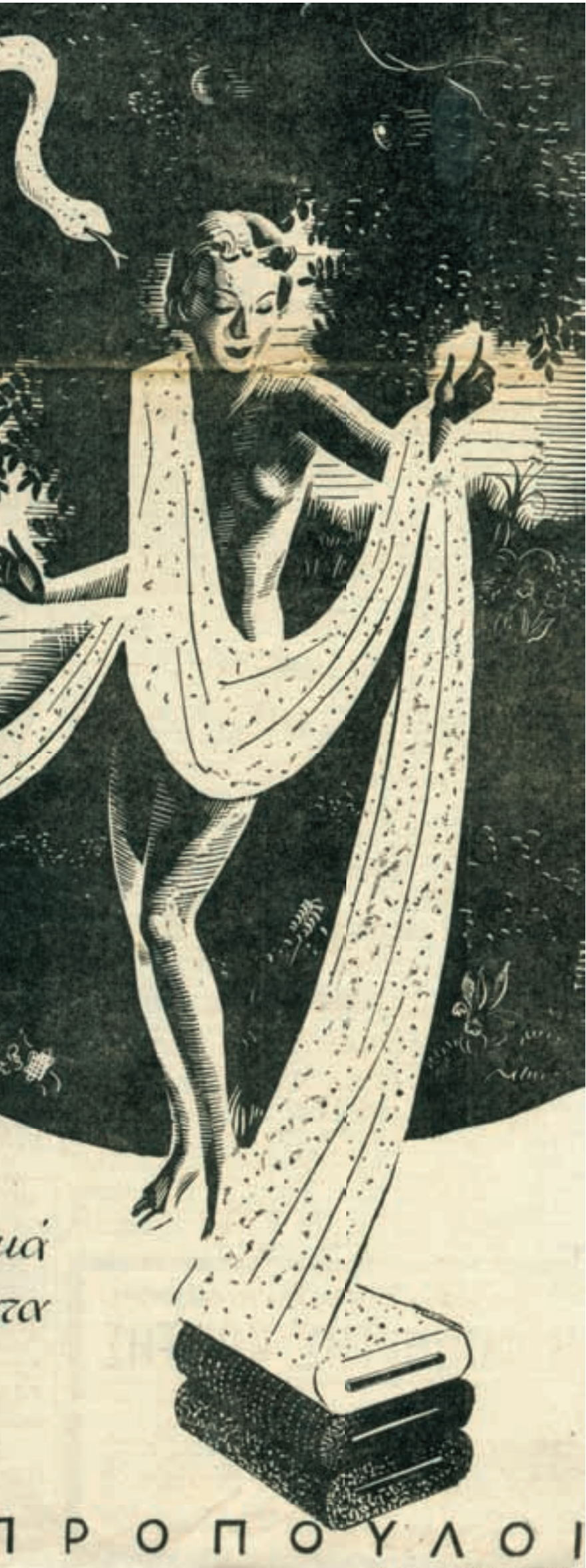
Ο 20ός αιώνας έμπαινε δυναμικά. Ο εμπορικός καπιταλισμός εισήγαγε την έννοια του «νεωτερισμού»: τη λατρεία κάθε τι καινούργιου. Μια νέα εμπορική αισθητική αναπτύσσεται στις βιτρίνες των καταστημάτων, στις φωτεινές τους επιγραφές, στις επιδείξεις μόδας και στις διαφημίσεις.

Αφοί Λαμπρόπουλοι Α.Ε.

Είναι 1937 και η εταιρεία γνωρίζει τη μεγαλύτερη ακμή από την ίδρυσή της. Στο κτίριο της οδού Λυκούργου προστίθεται ένας όροφος και φιλοξενεί νέα τμήματα: το τμήμα γυναικείων φορεμάτων, εσωρούχων, το τμήμα γυναικείων υφασμάτων και, τέλος, το τμήμα γυναικείων καπέλων, γουναρικών και κοσμημάτων. Παράλληλα η εταιρεία αρχίζει την παραγωγή δερμάτινων γαντιών (με ειδική μετάνληση τεσσάρων ειδικών τεχνιτών από το εξωτερικό για να διδάξουν τους Έλληνες εργάτες), ειδών ταξιδιού,

(1937) Από το αρχείο της διαφημιστικής εταιρείας Γκρέκα. Οι Αφροί Λαμπρόπουλοι διαφημίζονταν ως το μεγάλο κατάντημα με τα καλύτερα εμπεριμέ υφάσματα.

γραμμοφώνων, καθώς και «υποδημάτων, παντοφλών, υποκαμίων, πιτζαμών, εσωρούχων, λευκών ειδών, λαιμοδετών, ενδυμασιών, παλτών και γκαπαρδινών, τιραντών και καλτσοδετών».

1940 - Πόλεμος - Ανάκαμψη

Το 1941 οι τιμές των προϊόντων ανεβαίνουν και οι πωλήσεις μειώνονται. Τον Δεκέμβριο του 1941, καθώς η κατάσταση επιδεινώνεται, η εταιρεία αποφασίζει τη στήριξη της δημοσιοϋπαλληλικής της πελατείας με πωλήσεις προϊόντων σε προπολεμικές τιμές και τη στήριξη των υπαλλήλων της με άτοκα δάνεια και επισιτιστικές διευκολύνσεις. Παρά τις δυσκολίες, το 1951 η εταιρεία ήταν σε θέση να γιορτάσει την πεντηκονταετία συνεχούς λειτουργίας της υπό σφαιρικές όρους ανάκαμψης και προόδου. Η μείωση των τιμών, πολλές φορές κάτω του κόστους, που αποφασίσθηκε λόγω του έντονου ανταγωνισμού των εμπορικών καταστημάτων, είχε ως αποτέλεσμα τη μεγάλη αύξηση των πωλήσεων. Το 1955 αποφασίζεται η επαναφορά των «δύο δεκαπενθήμερων φθηνείας» τους μήνες Φεβρουάριο και Ιούλιο.

Οι Λαμπρόπουλοι ταξιδεύουν συχνά στην Ευρώπη όπου επιλέγουν μοντέρνα προϊόντα και παίρνουν ιδέες για το εμπόριο αλλά και τη διακόσμηση των καταστημάτων τους. Οι νεοπροσληφθέντες υπάλληλοι λάμβαναν δίωρη απογευματινή εκπαίδευση για είκοσι μέρες. Οι ανήλικοι υπάλληλοι, που απασχολούνταν ως κλητήρες ή συνοδοί ανεγκυστήρα, παρωθούνταν από την εταιρεία να ολοκληρώσουν τις εγκύκλιες σπουδές τους σε νυχτερινά σχολεία κι ο προϊστάμενός τους επέβλεπε την πρόοδο των σπουδών τους, ενώ οι υπάλληλοι που στρατεύονταν, εξακολουθούσαν να λαμβάνουν το μισθό τους από την εταιρεία. Οι μισθοί του προσωπικού κινούνταν σε ποσοστό 30% πλέον του προβλεπόμενου από την εκάστοτε συλλογική σύμβαση εργασίας ορίου και ήταν ίσοι για γυναίκες και άνδρες που αναλάμβαναν το ίδιο είδος εργασίας.

Η γυναίκα είναι εκείνη που αγοράζει για όλη την οικογένεια

Είναι 1960 και η εταιρεία εστιάζει την καμπάνια της στη γυναίκα, καθώς θεωρεί ότι εκείνη είναι που αγοράζει για όλη την οικογένεια. Ακόμα, αποφασίζεται η κατάργηση των πάγκων ως μέσου προβολής των εμπορευμάτων. Τα καταστήματα διοργανώνουν μεγάλες παιδικές γιορτές Χριστούγεννα, Απόκριες, Πάσχα, καλοκαίρι. Η «βόλτα στους Λαμπρόπουλους» γίνεται ένα ψυχαγωγικό τριπάκι κατανάλωσης ή απλώς ονειρών μέσα σε ένα μεγαθήριο γεμάτο όμορφα, νέα, γυαλιστερά πράγματα.

Η Αθήνα καίγεται

Στις 19 Δεκεμβρίου 1980, δύο από τα πιο ιστορικά πολυκαταστήματα της Αθήνας παραδίδονται στις φλόγες. Το Μινιόν και Κατράντζος καταστράφηκαν από δύο ταυτόχρονες πυρκαγιές, εμπρησμοί που ποτέ δεν εξιχνιάστηκαν. Από το Μινιόν απέμεινε μόνον ο σκελετός, ενώ το κτίριο του Κατράντζου κατέρρευσε. Οι πυρκαγιές των καταστημάτων καθώς και ο σεισμός που ακολούθησε τον Φεβρουάριο του 1981 επηρέασαν την εμπορική κίνηση του κέντρου της Αθήνας. Οι εμπρησμοί ανάγκασαν την εταιρεία Αφροί Λαμπρόπουλοι να προβεί σε αυξημένες δαπάνες πυρασφάλειας και ασφάλισης κατά εμπρησμού. Δυστυχώς, οι εμπρησμοί δεν σταμάτησαν: στις 3 Ιουνίου 1981 πυρπολήθηκαν τα καταστήματα Κλαουδάτος και Ατενέ και, σε μικρότερη έκταση, στις 4 Ιουλίου, του Δραγώνα, ενώ τρεις μέρες αργότερα την ίδια τύχη είχε το πολυκατάστημα Λαμπρόπουλος στον Πειραιά.

Τα στοιχεία και τα αποσπάσματα είναι από το λεύκωμα «ΑΦΡΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ, 1901-1999, "διαλέγουν πριν από σας - για σας"», έκδοση του Φιλανθρωπικού Ιδρύματος Δημητρίου και Μήλανς Λαμπρόπουλου.

THE END

Η ΚΡΙΣΗ ΑΡΧΙΖΕΙ

1987-88. Πτώση στις πωλήσεις χονδρικής και λιανικής λόγω της συνεχιζόμενης καχεξίας στην αγορά και του γεγονότος ότι το αγοραστικό κοινό περιόρισε σημαντικά τις αγορές του για εισοδηματικούς λόγους. Αρχές δεκαετίας '90 ο κλάδος των πολυκαταστημάτων βρίσκεται διεθνώς υπό πίεση. Το 1999 αποδείχθηκε ιδιαίτερα σημαντική χρονιά για την περιοχή της Ομόνοιας όπου βρισκόταν το βασικό κατάστημα της εταιρείας. Ετίθετο πλέον εκτός αγοράς το ιστορικό Μινιόν και στην καρδιά της Ομόνοιας έκανε την εμφάνισή του το πολυκατάστημα των αδελφών Χόντου, πολυώροφο και με ιδιαίτερα υψηλές προσδοκίες. Τον Νοέμβριο του 2001, οι εταιρείες Cop Cosmetics, Αφροί Λαμπρόπουλοι, Σπόρτσμαν, Ένδυση, Αταλάντη, Παπαέλληνας Συμμετοχική, Παπαέλληνας Καταναλωτική και Παπαέλληνας Όμιλος Επιχειρήσεων συγχωνεύθηκαν για να δημιουργήσουν την εταιρεία Notos Com Συμμετοχές ΑΕΒΕ. Στα σχέδια περιλαμβανόταν και η ανακαίνιση του πολυκαταστήματος. Οι επιχειρηματικές διαφωνίες οδήγησαν την οικογένεια Λαμπρόπουλου να αποχωρήσει τελικά από το σχήμα. Αν και σήμερα η γωνία της Αιόλου στα Χαυτεία φέρει άλλο εμπορικό όνομα (Notos Galleries), το κατάστημα Αφροί Λαμπρόπουλοι έγινε τοπόσημο της πρωτεύουσας, άφησε το στίγμα του στην εμπορική ιστορία της Αθήνας και παραμένει συνδεδεμένο με την πορεία της ανάπτυξης και της πτώσης της αθηναϊκής αγοράς γύρω από την Ομόνοια.

SWATCH

Τα ρολόγια της σειράς Look Fab θα σε κάνουν να νιώσεις ό,τι ακριβώς υποσχεται το όνομα τους. Το χρυσό Nuit Doree €70 και το υπέροχο ροζ Nuit Rose €50

APIVITA

Γιορταστικό σετ ανδρικής περιποίησης Men's Care, που περιλαμβάνει Σαμπουάν-Αφρόλουτρο με κάρδαμο και πρόπολη και ενυδατικό After Shave με βάλαμο και πρόπολη €20,90 (Σόλωνος 6)

«Γραμμή υποστήριξης αντρών που συνοδεύουν γυναίκες στα χριστουγεννιάτικα ψώνια εγκαινίασε το Υπουργείο Υγείας...»

(@Doriannikhta)

G-STAR RAW

T-shirt με τσεπάκι και γραφίστικα σχέδια (The Mall Athens)

MINAS

Ασημένιο μενταγιόν με χρωματιστό βόλο που αλλάζει

CARPISA

Τσάντα για το χέρι ή για τον ώμο σε δολοφονικό πορτοκαλί

PERSOL

Γυαλιά ηλίου της Calligrapher Edition σε σχήμα pantos από acetate και μέταλλο, που εμπνέονται από την τέχνη της καλλιγραφίας €275

e-shops για να πουλήσεις τα παλιά σου ρούχα

Re{fashion}er

<http://refashioner.com>

Πώς γίνεται Το συγκεκριμένο shop έχει βάλει σκοπό να γίνει ο νούμερο ένα προορισμός για τους λάτρεις κάθε τι παλιού και ρετρό. Εάν λοιπόν έχεις κανένα κομμάτι από την γκαρνταρόμπα της μαμάς σου που δεν θέλεις πια ή η ντουλάπα δεν χωράει τα φουρό της γιαγιάς σου από την δεκαετία του '50, έχεις βρει το κατάλληλο μέρος για να τα πουλήσεις. Σύμφωνα με την ίδια την ιστοσελίδα, το re{fashion}er επιθυμεί να «υιοθετήσει» όμορφα παλιά κομμάτια από επικές συλλογές ρούχων και να φροντίσει ώστε να πάνε σε ένα σπιτικό που θα τα εκτιμήσει. **Τι να προσέξεις** Θα πάρουν 20% από την κάθε σου πώληση. Επιπλέον είναι πολύ προσεκτικοί με τα ρούχα που δέχονται και έτσι θα χρειαστεί να τα βγάλεις φωτογραφίες από κάθε γωνία και να γράψεις μία μικρή περιγραφή για το κάθε ένα και τι σημαίνει για σένα. Η επιθυμία τους να χτίσουν μία online κοινότητα που λατρεύει το vintage μπορεί να καταλήξει κουραστική, ειδικά όταν εσύ το μόνο που θες είναι χρήματα και να ξεφορτωθείς μερικά πουλόβερ.

Tradesy

www.tradesy.com

Πώς γίνεται Ένα πάρα πολύ καλό και εύκολο στη χρήση του e-shop που αναλαμβάνει τις μεταφορές των ρούχων που επιθυμείς να πουλήσεις, στέλνοντάς σου ένα δέμα για κάθε κομμάτι. Σε αφήνει να θέσεις την τιμή που θεωρείς εσύ σωστή, αλλά εάν πιστεύεις πως χρειάζεσαι βοήθεια σου προτείνουν εκείνοι το ποσό που θα πρέπει να χρεώσεις ανάλογα με την ποιότητα και την κατάσταση του ρούχου. Ως επιπλέον μπόνους, «καθαρίζουν» ό,τι φωτογραφία τους στείλεις και την κάνουν να φαίνεται επαγγελματική.

Τι να προσέξεις Παρόλο που κρατούν μόνο το 9% των πωλήσεων, στο Tradesy συνήθως προτιμούν να φιλοξενούν μάρκες και ρούχα υψηλής ραπτικής, επομένως εάν τα δικά σου προέρχονται από πιο φτηνά μαγαζιά υπάρχει η πιθανότητα να μην γίνουν δεκτά.

Patari

www.patari.gr

Πώς γίνεται Στο ελληνικό αυτό website έχεις τη δυνατότητα να πουλήσεις όχι μόνο ρούχα αλλά βιβλία, αξεσουάρ, έπιπλα και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς, ενώ υπάρχει η πιθανότητα να εντοπίσεις ενδιαφέροντες αγορές σε πολύ χαμηλές τιμές. Το μόνο που χρειάζεται να κάνεις είναι να ανεβάσεις μία αγγελία με ό,τι θέλεις να ξεφορτωθείς και αν κάποιος ενδιαφερθεί θα σου στείλει email.

Τι να προσέξεις Ακριβώς εξαιτίας της ποσότητας και ποικιλίας μεταχειρισμένων, τα πράγματά σου έχουν λιγότερες πιθανότητες να πωληθούν, ενώ δεν υπάρχουν ιδιαίτερες εγγυήσεις για την ποιότητα από ό,τι αγοράσεις εσύ.

- ΚΡΙΣΤΥ ΠΕΡΡΗ

Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο **19400**.
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

Σε είδα...

ΑΙΟΛΟΥ

Καθόσουν στο παγκάκι μπροστά στο φαλα-φελάδικο. Ρώτησε το μουσικό αν θα είναι και αύριο εκεί και μου ζήτη-σες αναπτήρα. Ήμουν αυτός με τον γκρι σκού-φο και περιμένω να μου στείλεις: takemeout@gmail.com

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΕΛΛΗ

Έβγαλες φοιτητικό εισιτήριο για το «Εγώ ο Ντάνιελ Μπλέικ» Δευτέ-ρα απόγευμα. Καθίσαμε δίπλα, είμαι ο ψηλός με τα γένια και από τότε σε σκέφτομαι κάθε μέρα...

A3

Κατεβήκαμε μαζί στο τέρμα, αλλά σε κοίταζα όλη τη διαδρομή. Διάβα-ζες το «Ο τόπος των μυ-στικών», φορούσες τζιν και θέλω να σε ξαναδώ, γλυκιά κοκκινομάλλα με το κίτρινο παλτό.

MOBY

Ξανθέ με την κοτσίδα, σε λάτρεψα. Ήμουν στο διπλανό τραπέζι και άκουσα ότι δεν έρχεσαι συχνά Πειραιά. Θέλω να γίνω η αιτία να τον μάθεις καλύτερα από τη γειτονιά σου: gkilo@hotmail.com

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

Μαυρομάλλα με το ποδήλατο και τα κατα-πράσινα μάτια, θέλω να σε ξαναδώ και σε ψάχνω παντού. Θα σε περιμένω στο καφέ απέναντι από το πάρκο.

Σε είδα
να ανεβάζεις
τη φωτογραφία σου
στο Instagram
της Athens Voice.
Θέλω να σε ξαναδώ.
#athensvoice

Πώς μπορείς να μεταπηδήσεις από το σημείο εκείνο της ζωής σου που ανοίγει το ψυγείο και σε απδιάζει ό,τι έχει μέσα, που κάνεις σεξ απλώς γιατί βαριέσαι την γκρίνια του συντρόφου σου, που αρχίζεις να αντιλαμβάνεσαι πως η ίδια σου η ύπαρξη δεν έχει ρόλο στη «χορογραφία του σύμπαντος», που αρχίζεις να αναλύεις τον τρόπο που κατουράς και το πώς ήταν η γιαγιά σου ως μάνα απέναντι στον πατέρα σου, που το δωμάτιό σου από ευάερο, ευ-ήλιο και με τζιντζερ ενέργεια έχει μετατραπεί σε τεκέ με τους πίνακες στραβούς και βιβλία του Χόρχε Μπουκάι διασκορπισμένα στο πάτω-μα; Που ο ψυχολόγος σου λέει «μια χαρά τα πας», αλλά εσύ νιώθεις ακόμα πιο κάτω. Που επιτέλους θες να πεις την αλήθεια σου, αλλά κανένας δεν θα την αναγνωρίσει ως τέτοια. Που πλέον η μουσική που χρόνια λάτρευες είναι κακόηχη και ξένη. Που χάνεις τη φαντασία σου και που σταματάς να ονειρεύεσαι κι απλά ζεις! Αν είναι η κρίση των 30 και κάτι, δεν πειράζει. Αλλά αν δεν είναι, πειράζει και πειρά-ζει πολύ. Ευχαριστώ. -Monsieur A.
Υ.Γ. Μίλα μου βρώμικα.

Η συγκεκριμένη φάση ονομάζεται «ενηλικίωσηγαμώτοσπίτιτης». Ο ψυχολόγος (και μερικοί ψυλλιασμένοι φίλοι) πεθαίνουν απ' τη χαρά τους που επιτέλους έκα-νες ένα σοβαρό βήμα, την ίδια στιγμή που εσύ νιώθεις ότι κάποιος σε πυροβόλη-σε στην κοιλιά και μετά σε πάτησε με το αυτοκίνητό του. Πόσο σας καταλαβαίνω, σας νιώθω και σας συμμερίζομαι, δεν ξέρετε.

Υ.Γ. Το περίεργο με αυτή τη φάση είναι ότι όντως είσαι καλύτερα, πολύ καλύτε-ρα, πάρα πολύ καλύτερα από πριν. Μόνο που δυστυχώς το «είμαι καλύτερα» δε σημαίνει «νιώθω ευεξία» αλλά «βλέπω την πραγματικότηταγαμώτοσπίτιτης».

Νομίζω πως σε λίγο, αφού περάσει το πένθος για τα φτερά που θυσιάζεις (φορ έβα) και το σοκ για το πού οφείλεις τα περισσότερα από αυτά που σε βασάνισαν και σε βασανί-ζουν (όρα «μάνη, πατέρας και όλο τους το σόν»), γενικά όταν περάσει ο κουρνιαχτός και κατακάσει κάπως η σκόνη, θα αρχίσεις σιγά-σιγά να μαζεύεις προς τα μέσα τα άντερά σου και θα πεις «ευτυχώς που δεν πάθαμε τίποτα». Άμα τραβάς την κουρτίνα και κοιτάς τι παίζει πίσω, δεν έχει γυρισμό. Ού-τε θα σε παρηγορεί πια η μουσική με τον τρόπο που σε πα-ρηγορούσε, μιας και παρηγορούσε έναν εαυτό που πλέον δε σε ψήνει. Ωραία, ωραία. Στη θέση σας θα ανυπομονούσα για τις καινούργιες μουσικές που ψήνουν τον καινούργιο

εαυτό. Όταν αναπτυσσόμαστε δεν μας χωράει το πετσί μας. Κρίμα για το πετσί, αλλά γαμώ που αναπτυσσόμαστε...

Αγαπητή Μυρτώ, κάπου κάνω λάθος και δυστυχώς ενώ αναρωτιέμαι και το ψάχνω μόνη μου, με τη βοήθεια του κοινού και ψυχολόγου, να που έσκασε πάλι το ίδιο μοτίβο. Πάθος, θαυμασμός, καύλα, ενθουσι-ασμός τού περνάνε σε ένα μήνα και να που δουλεύει πολύ και σκληρά για κάποια περίοδο και προτιμάει να μην είναι ο βαρετός εαυτός του μαζί μου (λόγω κούρασης, λέει, και εγώ λέω «έλα να είμαστε βαρετοί μαζί για λίγο, δεν πειράζει»), οπότε ο χρόνος που περνάμε μαζί είναι γελοίο λίγος. Και λέω «καλά, μου φαίνεται ευθύς τύπος, αν κάτι πή-γαινε όντως στραβά θα μου το 'λεγε, σωστά;». Και εκφράζω μετά από εύλογο χρονικό διάστημα το «όπα, κάτι άλλαξε, ας το αφήσουμε» και η απάντηση είναι το παραπάνω τροπάρι. Η απορία μου, λοιπόν, είναι η εξής. Πράγματι, ο ενθουσιασμός περνάει πολύ γρήγορα και τελικά βλέπουμε πως δε μας βγαίνει. Γιατί όμως γαμώτο δεν ανοί-γουμε το ξερό μας να το πούμε απλά και ειλικρινά, αλλά αφήνουμε τον άλλον να αναρωτιέται και τελικά να τρώει τα λυσσακά του στο τέλος; Θα μου πεις, αφού το έχεις δει το έργο γιατί δεν παίρνεις εσύ την πρωτοβουλία να το πεις απλά και ειλικρινά; Μα είναι προφα-νές. Όσο κι αν έχω μάθει στο μόνη μου, μερικές φορές είναι αφό-ρητο. Άσε που είμαι αδιόρθωτη στο εξής: πιστεύω πως ο εκάστοτε άλλος δεν θα πατήσει πάνω στην υπομονή και την κατανόησή μου. Και κάτι τελευταίο, πώς στέλνεις κάποιον στο διάολο με το γάντι, ό-πως με το γάντι σε βάζει στην αναμονή; Τα φιλιά μου.

Δε βαριέστε να τρώτε ενέργεια ψάχνοντας πώς θα τον στεί-λετε στο διάολο με το γάντι, μόνο και μόνο για το γάντι; Στείλτε τον στο διάολο, όπως σας βγαίνει και σας καπνί-ζει. Όσο για την υπομονή και την κατανόηση, στη δική μου πατάει μέχρι και ο σκύλος μου, άρα μαλακία δική μου που δεν του άστραψα μια μπουύφλα την ώρα που ανέβηκε στον πάγκο και άρπαξε το μπιρτέκι.

Υ.Γ. Αστράψτε και καμιά μπουύφλα την ώρα που πάνε να αρπάξουν το μπιρτέκι σας. Τα φιλιά μου. **A**

Στείλε το γράμμα σου
ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ.
ή στο info@athensvoice.gr
για τη στήλη
«Μίλα μου βρώμικα».

Γράψε για το **ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE** κενό και το μήνυμά σου στο **19400**.
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα.
Χρέωση SMS €0,31 με ΦΠΑ (Mediatel - Τηλ παραπόνων: 2142148020)

Ξέρεις εσύ...

Χαίρομαι γιατί δεν είσαι καμιά τριτοδεύτερη και δεν έχεις αφήσει brunch για brunch.

Δεν γίνεται να σε βλέπω στα σκοτάδια, πες στη μάνα σου να αλλάξει τη λάμπα στο φωτιστικό.

Εκείνο το βράδυ, Κατε-ρινάκι, έκανα πως δεν σε είδα, απλώς απέφυγα να διασταυρωθούν τα βλέμματά μας για να μη δεις πόσο σε θαύμαζα.

Ορφέα, το έχω ορκιστεί, δε θα σε ξαναδώ, δε θα σε ξανασκεφτώ κι εσύ μην τολμήσεις να μου στείλεις ποτέ ξανά.

Έμαθα ότι μετακόμισες, αλλά δεν μένεις μόνος. Κρίμα. Θα σου έκανα πολύ καλή παρέα, αν ήθελες.

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον.
Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάξ, Δικηγόρος 34 ετών, με τέλειες αναλογίες, ευχάριστη, με πολλά ενδιαφέροντα, €3.000 μηνιαίως, μεζονέτα 300 τ.μ., εξοχικό, Ι.Χ., αναζητά γνωριμία με κύριο ευπαρουσίαστο έως 43 ετών. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Αποτελέσματα ανάλογα της δουλειάς που θα κά-νεις, με το μπδέν κι αυτό πιθανό.

Μακάρι τα πράγματα να ήταν τόσο απλά όσο λέει και το άσμα «άμα θες να φύγεις, φύγε, άμα θες να κάτσεις, κάτσε». Το θέμα είναι ότι επί του παρόντος δεν φαίνε-ται να μπορείς να φύγεις από τη δουλειά /τη σχέση/ την κατάσταση που σε ταλαιπωρεί και μάλιστα για πολύ πραγματικούς λόγους. Προφανώς και μία δι-πλωματική προσέγγιση θα βοηθούσε τα πράγματα, όμως τώρα τη διπλωματία σου την εξαγοράζεις με βαριά προσωπική πίεση και είναι θέμα χρόνου μόνο μία άσχημη έκρηξη αν δεν αλλάξεις ρότα. Δοκίμασε να κάνεις όλη τη δουλειά που απαιτείται από σένα και άφησε τις παρακάμψεις για άλλες πιο πρόσφορες εποχές. Στο κάτω-κάτω της γραφής θέλεις να ηγείσαι κι αυτό μόνο διά του παραδείγματος γίνεται. Κάθισε λοιπόν όπου βρίσκεσαι, φέρσου κατά τα πρότυπά σου, μη γκρινιάζεις που αυτά είναι απαιτητικά –εσύ τα επέλεξες, και περίμενε να δεις τα αποτελέσματα. Ναι, λές ότι δεν έχεις υπομονή, αλλά κοίταξε καλύτερα και θα δεις πόση έχεις κάνει ήδη.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Μόνο αν εκμεταλλεύτηκες καταστάσεις σου έρχε-ται τώρα ο λογαριασμός.

Η προσέγγιση «τα δικά σου, δικά μου και τα δικά μου, δικά μου» καλή για σένα, όσο λειτουργεί. Είναι όμως θέμα χρόνου να δημιουργήσει προβλήματα, ειδικά αν την έχεις καταχραστεί μέσα στο συγγενι-κό πλαίσιο, γιατί μαζί με τις ευκο-λίες, όπως καταλαβαίνεις, επωμί-στηκες αυτομάτων και ένα σωρό υποχρεώσεις που τώρα σου κά-νουν τη ζωή δύσκολη. Αν βρίσκες τον εαυτό σου σε μια κατάσταση που δεν ζήτησες, είναι καιρός να πατήσεις λίγο πόδι. Προσπάθησε να βάλεις κάποια όρια ευθές κι άσε τις αγαπημένες σου πλαγι-ομετωπικές προσεγγίσεις γιατί επιτρέπειουν στον άλλον να κάνει ότι δεν σε καταλαβαίνει. Είπαμε, έχεις αντοχές, αλλά δεν χρειάζεται να κρεβατωθείς για να καταλάβεις ότι κάτι πηγαίνει στραβά. Βλέπεις ήδη πολύ καθαρά ότι η ψυχολογία σου δυσκολεύεται μαζί με την καθημερινότητά σου και βοήθεια έχεις μό-νο στα ασήμαντα και στα μικρά. Δεν λέω οικονομικά αποζημιώνεσαι, αλλά ζήγισε καλά μήπως αγοράζεις τελικά πολύ ακριβά τα όποια χρηματικά οφέλη.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Μικρή ενηλικίωση στα προσωπικά σου και δεν τρελαίνεσαι απ’ τη χαρά σου.

Με την Πανσέληνο να γίνεται στο ζωδιακό σου άξο-να, την Τετάρτη, περίμενε τα φώτα να στραφούν στα ερωτικά σου, ειδικά αν είσαι γεννημένος στις αρχές του γ’ δεκαημέρου. Μη γελιέσαι και περιμένεις μία από τα ίδια, τα γνώριμα και τα εύκολα ή αδύνατα στα οποία συνήθως αναλώνεσαι. Αυτό που χρειάζεται αι επειγόντως είναι μία σοβαρότητα που δεν έχεις και πρέπει να ψάξεις να τη βρεις σταματώντας να κά-νεις αντίλογο για τον αντίλογο και κουβέντα χάριν της κουβέντας. Άσε για λίγο στην άκρη θεωρίες και σχέδια και κοίταξε τι γίνεται επί του πρακτέου. Αν εί-σαι ζευγαρωμένος, αντέχεις μια ουσιαστικότερη δέ-σμευση ή προτιμάς να συνεχίσεις να κάνεις κύκλους; Αν είσαι ελεύθερος, δεν μπορείς να περιμένεις και μεγάλες στιγμές και την ανασφάλειά σου άθικτη απο-φεύγοντας να δώσεις οτιδήποτε ουσιαστικό. Σουζέ πάντως έχεις, κι αν μη τι άλλο, απόλαυσε αυτό. Άλλω-στε συντόμως θα έχεις ευκαιρία για άφρονες διορ-θωτικές κινήσεις κι έναν καλό ετήσιο απολογισμό.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Τόσο πολλοί διαφορετικοί ρυθμοί στη ζωή σου που ζαλίζεσαι από την πολυφωνία.

Λίγο δύσκολα τα πράγματα αυτή την εβδομάδα για-τί η Πανσέληνος, που γίνεται στις 14, φέρνει στην επιφάνεια αρκετά πράγματα που δεν έχεις όρεξη να δεις. Πού θα επιλέξεις να πρωτοκοιτάξεις είναι το ζή-τημα, αφού στην καθημερινότητά σου τρέχεις και δεν φτάνεις. Προτείνω ν’ ασχοληθείς αρχικά με το θέμα υγεία και άγχος για να λεφτά και στη συνέχεια με το θέμα ερωτικά και άγχος για τη σχέση ή την ανυπαρξία της. Θα βοηθήσει πολύ να μην κατεβάσεις ρολά και κλειστείς, όπως θέλεις να κάνεις, ούτε να πιάνεσαι στα λόγια με το παραμικρό, ειδικά με τους γνωστούς της ρουτίνας της ζωής σου. Βάλε πέντε πραγματικά στη σειρά και προσπάθησε να τα πεις με έναν κάπως ευγενικό τρόπο, έστω και με λίγο δράμα, μήπως και ξεφορτώσεις λίγο. Σε άλλα νέα, η ερωτική σου διάθε-ση κάνει κάποια ακροβατικά αλλά δώσε λίγο χρόνο

και μην απογοπεύεσαι, αν δεν περνάς ακόμη όπως θέλεις, περιμένεις καλύτερα πράγματα.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Διάθεση ανεβασμένη και με όρεξη να την κάνεις και κάτι ουσιαστικό.

Αυτή την εβδομάδα αν θέλεις να δραματοποιήσεις θα πρέπει να πας μάλλον προς την κωμωδία, αφού η Πανσέληνος στις 14 του μήνα σου φτιάχνει τη δι-άθεση και σου θυμίζει το χιούμορ σου, ακόμη κι αν στη δουλειά τα πράγματα είναι αρκετά πιεστικά και δεν ξέρεις ακριβώς τι θα σου ξημερώσει. Επένδυσε σε χρόνο ψυχαγωγίας με τα παιδιά και το σύντροφό σου, αν υπάρχουν, και θα έχεις και κοινό για τις παρα-στάσεις που θέλεις να δώσεις. Τοποθέτησε φλερτ, εξόδους και γνωριμίες πολύ ψηλά στη λίστα των προτεραιοτήτων σου γιατί η εβδομάδα το σηκώνει και μην αισθάνεσαι ξενέρωτος αν για μία φορά στη ζωή σου σκέφτεσαι και δύο πιο πρακτικά πράγματα πάνω στο θέμα έρωτας, το αποτέλεσμα μπορεί να σε εκπλήξει ευχάριστα. Στη δουλειά απόφυγε να γίνεις υπερβολικά αυστηρός, πρώτον γιατί δεν σου πάει και δεύτερον γιατί μπορεί να γίνεις λίγο τρομακτικός αν το επιχειρήσεις και να επιβαρύνεις το κλίμα, ακόμη κι αν δεις αποτέλεσμα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Συνήθως σ’ αρέσει να συγυρίζεις, όχι όμως τώρα, όχι τα του οίκου σου.

Ένα ξεβόλεμα το έχει η εβδομά-δα, μπορεί και δύο, κυρίως γιατί πασιχίζοντας να κρατήσεις τις ισορροπίες με υποχρεώσεις και δουλειά, έρχεσαι να ξεφορτώ-σεις στο σπίτι και το κλίμα βαραί-νει αρκετά. Αν θέλεις να βγάλεις λόγους τύπου «όλα από το χέρι μου περνάνε» και «για σας τα κά-νω όλα», μην περιμένεις να βρεις ανταπόκριση και βοήθεια. Φρό-ντισε έκτακτα έξοδα που πιθα-νόν να δεις να προβάλλουν στον ορίζοντα, αφού ούτως ή άλλως οικονομική ροή υπάρχει. Φρό-ντισε επίσης εσύ τον εαυτό σου,

την υγεία και τη χαλάρωσή σου και μην περιμένεις από τους άλλους. Θα κάνεις σε αυτούς και κυρίως σε σένα μία τεράστια χάρη. Τώρα, το άγχος της πε-ριόδου δεν αποφεύγεται και ο μόνος τρόπος να το διαχειριστείς είναι να είσαι στη δράση και να κάνεις αυτά που πρέπει αντί να σκέφτεσαι αυτά που πρέπει να γίνουν. Δεν είναι ό,τι πιο εύκολο, αλλά ξέρουμε και οι δύο ότι για σένα είναι τελικά θέμα απόφασης.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Η εικόνα εμπλουτίζεται με καινούργιες αφίξεις σε πρόσωπα και πράγματα.

Αν καταφέρεις να μην πάρεις προσωπικά ακυρώσεις και καθυστερήσεις στο πρόγραμμά σου και σε συνα-ντήσεις που έχεις κανονίσει, η εβδομάδα υπόσχεται να είναι αρκούντως ευχάριστη. Επειδή το θέμα γονείς, σπίτι και οικογένεια δεν είναι το αγαπημένο σου αυτή την περίοδο, κάνε στον εαυτό σου τη χάρη και ασχο-λήσου με πιο δημιουργικά πράγματα, είτε μέσα από ανοίγματα και γνωριμίες στον επαγγελματικό σου χώ-ρο, είτε παίζοντας με τα παιδιά σου, είτε με καινούριες ερωτικές γνωριμίες, καλής είναι η αλήθεια ποιότητας. Αυτές τις τελευταίες απόλαυσε τις για αυτό που είναι και μην τις βαρύνεις πρόωρα και αναίτια με τις συ-νηθισμένες σου προσδοκίες. Μην μπεις επίσης στον πειρασμό να κάνεις το γονιό στα αδέρφια σου και με-τά να γκρινιάξεις ότι πιεζόσαι, επιλογή σου. Κλείνω λέγοντας, κινήσου, γνώρισε κόσμο και μη κολλάς σε σχήματα τόσο πολύ, απόφυγε να κάνεις συνεχώς τα ίδια πράγματα, με τον ίδιο τρόπο, με τους ίδιους αν-θρώπους και να περιμένεις διαφορετικό αποτέλεσμα.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Σταμάτα να σκέφτεσαι και να υποφέρεις και μπες στην κρεβατοκάμαρα.

Αφθονούν οι συνειδητοποιήσεις της εβδομάδας και μάλιστα στην όκι και τόσο καταπληκτικά κατεύθυνση του ότι πολλά που σου άρεσαν και ήξερες και γού-σταρες, δεν τα αντέχεις πια. Επειδή η εβδομάδα την έχει την κινητικότητα της και τις κουβέντες που δεν μπορείς να αποφύγεις, βάλε στο πρόγραμμα όσο ποιοσσότερο χρόνο μπορείς στο σπίτι σου και για να ξεκουραστείς αλλά και για να κάνεις πράγματα που σου αρέσουν και χρειάζεσαι. Πρόσεξε λίγο τις οικονομικές σου συνεργασίες και το θέμα μοιρασμέ-νο πορτοφολί, δεν είναι ότι τα πράγματα πηγαίνουν άσχημα αλλά καλό θα ήταν να μη σχεδιάζεις με λε-φτά που δεν είναι ήδη στα χέρια σου. Το καλύτερο για το τέλος, και αυτό είναι η λίμπιντό σου που από τη μία αλωνίζει μέσα στο μυαλό σου, από την άλλη

στην πράξη καπελώνεται από χίλιες δυο σκέψεις και κουβέντες. Αποδέσμευσε την κατανοώντας ότι αν η αλλαγή παίρνει μπάλα και την προσέγγισή σου στο θέμα κρεβάτι, δεν χάλασε κι ο κόσμος.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Αποφάσισε ότι αλλάζεις και πήγαινε να το χαρείς ανάλογα!

Η Πανσέληνος στις 14, στρογγυλοκαθισμένη στο ζω-διακό σου άξονα, σε κάνει να συνειδητοποιείς πόσο αλλάζεις και πόσο αλλάζει μαζί σου και η προσέγγισή σου στο θέμα έρωτας αλλά και φιλία. Τα καλά νέα είναι ότι το θέμα έρχεται στην επιφάνεια με διάφο-ρα πιθανά κι απίθανα συμβάντα και συναντήσεις. Τα όκι και τόσο καλά νέα είναι ότι μυρίζεσαι απαιτητικές αλλαγές στο επόμενο βήμα και σε πιάνει μία έστω και πρόσκαιρη επιθυμία να γυρίσεις σε συμπεριφορές και ανθρώπους που βαθιά μέσα σου γνωρίζεις ότι δεν σου κάνουν πια. Κάτι το εορταστικό κλίμα, κάτι η πρέσα που έχεις υποστεί από την αρχή του χρόνου, χρειάζεται λίγη απόλαυση και να πας να την διεκδική-σεις. Οστόσο έχε κατά νου ότι, ακόμη κι αν περάσεις πολύ καλά σε πρώτη ανάλυση, σε δεύτερη ανάλυση θα έρθεις αντιμέτωπος με φοβίες, ενώ συνήθειες που σε κρατάνε πίσω είναι για να τις αντιμετωπίσεις κι όχι για να σε αδρανοποιήσουν!

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Πρόσεξε πόσα μυστικά θα φορτώσεις στους ώ-μους σου που ήδη κουράστηκαν.

Για να βγει από τη μέση, να σου πω να προσέξεις κά-πως παραπάνω το θέμα της υγείας σου αυτή την ε-βδομάδα, ειδικά αν είσαι γεννημένος στη μέση του β’ δεκαημέρου. Από εκεί και πέρα σε θέλω πολύ προ-σεκτικό σε σχέση με αποτήματα ερωτικής φύσεως που ετοιμάζονται να κάνεις και μάλιστα στα κρυφά και σκοτεινά. Περιστό να σου πω ότι αυτά είναι συνήθως κι επικίνδυνα για την εικόνα σου, την καριέρα σου και έχουν και το ανάλογο προσωπικό κόστος, οπότε πάρε βαθιές αναπνοές και σκέψου πολύ καλά πριν κάνεις το οτιδήποτε. Κοίταξε επίσης λίγο τι γίνεται στον φιλικό σου χώρο, νομίζω ότι ίσως χρειάζεται να δώσεις μία χείρα βοήθειας ακόμη κι αν αυτό θα σου είναι δύσκολο. Τέλος απόλαυσε όσο μπορείς τα μικρά πράγματα και τις αναγνωρίσεις που σου φέρ-νει η εβδομάδα στο επαγγελματικό κομμάτι και μην ταραξείσαι τόσο από έξοδα και άλλα ευτράπελα που θα δεις στον οικογενειακό σου χώρο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Καλός ο απολογισμός, αλλά κοιτάζε καλύτερα μπροστά, όπως σ’ αρέσει.

Αυτή την εβδομάδα γίνεται ένα ωραίο θετικό κρεσέ-ντο στη ζωή σου, αν αποφασίσεις ότι θα το δεις και δεν κολλήσεις επίμονο σε αναλύσεις ό,τι λάθους έχει γίνει από τη γέννησή σου ως και σήμερα. Σταμάτησε να φοβάσαι ότι θα ζήσεις μια από τα ίδια και πειρα-ματίσου με ανθρώπους και οπτικές γωνίες που δεν είναι οι συνηθισμένες σου. Θα έχεις κάθε ευκαιρία και μάλιστα ότι κάνεις θα γίνει και με δίκτυ ασφαλείας, αφού η ερχόμενη περίοδος ούτως ή άλλως θα ζητή-σει διορθώσεις πορείας. Δες την εβδομάδα σαν πίστα δοκιμών που για να συμμετέχεις όμως πρέπει να βγεις στον κόσμο, ολόκληρος, χωρίς να αφήνεις τον πραγ-ματικό σου εαυτό στο βάθος της σπηλιάς του μυαλού σου. Αν μου πεις ότι δεν έχεις διάθεση, θα σου πω ότι τη διάθεσή σου την φτιάχνεις εσύ και αυτό το ξέρεις καλύτερα από μένα. Είναι μία περίοδος ανοιγητών και ευκαιριών νοητικών και πραγματικών, κοίτα μπρο-στά λοιπόν σε ό,τι έρχεται, όπως συνήθως.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Αν δεν μπορείς να αλλάξεις τίποτα άλλο, κάνε του-λάχιστον διαφορετικά λάθη.

Τόσο πολλή δουλειά και τόσο λίγη διάθεση να την κά-νεις. Απόλυτα κατανοητό, αφού έχει ανοίξει το κουτί της Πανδώρας των παρελθόντων λαθών και χρειάζε-σαι σχεδόν όλη την ενέργειά σου για να μη λυγίσεις κάτω από το βάρος τους. Ελπίζω να μην επιλέξεις να κάνεις ό,τι δεν βλέπεις, όπως συνήθως, και να πας να επαναλάβεις ακριβώς τα ίδια, οικονομικά τουλά-χιστον, αποτήματα. Γιατί όσον αφορά τα προσωπικά σου, νομίζω ότι μάλλον μάταιο είναι να σου πω να μην πας να κάνεις τα ίδια. Κάποιο κομματάκι σου το θέλει πάρα πολύ κι ας αισθάνεσαι ήδη εξαντλημένος. Μάλ-λον αποζημιώνεσαι με πάθος και δράμα και μία θέση τραγικού ήρωα που τόσο αγαπάς. Η πρόταση είναι α-ντί να υποφέρεις με τα παλιά και τετριμμένα, βασανί-σου να αλλάξεις τον τρόπο που βλέπεις τα πράγματα τουλάχιστον στις σχέσεις σου, δεν ξέρεις, μπορεί να σου βγει και σε καλό! Για τον ύπνο και το άγχος σου, η μόνη συνταγή είναι, πράξε αντί να φαντάζεσαι. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές	
Σύμβουλος Έκδοσης Σtauρούλα Παναγιωτάκη	Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπριμπίλη
Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ	
Art Director Φώτης Πεκλιβανίδης	
Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντισιρμάς	
Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένης, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης	
Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους	
Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπού-λου, Ν.τ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Παννακίδης, Β. Γραμ-ματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καί-μάκης, Δ. Καραθάνος, Α. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά,Ι. Μαργακουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιρίδανογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Ευ. Τσαβδάρη, Δ. Παπαδόπουλος, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Κ.Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Α. Χουρμούζη	

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα info@athensvoice.gr
Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα avguide@athensvoice.gr Εικονογραφήσεις Θεοδώρης Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματοπούλος, Smart, Β. Γκογκτζιλάς, Benoit Paré, art@athensvoice.gr Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Α. Κούρκουλος, Στ. Καλσιπέρης, Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσης
Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης vkoron@athensvoice.gr Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού
Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης Νίκος Τσουανάτος, ntsouanatos@athensvoice.gr Digital Advertising Manager Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας Direct Market Νίκος Δαμιδηόπουλος, Θεοδώρα Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώστας Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr Ροή Διαφήμισης Web Έρη Ορφανάκου efiorfanakou@athensvoice.gr
--

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη
Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ» Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A. Χαρ. Τρικούνη 22, 106 79 Αθήνα Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317 Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310 Αγγελίες: 210 3617. 369 / Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369
ATHENS!
Κωδικός εντύπου: 7021 ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

**Χριστουγεννιάτικες
αποστολές,
όσο μακριά θες,
με ACS.**

Και φέτος τα Χριστούγεννα εμπιστευθείτε την ACS για να στείλετε τα δώρα σας παντού. Ελάτε σε ένα κατάστημα ACS και πραγματοποιήστε τις αποστολές σας, εξασφαλίζοντας ότι θα φτάσουν έγκαιρα και ακριβώς όπως πρέπει με τις ασφαλείς συσκευασίες Express, που μόνο η ACS διαθέτει. Επιπλέον, στείλτε embassments εύκολα και γρήγορα σε όλη τον κόσμο, με τη συνεργασία της MoneyGram, και κερδίστε έκπτωση για τις αποστολές σας έως και πάνω από 50% με την κάρτα ACS Member.

 MoneyGram.
money transfer

Εξυπηρετούμε: ΑΙΣΧΗΛΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΦΝΕΡ, τηλ.: 210 8190000, fax: 210 8190311, www.acscourier.gr

ACS

...σημαίνει καλές γιορτές!

**I ALWAYS
WANT**
*more
cheers*

swatch

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΟΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328, ΜΑΡΟΥΣΙ:
THE MALL, 210 6197472 | ΓΛΥΦΑΔΑ, 210 8963045 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988, ΜΥΚΟΝΟΣ: 22890 28598 | SWATCH
KIOSKS: ΕΛ.ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ALL USERS AREA, 210 3530302 & INTRA-SHENGEN AREA, 210 3532606

